

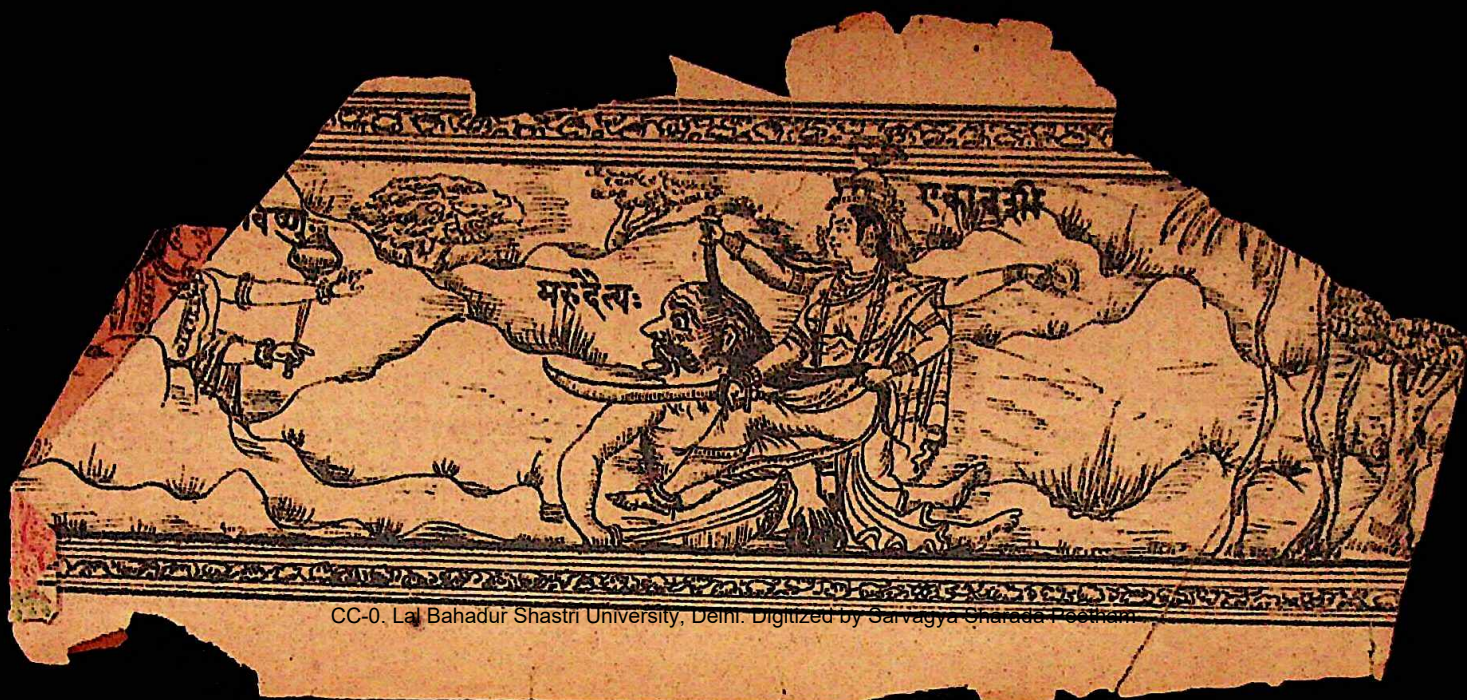
अथैकादशीव्रतकथाप्रारभ्यते.

नव
हरणोपेताध
यांतरोषेणाह
शेषाभयार्दितादीनाः

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

शकाद

श
रायनविरथ
याचक्रन्याहन
रुतशिराःसोथययौवैव
७९ कन्यापुरस्थितांच

लायुद्धमानोमुहुर्मुहुः ६३ तस्योपरिहृषीकेशोयद्यदायुधमुत्सृजत् पुण्यवत्तंसमभ्येति कुंठितं तस्य तेजसा ६४ शास्त्रास्त्रेर्विध्य
 मानोपियदाजेतुं न शक्यते युयोध च तदा क्रुद्धो बाहुभिः परिघोपमैः ६५ बाहुयुद्धं कृतं तेन दिव्य वर्षसहस्रकम् तेन श्रान्तः स भगवान्ग
 तो बंदरिकाश्रमम् ६६ तत्र हेमवतीनास्तीगुहा परमशोभना तां प्रविश्य महायोगीशायनार्थं जगत्पतिः ६७ योजन द्वादशायामाण-
 कद्वाराधनं जय अहं तत्र प्रसूतोस्मि भयभीतो न संशयः ६८ महायुद्धेन तेनैव श्रान्तो हं पांडुनंदन दानवः पृष्ठतोलमः प्रविपेशसतां
 गुहाम् ६९ प्रसूतं मां तदा हृत्स्वाचितं यद्दानवो हृदि हरिमेनं हरिष्ये हं दानवानां क्षयाय हम् ७० एवं क्रुद्धो मते स्तस्य व्यवसायं व्यव-
 स्य च समुद्धूता ममांगेभ्यः कन्येका च महाप्रभा ७१ दिव्यप्रहरणा देवी युद्धाय समुपस्थिता ईक्षिता दानवैर्द्रोणमरुणा पांडुनंदन
 ७२ युद्धं समाहितं तेन स्त्रिया तत्र प्रयाचितम् तेनायुद्धं तसानित्यं तां हृत्स्वापि स्मयंगतः ७३ केनेयं निर्मितारौ त्राअस्युग्राशनिपा
 तिनी इत्युक्त्वा दानवैर्द्रोणो युयुधे कन्यया तया ७४ ततस्तयामहादेव्या त्वरया दानवो बली छित्वा सर्वाणि शास्त्राणि क्षणेन विरथः क्रु-
 तः ७५ बाहुप्रहरणोपेतो धावमानो महाबलात् तलेनाहृत्य हृदये तया देव्या निपातितः ७६ पुनरुत्थाय सोधावत्कन्याह्ननं क्रां-
 क्षया दानवो पुनरायांतरोषेणाहत्य तच्छिरः ७७ क्षणान्निपातयामास भूमौ तच्च समुज्ज्वलत् दैत्यः कृतशिराः सोधवयौ वैवस्व-
 तालयम् ७८ शेषाभ्यादि तादृशानाः पलाशं विविशुर्द्विषः ततः समुत्थिता देवः पुरो हृत्स्वाकरहतम् ७९ कन्यां पुरस्थितां चापि-

कृताञ्जलिपुराणं नाम विस्मयोत्कल्लनयनः प्रोवाच जगतां पतिः ८० केनायं निहतः सख्योदानवो दुष्टमानसः येन देवाः सगंधर्वाः
सैन्द्राश्च समरुद्राणाः ८१ सनागाः सहलोकेशालीलये वयि निर्जिताः येनाहं निर्जितो भूत्वा भीतः सुसंगुहामिमाम् ८२ केन-
कारुण्यभावेन रक्षितो हं पलायितः कन्योवाच मयापि निहतो दैत्यस्त्वदंशोऽद्भुतया प्रभो ८३ हत्वा संहरेत्वां तु यतो हंतुं
समुद्यतः त्रैलोक्यकंटकस्येत्यवसायं प्रबुध्य च ८४ हतो मया दुरात्मा सोऽदेव तानि भयाः कृताः तवैवाहं महाशक्तिः सर्व-
शत्रुभयंकरी ८५ त्रैलोक्यरक्षणायां हतो लोकभयंकरः निहतं दानवै हत्वा किमाश्चर्यं वद प्रभो ८६ श्रीभगवा० नि-
हते दानवैर्द्रुस्मिन्संतुष्टो हंतवानघ हृष्टाः पुष्टाश्च वै देवा आनंदः समजायत ८७ आनंदस्त्रिपुल्लोकेषु देवानां यस्त्वया कृतः प्र-
सन्नोऽस्म्यनघेतुभ्यं वरं वरय सुव्रते ८८ ददामि तं न संदेहो यत्करैरपि दुर्लभम् कन्योवाच यदितुष्टो सिभे देव यदि देवो वरो मम
८९ तारयेहं महापापादुपवासपरं नरम् उपवासस्य यत्पुण्यं तस्याहं नक्तभोजने ९० तदर्थं च भवेत्तस्य एकमुक्तं करोति यः
यः करोति व्रतं भक्त्या दिने मम जितेन्द्रियः ९१ सगत्वा वैष्णवं स्थानं कल्पकोटिशतानि च भ्रंजानो विविधान् भोगानुपवासी जितेन्द्रियः ९२ भगवंस्त्वत्प्रसादेन भवत्प्रेष वरो मम उपवासं च नक्तं च एकमुक्तं करोति यः तस्य धर्मं च वित्तं च मोक्षं देहि जनार्दन ९३ श्रीभगवानुवाच यत्त्वं वदसि कल्याणि तत्सर्वं भविष्यति यमभक्ताश्च ये लोकास्तव भक्ताश्च ये नराः ९४ त्रिपुल्लोकेषु विख्याताः

फलप्रेक्षः पिबेत्प्राग्नमंजलम् दिवानिद्रापरान्नचपुनर्भोजनमैथुने १२ क्षौद्रं कांस्यामिपुंतेलं द्वादश्यामष्टवर्जयेत् ५
भाष्यभक्षयेत्तुलसीदलम् १३ अमलक्याः फलं वापि पारणे प्रदयशुद्धति आमध्यान्हाचराजेन्द्र द्वादश्यामरुणोदये १४ ज्ञान
नक्रियाः कायादानहोमादिसंयुताः संकटे विषमेषांस्ते द्वादश्याः पारणं कथम् १५ अद्भिस्तपारणं कुर्यात्पुनर्भुक्तं न दोषकृत् यः
णोति दिवारात्रौ नरो विष्णुपरायणः १६ तद्भक्तमुखनिष्पन्नां कथां विष्णोः सुमंगलाम् कल्पकोटिसमायुक्तो विष्णुलोके महीयते १
एकादश्याश्च महात्म्यं पादमेकं शृणोति यः ब्रह्महत्यादिकं पापं नश्यते नात्र संशयः १८ विष्णुधर्मसमन्नास्ति व्रतनामसनातनम् १
इति श्री भविष्योत्तरपुराणे श्री कृष्णार्जुनसंवाद मार्गशीर्षे कृष्णोक्ता द्वादशी महात्म्यं संपूर्णम् अथ मार्गशीर्षे कृष्णे क्वादशी कथा
युधिष्ठिर उवाच वंदे विष्णुं प्रभुं साक्षात्लोकत्रयस्वरवप्रदम् विश्वेशं विश्वकर्तारं पुराणं पुरुषोत्तमम् १ पृच्छामि देवदेवेश संशयो
स्ति महात्मनः लोकानां तु हिताय विपापानां च क्षयाय च २ मार्गशीर्षे सिते पक्षे किन्नामैकादशी भवेत् कीदृशाश्च विधिस्तस्याः को
त्तत्र पूज्यते ३ एतदाचक्ष्व मे स्वामिन् विस्तरेण यथा तथम् श्री भगवानुवाच सम्यक्पृष्टं त्वया राजन् ज्ञाधुते विपुलं यशः ४ कथ
म्यामिराजेन्द्र हरि वासरमुत्तमम् उत्पन्ना सा सितं पक्षे द्वादशी मम वल्लभा ५ मार्गशीर्षे समुत्पन्ना मम देहाभ्याधिप मुरस्य च व
प्रख्याता मम वल्लभा ६ कथिता सामयाचैव त्वदग्रे राजसतम पूर्वमेकादशी राजन् त्रैलोक्ये स चराचरे ७ मार्गशीर्षे सिते हायति
मन्दते

प्राप्यन्तिममसन्निधिम् एकादश्यांसमुत्पन्नाममशक्तिः परायणः १५ अतएकादशीत्येवंतवनामभविष्यति दग्धापापानि
 त्यामिपदमव्ययम् १६ तृतीयाचाष्टमीचैवनवमीचचतुर्दशी एकादशीविशेषेणतिथयोमेमहाप्रियाः १७ सर्वतोधाधि
 सर्वदानाधिकंफलम् सर्वघनाधिकं चैवसत्यंसत्यंवदामिते १८ एवंदत्त्वावरंतस्यास्तत्रैवांतरधीयत हृष्टानुष्टानुसज्जानातानदा
 दशीतिथिः १९ इमामेकादशींपार्थकरिष्यन्तिनरास्तु ये तेषांशत्रुंहनिष्यामिदास्यामिपरमांगतिम् २० अन्यपियेकरिष्य
 कादश्यामहाव्रतम् हरामितेषांविघ्नांश्चसर्वसिद्धिंददामिच १ एवमुक्तासमुत्पत्तिरेकादश्याः एथास्त इयमेकादशीनित्यास
 क्षयंकरी २ एकैवचमहापुण्यासर्वपापनिषूदनी उदितासर्वलोकेषुसर्वसिद्धिकरीतिथिः ३ शक्रावाप्यथवाकृष्णाइतिभे
 कारयेत कर्तव्यंउभयेपाथनेनत्याद्वादशीतिथिः ४ अंतरंनैवकर्तव्यंसमस्तैर्व्रतकारिभिः तिथिरेकाभवेत्सर्वापदायोरुभय
 ५ एकादशीतुसंपूर्णप्रभातेघटिकायदि सातिथिःपरिहृतंन्याउपोष्याद्वादशीतदा ६ एवंविधामयाप्रोक्तापक्षयोरुभयोर
 पवासंप्रकुर्वन्तिपक्षादश्यांनराश्चये ७ तेषांतिपरमंस्थानंयत्रास्तेगरुडध्यजः धन्यास्तेमानवालोकेविष्णुभक्तिपरायणाः ८ ए
 श्यास्तमहात्म्यंसर्वलोकेषुयःपठेत् अश्वमेधस्ययत्पुण्यंतदामोतिनसंशयः ९ एकादश्यांनिराहारःस्थित्वाचाहंपरेहनि मोक्ष
 पुंडरीकाक्षशरणमेकवाच्यत १० इत्युवाचतपस्विद्वानुत्पन्नजिह्वापयोर अद्वादश्यामंत्रेणविजसेनाभिर्मन्त्रितम् ११

प्रजाभिश्चसमंततः २४ आश्विनोविपुलस्तस्यमुनिभिःसन्निषेवितः ॥ वेदिभिर्याजुषेश्चसामाथर्वणकोविदैः २५ वेष्टितोमुनिभि-
 स्तत्रद्वितीयइवपद्मजः दृष्ट्वातंसुनिशार्दूलराजावेखानसस्तदा २६ जगामचावनिमूर्धादिंदवअणनामच पप्रच्छकुशलंतस्य
 सप्तसंगेष्वसौमुनिः २७ राज्येनिःकंदकत्वेचराज्यंसौख्यसमन्वितम् राजोवाच प्रसादात्कुशलंविप्रअगेषुममसप्तक २८
 विभवेष्वनुकूलेषुकश्चिद्विप्रउपस्थितः एतमेसंशयंब्रह्मन्प्रष्टुंत्वांचसमागतः २९ एवंश्रुत्वाचनपवचःपर्वतोमुनिसत्तमः ध्यान-
 स्तिमितनेत्रोसौभूतंभयंविचिंतयन् ३० सुहृत्तमेकंध्यात्वाचप्रत्युपाचनृपोत्तमम् मुनिरुवाच जानेहंतवराजेंद्रपितुःपापंविकर्म-
 णः ३१ पूर्वजन्मानितेपित्रासपत्नीकृतद्वेषतः कामासक्तेनचैकत्रक्रतुभंगःकृतःस्त्रियः ३२ आहिदेहीतिजन्मत्पाक्रतुदानंनराधि-
 प तेनवेतवपित्रातुनदत्तोक्रतुराग्रहात् ३३ कर्मणातेनसततंनरकेपतितोह्ययम् राजोवाच केनवैव्रतदानेनमोक्षस्तस्य-
 भवेत्सुने ३४ निरयात्पापसंयुक्तात्तन्ममाचक्ष्वपृच्छतः मुनिरुवाच मार्गशीर्षेसितेपक्षेमोक्षानाम्नीहरेस्तिथिः ३५ सर्वैस्त-
 तद्व्रतंकृत्वापित्रेपुण्यंप्रदीयताम् तस्याःपुण्यप्रभावेनमोक्षस्तस्यभविष्यति ३६ सुनेवविप्यंततःश्रुत्वाचनृपःस्वगृहमागतः आग्रहायणि-
 कींरुच्छात्पाप्तोभरतसत्तम ३७ अंतपुरचरैःसर्वैःपुत्रैर्दारैस्तथानृपः व्रतंकृत्वाविधानेनपुण्यंदत्त्वाचनृपायतत् ३८ तस्मिन्दत्तेत-
 दापुण्येपुण्यवृष्टिरभूद्विवः वैखानसपितातेनगतःस्वर्गस्ततो गणैः ३९ राजानमतारिशाचशृङ्गागिरमभाषत स्वस्त्यस्तुतेपुत्र-

त्यतिरिति नामतः अतः परं प्रवक्ष्यामि मार्गशीर्षसितांतथा ८ तस्याः श्रवणमात्रेण वाजपेयफलं लभेत् मोक्षानाम्नीति विख्याता सर्वपा-
 पहरापरा ९ देवं दामोदरं तस्यां पूजयेच्च प्रयत्नतः तत्रापि पूजनं चैव गीतं नृत्यैः सुमंगलैः १० शृणुराजेन्द्रवक्ष्यामि कथां पौराणिकीं श्रुत्वा
 म् अधोगतिं गता ये वै पितृमासृक्तादयः ११ अस्याः पुण्यप्रभावेन स्वर्गं याति न संशयः एतस्मात्कारणाद्वाजन्महिमानं शृणुष्व तम् १२
 पुरा वै नगरे रम्ये गोकुले न्यवसन् नृपः वैश्वानसेति राजर्षिः पुत्रवत्सालयग्रजाः १३ द्विजाश्च न्यवसन् तत्र चतुर्वेदपरायणाः एवं सराज्यं कुर्वाणो
 रात्रौ तु स्वप्नमध्यतः १४ ददर्श जिनकं स्वं तु अयोधो निगतं नृपः एवं हत्वा तु तं तत्र विस्मयोत्फुल्ललोचनः १५ कथयामास वृत्तांतं द्विजा-
 ग्रेत्यप्रसंभवम् राजोवाच मया तु स्वपिता हृष्टो नरके पतितो द्विजाः तारयस्वेति मां तात अधो योगिगतं सुत १६ इति युवाणः स तदा म-
 या हृष्टः पिता स्वयम् तदा प्रभृतिभ्यो विप्रानां हं शर्मलभास्यहो १७ एतद्वाज्यं मम महदसह्यम् सुखं तथा अश्वागजानां चैव नमोरो-
 चंति सर्वथा १८ न कोशोपि सुस्थायेति न किंचित्स्वरुदं मम नदारान्कृता मद्यं रोचंति द्विजसत्तमाः १९ किं करोमि ह्यगच्छामि शरीरं मे
 तु दह्यते दानं व्रतं तपो योगो येनैव मम पूर्वजाः २० माक्षमावांति विभ्रेन्द्रास्तदवकथयंतु मे किं तेन जीवता लोके सुपुत्रेण बलीयसा
 २१ पिता तु यस्वनरके तस्य जन्म निरर्थकम् ब्राह्मणा ऊचुः पर्वतस्य मुनेरत्र आश्रमो निकटे नृप २२ गम्यतां राजशादूलं
 तं भव्यं विजानतः तेषां श्रुत्वा ततो वाक्यं वैश्वानो राजसत्तमः २३ जगाम तत्र यत्रासौ आश्रमे पर्वतो मुनिः ब्राह्मणे चोद्यतः शोते

जयेत्तत्र कालदेशोद्भवैः शक्रैः १२ नारिकेलफलेः शक्रैस्तथावे बीजपूरकैः जंबीरैर्दाडिमैश्चैव तथा पूगीफलैरपि १३ लवंगैर्वि
विधेः श्रान्त्यैस्तथा चाम्पफलादिभिः पूजयेद्देवदेवेशं धूपैर्दूर्वापैर्यथाक्रमम् १४ सफलायां दीपदानं विशेषेण प्रकीर्तितम् गुर्वौ जागरणं
तत्र कर्त्तव्यं च प्रयत्नतः १५ यावदुन्मीलयेन्नेत्रं तावज्जागतियोनिसि एकाग्रमानसो भूत्वा तस्य पुण्यं शृणुष्व तत् १६ तत्समो नास्ति वै
यज्ञस्तीर्थं तत्सदृशं न हि तत्समं न व्रतं किंचिदिह लोके नराधिप १७ पंचवर्षसहस्राणि तपस्तप्त्वा च यत्फलम् तत्फलं समवाप्नोति
सफलाया व्रतेन वै १८ श्रूयतां राजशादूलसफलायाः कथानकम् चंपावतीति विख्याता पुरीमाहिष्यतस्य च १९ माहिष्यतस्य राजर्षे
श्चत्वारश्चाभवन्कृताः तेषामध्ये तु योज्यैः समहापापसंयुतः २० परदाराभिगामी च वेश्यासंगरतः सदा पितुर्द्रव्यं सपापिष्ठोगमया-
माससर्वशः २१ असद्वृत्तिरतो नित्यं देवताद्विजनिंदकः वैष्णवानां च देवानां नित्यं निंदारतः स वै २२ इदं विधत्तदा दृष्ट्वा पुत्रं माहिष्य
तो च पुः लुपको नाम नाम्नेति कृतवानत्यमर्षितः राज्याभिष्काशितस्तेन पित्रा चैवापि बंधुभिः परिवारजनैः सर्वैस्त्यक्तो राज्ञो भयादिति
२४ लुपको पितृदात्यक्तश्चित्तया मासह्यैकलः मयात्र किं प्रकर्त्तव्यं त्यक्तः पित्रा च बंधवैः २५ इति चिंता परो भूत्वा मतिं पापेन दाकरोत् म-
या तु गमनं कार्यं वनेत्यत्कापुरं पितुः २६ तस्माद्वनात्पितुः सर्वे व्यापयिष्ये पुरं निशि दिवा वने चरिष्यामि रात्रौ बपि पितुः पुरम् २७ इत्ये-
वं समतिं कृत्वा लुपको देवपातितः निर्जगाम पुरात्तस्मात्गतो सौगहनं वनम् २८ जीवघातकरो नित्यं नित्यस्तेन परायणः सर्वचन-

सदेत्कल्कासत्रिदिवंगतः ४० एवंयः कुरुते राजन्मोक्षमेकादशीमिमाम् तस्य पापं क्षयं याति मृतो मोक्षमवाप्नुयात् ४१ नान्यापरतराका
चिन्मोक्षदाविमलाक्षमा पुण्यसंख्यां तुराजेन्द्रनजानेहंतयैः कृता ४२ पठनाच्छ्रवणात्तस्यावाजपेयफलं लभेत् चिन्तामणिसमा
होषास्वर्गमोक्षप्रदायिनी ४३ इति श्रीमहादेवपुराणे मार्गशीर्षेष्टौकादश्यामोक्षान्तर्यामहात्म्यं समाप्तम् अथ पौषस्यैकाद
शीकथा सुधिरुवाच पौषस्यैकादश्यापक्षे तु द्वादशीयाभवेत्प्रभो किन्नामकोविधिस्तस्याः कोदेवस्तत्र पूज्यते १ एतदाच-
क्ष्वमेत्त्वामिन्विस्तरेण जनार्दन श्रीरुणा उवाच कथयिष्यामि राजेन्द्र भवतः स्नेहकारणात् २ तथा तुष्टिर्न मे राजन् कतुभिश्चास
दक्षिणैः यथा तुष्टिर्भवेन्मृत्युमेकादश्याव्रतेन वै ३ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यो हरिवासरः पौषस्यैकादश्यापक्षे तु द्वादशीयाभवेन्नृप
४ तस्याश्चैव च माहात्म्यं शृणुष्वैकाग्रमानसः गदितायाश्च वै राजन् एकादश्याभवेति हि ५ तासामपि हि सर्वासां विकल्पेनैव कारयेत्
तथापि ह्येकादश्याश्च शृणुराजन् कथानकम् ६ अतः परं प्रवक्ष्यामि पौषस्यैकादशीं तव लोकानां च हितार्थाय कथयिष्ये विधितव ७
पौषस्यैकादश्यापक्षे यासफलानामनामतः नाशयणोऽपि देवोऽस्याः पूजयेत्तं प्रयत्नतः ८ पूर्वेन विधिनाराजन् कर्तव्येकादशीजनैः नागा
नोचयथाशेषः पक्षिणां गरुडो यथा ९ यथाश्वमेधो यज्ञानां नदीनां जान्दवी यथा व्रतानां च तथा राजन् प्रवरेकादशीतिथिः १० तेज-
सा भरत श्रेष्ठममपूज्याश्च सर्वशः हरिवासरसं सक्ता वर्त्तन्ते ये जनाभूशम् ११ सफलानामया प्रोक्ता तस्याः पूजाविधिं शृणु फलैर्मोक्ष-

वेलायां दिव्योऽवस्थाजगामह ४६ दिव्यवस्तुपरीवारोलुंपकस्यसमीपतः तस्थौ सतुरागोराजन्वागुवाचाशरीरिणी ४७ प्राप्नुहित्वं
 नृपकृतस्वराज्यं हतकंठकम् वासुदेवप्रसादेन सफलायाः प्रभावतः ४८ पितुः समीपंगच्छत्वं भुंक्ष्य राज्यमकंठकम् तथेत्युक्ता-
 त्वसौ तत्र दिव्यरूपधरो भवत् ४९ कृष्णो मतिश्च तस्यासीत् परमावैष्णवी तथा दिव्याभरणशोभाढ्यस्तातं न त्वास्थितो गृहे ५० वैष्ण-
 वाय ततो दत्तं पित्रा राज्यमकंठकम् कृत्वा राज्यं तु ते नैव वर्षाणि स बहून् अपि ५१ हरिवासरसंलीनो विष्णुभक्तिरतः सदा मनोज्ञास्तस्य पुत्राः
 स्युर्दाराः कृष्णप्रसादतः ५२ ततः सवार्धक्रेराज्ये प्राप्ते पुत्रं निवेश्य च वनंगतः संयतात्मा विष्णुभक्तिपरायणः ५३ साधयित्वा तत्तात्मा
 नं विष्णुलोकं जगामह गतः कृष्णस्य सान्निध्ये यत्र गत्वा न शोचति ५४ एवं ये वै प्रकुर्वन्ति सफलं कादशीव्रतम् इह लोके यशः प्राप्य मो-
 क्षं वास्यं त्यसंशयः ५५ धन्यास्ते मानवा लोके सफला व्रतकारिणः तस्मिन् जन्मनि ते मोक्षं लभन्ते नात्र संशयः ५६ सफलायाश्च महा-
 त्म्यश्रवणाद्विविशांपते राजसूयफलं प्राप्य वसेत्सर्गे च मानवः ५७ इति श्रीपौषकृष्णोकादशीसफलानाम्यामहात्म्यं संपूर्णम्
 अथ पौषशुक्लैकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच कथिता वै त्वया कृष्णसफलेकादशीशुभा कथयस्व प्रसादेन शुक्लापौषस्य या भवे-
 त् १ किन्नामको विधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते कस्मै तुष्टो हृषीकेशस्त्वमेव पुरुषोत्तम २ श्रीकृष्ण उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्या-
 मि शुक्लापौषस्य या भवेत् तस्याविधिं महाराज लोकानां च हिताय वै ३ पूर्णेन विधिना राजन् कर्तव्येषां प्रयत्नतः पुत्रदेति च नास्ति-

गरंतेनमुषितं पापकर्मणा २९ गृहीतश्चपरित्यक्तो राज्ञो माहिष्मतेर्भयात् जन्मांतरीयपापेनराज्यभ्रष्टः स पापकृत् ३० आमिषाभि
 रतो नित्यं नित्यं वैफल्यभक्तः आश्रमस्तस्य दुष्टस्य वा सुदेवस्य संमतः ३१ अश्वत्थो वर्तते तत्र जीर्णो बहुलवार्षिकः देवलंतस्य वृक्षस्य
 वर्तते तद्वने महत् ३२ तत्रैव निवसंश्चासौ लुंपकः पापबुद्धिमान् एवं कालक्रमेणैव वसतस्तस्य पापिनः ३३ दुष्कर्मनिरतस्यास्य
 कुर्वतः कर्म निर्दिष्टम् पौषस्य कृष्णपक्षे तु पूर्वाण्डे सफलादिने ३४ दशमी दिवसे राजन्निशायां शीतपीडितः लुंपको वस्त्रहीनो वै नि-
 श्वेष्टो ह्यभवत्तदा ३५ पीड्यमानस्तु शीतेन अश्वत्थस्य समीपगः न निद्रानस्रवंतस्य गतप्राण इवाभवत् ३६ पीडयन् दशनेर्देतानेवं
 च गमितानि शा भानूदये पितृस्थाय न संज्ञा समजायत ३७ लुंपको गतसंज्ञस्तु सफलादि वसंतदा मध्याह्न समये प्राप्ते संज्ञां लेभे स लुंप-
 कः ३८ प्राप्तसंज्ञामुहूर्तेन चोत्थितो सौतदा सनात् प्रस्रवलंश्च पदन्यासैः पंगुवच्चलितो मुहुः ३९ वनमध्ये गतस्तत्र दक्षत् पापीडितो भ-
 वत् न शक्ति जीवघातस्य लुंपकस्य दुरात्मनः ४० फलानि धूमौ पतितान्याजहार स लुंपकः यावत्स चागतस्तत्र तावदस्तमगाद्रविः ४१
 किं भविष्यति तातेति विललापाति दुःखितः फलानि तानि सर्वाणि वृक्षमूलेन्यवेदयत् ४२ प्रत्युवाच फलैरेभिः शीयतां भगवान् हरिः ४
 पविष्टो लुंपकश्च निद्रालेभे न वै निशि ४३ तेन जागरणं जातं भगवान् धुसूदनः फलानां पूजनं मनसि सफलायास्तथाव्रतम् ४४ क-
 तमेवं लुंपकेन ह्यकस्माद्भूतमुत्तमम् तेन व्रतप्रभावेन प्राप्तं राज्यमकंठकम् ४५ पुण्यांकुरोदयाद्वा जन्म यथा प्राप्तं तथा शृणु रवेरुदय

देहं प्रसीणमपुत्रत्वं तथैव च पुनर्विचार्यात्मबुद्ध्यात्मात्मनोहितकारणम् २१ अश्वारूढस्ततो राजा जगाम गहनं वनम् पुरोहितादयः
सर्वे न जानन्ति गतं नृपम् २२ गंभीरे विपिने राजा मृगपक्षिनिषेविते विचचार तदा तस्मिन् वनवृक्षान्विलोकयन् २३ वयनश्वत्थविल्वां
श्रवर्जुरान्यनसोस्तथा बकुलांश्च सदा पर्णान्तिदुलांस्तिलकानपि २४ शालांस्तालांस्तमालांश्च ददर्श सरलान्नृपः इंगुदीककुष्मांश्चै
व श्लेष्मातकबिभीतकान् २५ शल्लकीं करमदींश्च पारलान् खदिरानपि शाकांश्चैव पलाशांश्च शोभितान् दृशेन्नृपः २६ मृगव्याघ्रवरा-
हांश्च सिंहान् शारवा मृगानपि गव्यान् कृष्णासारंश्च सुमालान् शशकानपि २७ वनमार्ज्जकान् क्रूरान् शल्लकांश्च मरानपि ददर्श भुजगान्
राजा वल्मीकादभिनिःसृतान् २८ तथा वनगजान् भ्रूतान् कलभैः सह संगतान् यूथपांश्च चतुर्दन्तान् करिणोगणमध्यगान् २९ तान् दृष्ट्वा चिंत-
यामास ह्यात्मनः स गजान्नृपः तेषां स विचरन्मध्ये राजा शोकमवाप ह ३० महादृष्ट्यर्पसंयुक्तं ददर्श विपिनं नृपः क्वचिच्छिवारूढं शृण्वन्नुत्
कविरुतं तथा ३१ तांस्तान्पक्षिगणान्पश्यन् बभ्राम वनमध्यगः एव ददर्श गहनं नृपो मध्यगते रवौ ३२ क्षत्तुर्दृष्ट्या पीडितो राजा इतश्चेत-
श्च धावति चिंतयामास नृपतिः संशङ्कगलकंधरः ३३ मया तु किं कृतं कर्म प्राप्तं दुःखं यदीदृशम् मया वै तोषिता देवा यज्ञैः पूजाभिरेव च ३४
तथैव ब्राह्मणादानैस्तोषिता मिष्टभोजनैः प्रजाश्चैव यथाकालं पुत्रवत्परिपालिताः ३५ कस्माद्दुःखं मया प्राप्तं मीदृशं दारुणं महत् इति चिं-
तापरो राजा जगाम आथायतो वनम् ३६ कुरुतस्य प्रभावेन सरोदृष्टं मनोरमं मानसं स्पर्धमानं च पद्मिनीपरिशोभितम् ३७ कारडवैश्च

सोमर्वपापहरापरा ४ नारायणोधिदेवोऽस्याः कामदः सिद्धिदायकः नातः परतराकाचिन्त्रे लोके सचराचरे विद्यावंतं यशस्वं तं करोति च
 नरो हरिः ५ शृणुराजन्मवक्ष्यामि कथां पापहरां पराम् पुरीषाद्वावतीनाम्नीराजा तत्र सुकेतुमान् ६ तस्य राज्ञोऽथ राज्ञी च शैब्यानाम्नीति-
 विश्रुता पुत्रहीने नराज्ञा च कालो नीतो मनोरथैः नैवात्मजं नृपो लभे वंशकृत्तरि मेव च ७ तेनैव राजा धर्मेण चिंतितं बहु कालतः किं करो-
 मिह गच्छामि सुतप्राप्तिः कथं भवेत् ८ नराज्ञे न पुरे सौरव्यं लंभे राजा सुकेतुमान् शैब्याकांतया साह्यं प्रत्यहं दुःखितो भवत् ९ तावु-
 मोदं पत्नी नित्यं चिंता शोकपरायणौ पितरस्तु जलं दत्तं कवोष्णमुपभुंजते १० राज्ञः पश्चान्न पश्यामो योऽस्मान् संतपयिष्यति इत्येवं संस्मरं-
 तो स्य पितरो दुःखितो भवन् ११ तेषां तद्दुःखमूलं च ज्ञात्वा राजा ध्यातव्यं नृणां ध्यानमित्राणि नामाख्याः सह दस्तथा १२ रोचते तस्य
 भूपस्य नगजाश्च पदातयः नैराश्यं भूपतेस्तस्य मनस्येव मजायत १३ नरस्य पुत्रहीनस्य नास्ति वै जन्मनः फलम् अपुत्रस्य गृहं शून्यं हृद-
 यं दुःखितं सदा १४ पितृदेवमनुष्याणां नानृणित्वं सुतं विना तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सुतमुत्पादयेन्नरः १५ इह लोके यशस्तेषां परलोके शोभा-
 गतिः येषां तु कर्मकतृणां पुण्यं जन्मशतोद्भवम् १६ आधुरारोग्यसंपत्तिस्तेषां गेहे प्रवर्तते पुत्राः पौत्राश्च लोकाश्च भवेद्युः पुण्यकर्मणाम्
 १७ पुण्या विना न च प्राप्तिर्विष्णुभक्तिं विना तथा पुत्राणां संपदो वापि विद्यायाश्चैति मे मतिः १८ एवं चिंतयमानो सौ राजा शर्मनलब्धवान्
 नृपुंषे चिंतयद्वा जानिशीथे चिंतयत्तथा १९ ततश्चात्मविनाशं वै विचार्यार्थसुकेतुमान् आत्मघाते दुर्गतिं च चिंतयित्वा तदानुपः २० इत्यात्म

दाभिधम् ५४ तेषांचैव भवेत्पुत्रो ह्यवश्यं मोक्षभागिनाम् पठणाच्छ्रवणाद्वा जन्मश्रममेधफलं लभेत् ५५ इति श्रीभविष्योत्तरपु-
 राणे पौषशुक्ले कादशीपुत्रदानाख्यामाहात्म्यं संपूर्णम् अथ माघकृष्णौकादशीकथा दाक्ष्युडवा० मर्त्यलोके तु संप्राप्ताः पापं कुर्व-
 ति जंतवः ब्रह्महत्यादिपापैश्च ह्यन्यैश्च विविधैर्युताः १ परदव्यापहाराश्च परव्यसनमोहिताः कथं नायांति नरकान् ब्रह्मस्तद्धितत्वतः २
 अनायासेन भगवन्दानेनाल्पेन केनचित् पापं प्रशममायातियेन तद्धुक्तुमर्हसि ३ गभस्तिरुवाच साधुसाधु महाभाग गुह्यमेतदुदाहृत-
 म् यन्न कस्यचिद्व्यातं ब्रह्मविष्णोर्देवतैः ४ तदहं कथयिष्यामि त्वया पृष्टो द्विजोत्तम ततो माघे तु संप्राप्ते शुचिः स्नातो जिनेन्द्रियः काम-
 क्रोधाग्निमानेष्वालोभपैशून्यवर्जितः देवदेवं च संस्मृत्य पादौ प्रक्षाल्य वारिणा ६ धूमावपतितं ग्राह्यं गोमयं तत्र मानवः तिलान्प्रक्षिप्य कार्पा-
 सपिण्डकांश्चैव कारयेत् ७ अष्टोत्तरशतं चैव नान् कार्या विचारणा ततो माघे च संप्राप्ते ह्यादौ चैव भवेद्यदि ८ मूले वा कृष्णपक्षस्यैकादश्यां
 विधमंततः गृण्हीयात् पुण्यफलदं विधानं तत्र मेषणु ९ देवदेवं समभ्यर्च्य स्मरन्नातः प्रयतः शुचिः कृष्णानामानि संकीर्त्य क्षतज्वं भाक्तसर्व-
 दा १० रात्रौ जागरणं कुर्याद्वा त्रीहोमं च कारयेत् अर्चयेद्देवदेवेशं शंखचक्रगदाधरम् ११ चंदनागरुकपूरैर्नैवेद्यं कुर्यात् तथा संस्मृत्य ना-
 न्नाचततः कृष्णारव्येन पुनः पुनः १२ कुष्मांडैर्नारिकेलैश्च ह्यथवा बीजपूरकैः सर्वाभावेऽपि विप्रेन्द्रशस्तपुंगीफलं तथा १३ अर्घ्यं विधाने-
 न पूजयित्वा जनार्दनम् कृष्णकृष्णकृष्णालुस्त्वय गतिर्ना गतिर्न द १४ सैराणवमभाना प्रसीद परमेश्वर नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभा-

ए-
प-
प-
गो-
न-
ग-
गो-
न-

कचाकैराजहंसेश्वनादितम् मकरैर्बहुभिर्युक्तमन्यैर्जलचरैर्युतम् ३८ समीपेसरसस्तत्रमुनीनामाश्रमान्वहन् ददर्शराजालक्ष्मीचा-
 चिमितैःशुभशंसिभिः ३९ सव्यात्परतरंचक्षुःप्रास्फुरच्चतथाकरः स्फुरितैस्तस्यराज्ञश्चशंसितशुभलक्षणम् ४० तस्यतीरेमुनीन्स्वाकु-
 र्वाणानैगमंजयम् अवतीर्यहयात्तस्मान्मुनीनामग्रतःस्थितः ४१ एथकृपथकृपवन्देसमुनींस्तान्शंसितव्रतान् कृतांजलिपुरोभूत्वा
 दंडवच्चप्रणम्यसः ४२ हर्षेणमहताविष्टोबभूवन्पसत्तमः तमूचुस्तेपिमुनयःप्रसन्नास्मौवयंतव ४३ कथयस्वाद्यवैराजन्यस्तमनसि-
 वर्तते राजोवाच केयूरमुग्रतपसःकिमास्याभवतामपि ४४ किमर्थमागतायूयंवदंतुममतत्त्वतः मुनयश्चुः विश्वेदेवावयंराज-
 स्नानार्थमिहचागताः ४५ माघोनिकरमायातएतस्मात्पंचमेहनि अद्यह्येकादशीराजन्युत्रदानामनामतः ४६ पुत्रंददात्यसौशक्रापुत्रदापु-
 त्रमिच्छताम् राजोवाच एषवैसंशयोमह्यंस्तस्योत्पादनेमहान् ४७ यदितुष्टाभवंतोमेपुत्रोवैदीयतांतदा मुनयश्चुः अस्मिन्ने-
 वदिनेराजन्युत्रदानामवर्तते ४८ एकादशीतिविरव्याताक्रियतांव्रतमुत्तमम् आशीर्वादेनचास्माकंकेशवस्यप्रसादतः ४९ अवश्यं
 तवराजेद्रूपुत्रप्राप्तिर्भविष्यति इत्येवंवचनात्तेषांकृतंराज्ञाव्रतंशुभम् ५० द्वादश्यांपारणंक्रत्वासुनीन्स्वापुनःपुनः आजगामगृहंरा-
 जाराज्ञीगर्भसमादधौ ५१ मुनीनांवचनेनैवपुत्रदायाःप्रसादतः पुत्रोजातस्तथाकालेतेजसीपुण्यकर्मकृत् ५२ पितरंतोषयामासप्रजापा-
 लोबभूवसः एतस्मात्कारणाद्राजन्कृतव्यंपुत्रदाव्रतम् ५३ लोकानांचहिताथयितवाग्रेकथितंमया एतद्व्रतंतुयेमर्त्याः कुर्वन्तिपुत्र-

क्रोधेनमहताविष्टा इदं वचनमब्रवीत् मया ब्रतैश्च कृच्छ्रेश्च ह्यपवापैरनेकशः ३५ पूजयाराधितो देवः सर्वलोकस्य भावनः न धनं दृश्यते किं-
 चिद्ब्रूहेममजनार्दन ३६ ततश्चोक्तामया सा तु गृहं गच्छ यथागतम् आगमिष्यंति सुतरां कौतूहलसमन्विताः ३७ देवपत्न्यस्तव द्रष्टुं विस्म-
 येन समन्विताः द्वारं नो द्वारं नीयं हि षट् तिला पुण्यवाचनात् ३८ एवमुक्ता गता सा तु यदा वैभानुषीतदा अत्रांतरे समायाता देवपत्न्यश्च नारीद ३९
 ताभिश्च कथितं तत्र त्वां द्रष्टुं हि समागताः द्वारमुद्घाटय त्वंच पश्याम त्वां शतमानने ४० मानुष्युवाच यदि द्रष्टुं मया कार्यं सत्यं वाच्यं विशोषतः
 षट् तिला वदतं पुण्यं द्वारो द्वारं न काणात् ४१ एकापि तत्र न वदत् षट् तिला व्रतनाशतः अन्यथा कथितं तत्र द्रष्टव्या मानुषी मया ४२ ततो द्वारं
 समुद्घाट्य दृष्ट्वा ताभिश्च मानुषी न देवी न च गंधर्वी नास्फरी न च पंजगी ४३ दृष्ट्वा पूर्वतया नारी ईदृशी सा द्विजर्षभ रूपकांति समा युक्ता सणोन-
 समपद्यत ४४ धनं धान्यं च वस्त्रादि सुवर्णं रोष्यमेव च सर्वं भवनसंपन्नं षट् तिलायाः प्रसादतः ४५ अतिवृष्णानकर्तव्या वित्तशक्त्यं विवर्जये-
 त् आत्मवित्तानुसारेण तिलान्वस्त्रादि दापयेत् ४६ लभते चैव मारोग्यं ततो जन्मनि जन्मनि दारिद्र्यं न च कष्टं चैव न च दौर्भाग्यमेव च ४७ न
 भवेद्द्विजश्चेष्ट षट् तिलाया उपोषणात् अनेन विधिन राज्ञो निलदानान्नसंशयः ४८ मुच्यते पातकैः सर्वैर्नात्र कार्या विचारणा दानं च विधिना स-
 म्यक् सर्वपापप्रणाशनम् ४९ नानर्थः कश्चिन्नायासः शरीरे सुनिःसत्तम ५० इति श्री भविष्योत्तरपुराणे माघकृष्णोक्ता दशी षट् तिलानाम्नीमा-
 हात्म्यं संपूर्णम् अथ माघशुक्लैकादशी कथा युधिष्ठिर उवाच साधु कृष्ण त्वया प्रोक्ता आदिदेव जगत्पते स्वेदजा अंडजा श्वेद उद्दि-

वन १५ कृष्णपुष्पनमस्तेस्तु महापुरुषपूर्वज गृहाणार्घ्यमया दत्तं लक्ष्म्या सह जगत्पते १६ ततस्तु पूजयेद्दिप्रमुदकुंभं प्रदापयेत् छत्रोपान
 हवस्त्रेश्च कृष्णो मे प्रियतामिति १७ कृष्णार्घ्येन प्रदातव्या यथा शक्त्या हि ज्योत्तम तिलपात्रं द्विजश्रेष्ठ दद्यात्तत्र विचक्षणः १८ स्नानभाशनयोः शस्ताः श्वेताः कृ-
 ष्णास्तिलामुने तान्प्रदद्यात्पयलेन यथा शक्त्या हि ज्योत्तम १९ तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते तिलस्नायी तिलोन्नती तिलहोमी तिलोदकी २० तिलमु-
 क्तिददाता च पद्म तिलापनाशकाः नारद उ० कृष्णकृष्णमहाबाहो नमस्ते भक्तभावन २१ षड्भित्तैकादशां भूतं कीदृशं फलमश्नुते सोपास्थानं मम ब्रूहि
 यदि तु श्रेयसीयादव २२ श्रीकृष्ण उ० शृणु ब्रह्मन् यथा वृत्तं दृष्टं तत्कथयामि ते मृत्युलोके सुराह्यासीद्ब्राह्मणी तत्र नारद २३ व्रतचर्यारितानि त्यंदेव पूजार-
 ता सदा मासोपवासनिरता मम भक्त्यच सर्वदा २४ कृष्णोपवाससंयुक्ता मम पूजा परायणा शरीरं क्लेशितं नित्यमुपवासं द्विजोत्तम २५ दीनानां ब्राह्मणानां च
 कुमारीणां च भक्तिः गृहादिकं प्रयच्छंतीत्येव सर्वकालं महामतिः २६ अतिकृच्छ्रतासा तु सर्वकालेषु वै द्विज शब्दमस्याः शरीरं हि व्रतैः कच्छेन्न संशयः २७ अ-
 र्थिनं येषां बलोकं कायक्लेशेन वैतया न दत्तमन्नदानं हि येन तृप्तिः परा भवेत् २८ एतस्मात्तं मया ब्रह्मन् च त्वुल्लोकसु पागतः कापिलं कृष्णमास्थाय भिक्षापात्रेण या-
 चिता २९ ब्रह्मपुत्रवा० कस्मात्त्वमागतो ब्रह्मन्वदधस्मात्समागतः पुनरेव मया प्रोक्तं देहि भिक्षां च संदरि ३० तथा कोपेन महता मृत्पिंडं स्नात्वा भोजने क्षिप्तो याच-
 तया देव्या पुनः स्वर्गगतो द्विज ३१ ततः कालेन महता तापसी सह महाव्रता कदाचित् स्वर्गमायाता व्रतचर्या प्रभावनः ३२ मृत्पिंडं स्नात्वा भोजने क्षिप्तो याच-
 मनोरमम् संजाते चैव विप्रर्षे धान्यकोशविपजितम् ३३ गृहं याचन् निरीक्षेत्तन किंचित्तत्र पश्यति तावद्गृहादिनिष्प्रांता ममात्ते चागता द्विज ३४

ब्र-भा-शु

११

समद्युः ती ईदृश्यापुथ्यवत्याचमाल्यवानतिमोहितः १९ शक्रस्यपरितोषायनृत्यार्थेनोसमागतो गायमानोचतौतत्रत्यप्सरोगणसंगतौ २०
 नशब्दगानेगायेतांचित्तममसमन्वितो बद्धदृष्टीतथान्योन्यंकामबाणवशंगतौ २१ स्नात्वालेखवर्षभस्तत्रसंगतमानसंतयोः तालकालक्रिया-
 मानलोपादातावभंजनात् २२ चिंतयित्वातुमघवानवज्ञानंतथात्मनः क्रुपितश्चतयोरित्थंशापंदास्यान्निदंजगौ २३ धिक्वांपापरतौमूढावा
 स्नाभंगकौमम युवांपिशाचौभवतंदंपतीरूपधारिणौ २४ मृत्युलोकमनुप्राप्तौभंजानोर्मर्षणःफलम् एवंमघवताशमावुभौदुःखितमानसौ
 २५ हिमचंतंगिरिप्रासाविंद्रशापविमोहितौ उभौपिशाचतांप्राप्तौदारुणंदुःखमेवच २६ संतप्तमानसौतत्रमहाकृच्छ्रगतावुभौ गंधर्मचस्पशं
 चनजानेतौविमोहितौ २७ पीड्यमानौतुदाहेनदेहपातकरेणच तौननिद्रांस्तरुवंप्राप्तौकर्मणातेनपीडितौ २८ परस्परंस्वादमानौचैरनुर्गि-
 रिगह्वरम् पीड्यमानौतुशीतेनतुषारप्रभवेनतौ २९ दंतघर्षप्रकुर्वाणौरोमांचितवपुर्धरौ ऊचेपिशाचःशीतार्तःस्वपत्नींतुपिश्रविकाम् ३०
 किमावाभ्यांकृतं पापमत्यंतदुःखदायकम् येनप्राप्तंपिशाचत्वंस्वनदुष्कृतकर्मणा ३१ नरकंदारुणंमत्वापिशाचत्वंचगर्हितम् तस्मात्सर्वप्र-
 यत्नेनपापंनैवसमाचरेत् ३२ इतिचिंतापरोतत्रत्यास्तांदुःखेनकर्षितौ देवयोगात्तयोःप्राप्तामाघस्यैकादशीसिता ३३ जयानाप्तीतिविरव्याता
 तिथीन्नामुत्तमातिथिः तस्मिन्दिनेतुसंप्राप्तेतावाहारविवर्जितौ ३४ आसातेतत्रनृपतेजलपानविवर्जितौ नरुतोजीयघातश्चनपत्रफलभ-
 क्षणम् ३५ अश्वत्यस्यसमीपेलुपतिनौदुःखसंयुतौ रविरस्तंगतोतजन्तथैवस्थितयोश्चयोः ३६ प्राप्तावैवनिशाचोरादारुणा शीतधारिणी वेष-

जाश्वजरायुजाः १ तेषां कर्ता विकर्ता च पलकः क्षयकारकः माघस्य कृष्णपक्षे तु षट्तिळा कथिता त्वया २ शक्रैश्चैकादशीया च कथयस्व प्र-
 सादतः किञ्चामको विधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते ३ श्रीकृष्ण उवाच कथयिष्यामिराजेंद्र शक्रैश्चैकादशीया च कथयस्व प्र-
 तासर्वपापहरा परा ४ पवित्रा पापहन्त्री च पिशाच त्वविनाशिनी मैत्रतस्याघ्नने चीर्णेने तत्वं जायते नृणाम् ५ नातः परतरा काचित् पापघ्नी
 मोक्षदायिनी एतस्मात्कारणाद्वा जन्कतव्यं यं प्रयत्नतः ६ श्रूयतां राजशार्दूल कथां पौराणिकीं शृणु पंकजैश्च पुराणेभ्यः महिमा कथिता म-
 या ७ एकदा नागलोके वै इन्द्रो राज्यं चकार ह देवाश्च तत्र सौरव्येन निवसन्ति मनोरमे ८ पीयूषपाननिरता ह्यप्सरोगणसेविताः नन्दन्तु च-
 नन्तत्र पारिजातोपशोभितम् ९ रमन्ति रमन्तत्र न्यप्सोभिर्दिवो कसः एकदारममाणो सो देवैर्द्रुःस्वच्छया नृप १० नर्तयामास हर्षस्ति पंचा-
 शत्कोटिनायिकाः गन्धर्वास्तत्र गायन्ति गन्धर्वः पुष्पदन्तकः ११ चित्रसेनश्च तत्रैव चित्रसेनस्तथा मालिनीति च नाम्ना तु चित्रसेनस्य कामिनी
 १२ मालिन्यां तु समुत्पन्नः पुष्पवानिति नामतः पुष्पदन्तस्य पुत्रो वै माल्यवान् नामतः १३ गन्धर्वी पुष्पवत्याख्या माल्यवत्युतिमोहिता का-
 मस्य च शरेस्तीक्ष्णैर्विद्धां गीसा बभूव ह १४ तया भावकटाक्षैश्च माल्यवांस्तव शीकृतः लावण्यरूपसंपन्ना तस्या रूपं नृपभूषण १५ बाहू तस्यास्तु
 कामेन कंठपाशौ कृता विव चन्द्रवद्वदनं तस्या नयने श्रवणायते १६ कर्णौ तु शोभितौ तस्याः कुण्डलाभ्यां नृपोत्तम कंबुग्रीवायुता चैव दिव्याभ-
 रणभूषिता १७ पीनोन्नतौ कुचौ तस्या मुष्टिमात्रं च मध्यमम् नितम्बौ विपुलौ तस्या विस्तीर्णजघनस्थलम् १८ चरणौ शोभमानौ तौ रक्तोत्पल

अथफाल्गुनकृष्णोकादशीकथा सुधिधिरुवाच फाल्गुनस्यासितेपक्षेकिञ्चाख्येकादशीभवेत् वासुदेवप्रसादेनकथयस्वममाग्रतः १
श्रीकृष्णउवाच कथयिष्यामिराजेन्द्रकृष्णायाफाल्गुनीभवेत् विजयेतिचसाप्रोक्ताकर्तृणाञ्जयदासदा २ तस्याश्वव्रतमाहात्म्यंसर्वपापह-
रंपरम् नारदःपरिपश्यच्छब्रह्मणंकमलासनम् ३ फाल्गुनस्यासितेपक्षेविजयानामयातिथिः तस्याव्रतंस्मरन्श्रेष्ठकथयस्वप्रसादतः ४ इतिपृ-
ष्टोनारदेनप्रत्यवाचपितामहः ब्रह्मोवाच शृणुनारदवक्ष्यामिकथांपापहरांपराम् ५ यन्नकस्यचिदास्यातंमयेतद्विजयाव्रतम् पुरातन-
व्रतं ह्येतत्पवित्रंपापनाशनम् ६ जयंददातिविजयानृणांचैवनसंशयः रामस्तपोवनंयातोवर्षाण्येवचतुर्दश ७ न्यवसत्पंचवद्व्यांतु-
ससीतश्चसलक्ष्मणः तत्रैववसतस्तस्यराघवस्यमहात्मनः ८ रावणेनहृताभार्यासीतानास्तीतपस्विनी तेनदुःखेनरामोसौमोहमभ्या-
गतस्तदा ९ भ्रमन्जरायुषंतत्रदर्शयिगतायुषम् कबंधोनिहतःपश्चाच्छ्रमन्तारण्यमध्यतः १० राज्ञेविज्ञाप्यतत्सर्वंसोपिमृत्युवशंगतः
सुग्रीवेणसमंसरव्यमजर्यंसमजायत ११ वानराणामनीकानिरामार्थंसंगतानिवे ततोहनूमन्तादृष्टालंकोद्यानेतुजानकी १२ रामसंज्ञाप-
नंतस्येदत्तंकर्ममहत्कृतम् समेत्यरामेणपुनःसर्वंतत्रनिवेदितम् १३ अथश्रुत्वारामचंद्रोवाक्यंचैवहनूमतः सुग्रीवानुमतेनैवप्रस्थानं
समरोचयत् १४ सगत्वावानरैःसार्द्धंतीरंनदनदीपतेः दृष्ट्वाब्धिंदुस्तरंरामोविस्मितोभूत्कपिप्रियः १५ प्रोत्कुललोचनोभूत्वालक्ष्मणो
वाक्यमब्रवीत् सौमित्रेकेनपुण्येनतीर्यतेवरुणालयः १६ अगाधसलिलःपूर्णो नक्रैर्भीमैःसमाकुलः उपायंनैवपश्यामियेनैवसुत-

मानौतुतौतत्रहिमेनचजडीकृतौ ३७ परस्यरेणसंलग्नौगात्रयोर्भुजयोरपि ननिद्रानरतिंतत्रनचसौख्यमविंदताम् ३८ एवंतौराजशार्दूलशा
 पेनेंद्रस्यपीडितौ इत्थंतयोर्दुःखितयोर्निर्जगामतदानिशा ३९ जयायास्तत्रतेचीणेरात्रौजागरणेकृते तयोर्ब्रतप्रभावेनयथाह्यासीत्तथा-
 शृणु ४० द्वादशीदिवसेप्रासेताभ्यांचीणेजयाव्रते विष्णोःप्रभावाच्युपतेपिशाचत्वंतयोगंतम् ४१ पुष्पवतीमाल्यवांश्चपूर्वरूपोबभूवतु-
 पुरातनस्नेहयुतौपूर्वालंकारसंयुतौ ४२ विमानमधिरूढौतावप्सरोगणसेवितौ स्तूयमानौतुगंधर्वैस्तुंषरुप्रमुसैस्तथा ४३ हावभावस-
 मायुक्तौगतीनाकेमनोरमे देवेंद्रस्याग्रतोगत्वाप्रणामंचक्रतुमुदा ४४ तथाविधौतुतौदृष्ट्वामघयान्विस्मितौब्रवीत् इंद्रउवाच वदतंकेनपु-
 ण्येनपिशाचत्वंविनिर्गतम् ४५ ममशापवशंप्राप्तौकेनदेवेनमोचितौ माल्यवानुवाच वासुदेवप्रसादेनजयायाःस्तत्रतेनच ४६
 पिशाचत्वंगतंस्वामिन्सत्यंभक्तिप्रभावतः इतिश्रुत्वावचस्तस्यप्रत्यवाचकरेश्वरः ४७ पवित्रौपावनौजातौवंदनीयोममापिच हरिवा-
 सरकर्तारौविष्णुभक्तिपरायणौ ४८ हरिभक्तिरतायेचशिवभक्तिरनास्तथा अस्माकमपितेमर्त्याःपूज्यावंद्यानसंशयः ४९ विहरस्वयथासौरव्यं
 पुष्पवत्याकरालये एतस्मात्कारणाद्वाजन्कर्तव्योहरिवासरः ५० जयाव्रतंतुराजेंद्रब्रम्हहत्यापहारकम् सर्वदानानिदत्तानियज्ञास्तेन
 कृतानृप ५१ सर्वतीर्थेषुसन्नातःकृतंयेनजयाव्रतम् यःकरोतिनरोभक्त्याश्रद्धायुक्तोजयाव्रतम् ५२ कल्पकोटिशतंयावद्वकुंठेमोदतेभवम्
 पठणाच्छ्रवणाद्वाजन्मिष्टोमफलंरुभेत् ५३ इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेमाघशुक्लैकादशीजयानामाह्यामाहात्म्यंसंपूर्णम् ॥५॥ ॥

रात्रौ जाग्रणं तत्र तस्याग्रे कारयेद्बुधः द्वादशीदिवसे प्राप्ते मार्तेन्दोस्योदयं प्रति ३५ नीत्वा कुंभं जलोद्देशेन द्यौः प्रथ्वणे तथा तडागे स्था-
पयित्वा वा पूजयित्वा यथाविधि ३६ दद्यात्सदैवतं कुंभं ब्राह्मणे वेदपारगे कुंभेन सह राजेन्द्र महादानानि दापयेत् ३७ अनेन विधिना-
रामयूथपैः सह संगतः कुरुव्रतं प्रयत्नेन विजयस्ते भविष्यति ३८ इति श्रुत्वा वचो रामो यथोक्तमकरोत्तदा कृते व्रते स विजयी बभूव रघु-
नदनः ३९ अनेन विधिना राजन् ये कुर्यन्ति नरा व्रतम् इह लोके न यस्तेषां परलोके तथा क्षयः ४० एतस्मात्कारणात्पुत्रकर्मव्यविज-
या व्रतम् विजयायाश्च माहात्म्यं सर्वकिल्बिषनाशनम् ४१ पठणाच्छ्रवणात्तस्य वाजपेयफलं लभेत् ४२ इति श्री स्कंदपुराणे फा-
ल्गुनरुणौकादशीविजयानाम्नीमाहात्म्यं संपूर्णम् अथ फाल्गुनशुक्लैकादशी मांघातोवाच वद ब्रह्मन् महाभाग येन श्रेयो भ-
वेन्नाम ईदृग्ब्रह्मि ब्रह्मयोने यद्यनुग्रहतामयि १ सरहस्यं सेति हासं व्रतानां मुत्तमं व्रतम् वसिष्ठ उवाच कथयाम्यपुना तुभ्यं सर्वव्रतफ-
लप्रदम् २ आमलक्या व्रतं राजन् महापातकनाशनम् मोक्षदं सर्वलोकानां गोसहस्रफलप्रदम् ३ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरा-
तनम् यथा मुक्तिमनुप्राप्तो व्याधो हिंसासमन्वितः ४ वैदिशं नाम नगरं दृष्टुं पुष्टं जन्तुकुलम् ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समलंकृत-
म् ५ रुचिरं नृपशादूलं ब्रह्मघोषनिनादितम् न नास्ति को दुष्कृतिकस्तस्मिन् पुरवरे सदा ६ तत्र सोमान्वये राजा विख्यातः शशबिंदुकः
राजा चैत्ररथो नाम धर्मात्मा सत्यसंगरः ७ नागायुतबलः श्रीमांछरुद्रशास्त्रार्थपारगः तस्मिन् शासति धर्मज्ञो धर्मात्मानि धरां प्रभो ८

रोभवेत् ५७ लक्ष्मणउवाच आदिदेवस्त्वमेवासिपुराणपुरुषोत्तम वक्रदाल्भ्योमुनिश्चात्रवर्ततेद्वीपमध्यतः ५८ अस्मात्स्थानाद्योजना
 र्द्धमाश्रमस्तस्यराघव अनेनदृष्टाबह्माणोबहवोरधुनंदन ५९ संपृच्छगत्वारजेंद्रपुराणमृषिपुंगवम् इतिवाक्यंततः श्रुत्वालक्ष्मणस्या
 तिशोभनम् २० जगामराघवोद्रष्टुंबकदाल्भ्यंमहासुनिम् प्रणनामसुनिंमूर्धारामोविष्णुमिवाभरः २१ सुनिर्ज्ञात्वाततो रामंपुराणपुरुषोत्तम-
 म् केनापिकारणेनैवप्रविष्टंमानुषींतनुम् २२ उवाचसक्रुषिस्तत्रकुतोरामतवागमः रामउवाच त्वत्प्रसादादहोविप्रवरुणालयसन्नि-
 धिम् २३ आगतोस्मिससैन्योत्रलंकांजितुंसराक्षसम् भवतश्चानुकूल्येनतीर्यतेधिर्यथामया २४ तमुपायंवदमुनेप्रसादंकुरुस्तत्रत
 एतस्मात्कारणादेवद्रष्टुंत्वामहमागताः २५ मुनिरुवाच कथयिष्याम्यहंरामव्रतानामुत्तमंव्रतम् कृतेनयेनसहसाविजयस्तेभविष्यति
 २६ लंकांजित्वाराक्षसांश्चदीर्घांकीर्तिमवाप्स्यसि एकाग्रमानसोभूत्वाव्रतमेतत्समाचर २७ फाल्गुनस्यासितेपक्षेविजयेकादशीभवेत्
 तस्याव्रतेकृतेरामविजयस्तेभविष्यति २८ निःसंशयंसमुद्रंचतरिष्यसिसवानरः विधिस्तथूयतांरामव्रतस्यास्यफलप्रदः २९ दशमी-
 दिवसेप्राप्तेकुंभमेकंचकारयेत् हैमंवाराजतंवापिताम्रंवाप्यथमृन्मयम् ३० स्थापयेच्छोभितंकुंभंजलपूर्णंसपल्लवम् तस्योपरिन्यसेद्दे-
 वंहैमंनारायणंप्रभुम् ३१ एकादशीदिनेप्राप्तेप्रातःस्नानंसमाचरेत् निश्चलंस्थापयेत्कुंभंगंधमाल्यानुलेपनैः ३२ दाडिमेनारिकेलैश्चपूजये-
 च्चविशेषतः समधान्यान्यधस्तत्रयवानुपरिविन्यसेत् ३३ गंधैर्धूपैस्तथादीपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि कुंभाग्रेतद्विनंरामनीयतेभक्तिभाषतः ३४

स्थितचेतसः २६ ततः प्रभातसमये विविशतर्जगरं जनाः व्याधोपि गृहमागत्य बुभुक्षे श्रीतमानसः २७ ततः कालेन महता व्याधः पंचत्यमागतः एका
 दश्याः प्रभावेन रात्रौ जागरणेन च २८ राज्यं प्रपेदे समहचतुरंगवलान्वितम् जयंतीनामनूगरीतचराणां विदूरथः २९ तस्मात्ततनयोजनेनास्मावस्तर
 थोबली चतुरंगवलोपेतो धनधान्यसमन्वितः ३० दशाद्युतानि ग्रामाणां बुभुक्षे भयवर्जितः तेजसादित्यसदृशः कांत्याचंद्रसमप्रभः ३१ पराक्रमे वि
 णुसमः क्षमया पृथिवीसमः धार्मिकः सत्यवादी च विष्णुभक्तिपरायणः ३२ ब्रह्मज्ञः कर्मशीलश्च प्रजापालनतत्परः यजते विधिधान्यज्ञानसराणां पर-
 दर्पहा ३३ दानानि विविधान्येष्वप्रददाति च सर्वदा एकदा मृगयायां तोदैर्यान्मार्गं परिच्युतः ३४ नदिशं नैव विदिशं वेत्ति तत्र महीपतिः उपधाय च दोर्मूल
 मेकाकी गहने वने ३५ श्रान्तश्चक्षुः क्षिप्तोऽस्य तं संविवेश महीपतिः अत्रांतरे स्लेच्छगणः पर्वतांतरवासभाक् ३६ आययौ तत्र यत्रास्ते राजा परबलादनः
 कृतपैरास्तु ते राजा सर्वदेवोपतापिताः ३७ परिवार्यतस्तत्स्थुराजानं भूरिदक्षिणाम् हन्यतां हन्यतां चायं पूर्ववैरविरुद्धधीः ३८ अननं निहताः पु-
 र्वेऽपि तरोऽभ्यातरः स्रुताः पौत्राश्च भागिनेयाश्च मातुलाश्च निपातिताः ३९ निष्काशिताश्च स्वस्थानादिक्षिताश्च दिशो दश एतावदुत्काते सर्वे तत्रैव न
 तुमुद्यताः ४० पार्श्वेऽपि द्विजैः स्वर्गबाणैर्धनुषिसंस्थितैः सर्वतो रिगणास्ते च राजानं हंतुमुद्यताः ४१ सर्वाणि शस्त्राणि समाद्रवन्ति न वै शरीरे प्रविशं
 तितस्य ते चापि सर्वे हतशस्त्रसंघास्ते छाबधूवुर्गतदेहजीवाः ४२ यदापि चलितुं तत्र न शक्नुते शरयो भृशम् शस्त्राणि कुंठितं जन्तुः सर्वेषां ह-
 तचेतसां ४३ दीना बभूवुस्ते सर्वे ये तं हंतुं समागताः एतस्मिन्नेव काले तु तस्य राजा शरीरतः ४४ निःसृता प्रमदात्वे कारुण्यविवशो भना-

कृपणानेव कुत्रापि दृश्यन्ते नैव निर्धनः सकालः क्षेममारोग्यं तस्मिन् राज्यं प्रशासति ९ विष्णुभक्तिरन्तालोकास्तस्मिन् सुरवरे सदा हरिपूजारता
 श्वेच राजा चापि विशेषतः १० नक्षत्राणां नैव कृष्णां च द्वादशीं भुञ्जते जनाः सर्वधर्मान्परित्यज्य हरिभक्तिपरायणाः ११ एवं संवत्सराजगुर्बहवो
 राजसत्तम जनस्य सौख्ययुक्तस्य हरिभक्तिरतस्य च १२ अथ कालेन संप्राप्ता द्वादशी पुण्यसंयुता फाल्गुनस्य सिते पक्षे नास्तीत्यामलकी स्मृता
 १३ ताम्रगायजनाः सर्वे बालकास्थवरानृप नियमं चोपवासे च सर्वे च कुर्जना विभो १४ महाफलं व्रतं ज्ञात्वा स्नानं कृत्वा नदीजले
 त्रदे बालये राजालोकयुक्तो महाप्रभुः १५ पूर्णकुंभमवस्थाप्य चोपानहं संयुतम् पंचरत्नसमायुक्तं दिव्यगंधाधिवासितम् १६ दीपमाला
 न्वितं चैव जामदग्न्यसमन्वितम् पूजयामासुरव्यधाधार्त्रिचसुनिभिर्जनाः १७ जमदग्न्यनमस्ते स्तरेणुकानंदवर्द्धन आमलकीकृतं चाप
 भाक्तिमुक्तिवरप्रद १८ धार्त्रिधातुसमुद्भूते सर्वपातकनाशिनि आमलकिनमस्तुभ्यं गृहाणार्घ्यं दुर्कमम १९ धार्त्रिबह्वस्वरूपा मित्वं तु
 रामेण पूजिता प्रदक्ष्णविधानेन सर्वपापहरा भव २० तत्र जागरणं च कुर्जनाः सर्वे स भक्तितः एतस्मिन्नेव काले तु व्यापस्तत्र समागतः २१
 क्षुधापिपसापरिव्यासो महाभारेण पीडितः कुटुंबार्थं जीवधातुं सर्वधर्मबहिष्कृतः २२ जागरंतत्र संपश्यदामलक्याक्षुधातुरः दीपमालाकुलं
 दृष्ट्वा तत्रैव निपसाद सः २३ किमेतदिति संचिंत्य प्राप्तो विस्मयतां भृशम् ददशकुंभं तत्र स्थं देवं दामोदरं तथा २४ ददशामलकीं दृष्ट्वा तत्र
 स्थां श्वेदोपकान् वैष्णवं च तथा स्नानं कृत्वा वपठतां नृणाम् २५ एकादश्यां च माहात्म्यं कृत्वा वक्षति नोपि सन् जायतस्तस्य राजा जितेतादि

दरं किंचिद्वनाच्चैत्ररथाहनम् तस्मिन्वने तु मुनयस्तपन्ति बहुलं तपः ७ सहदेवैस्तमघवारमते मधुमाधवौ एको मुनिवरस्तत्र मेधावीनाम-
 नामतः ८ अस्मरास्तं मुनिवरं मोहनायोपचक्रमे मंजुघोषेति विख्याता आर्वन्तस्य विचिन्वती ९ क्रोशमात्रं स्थिता तस्य भयादाश्रमसंनि-
 धौ गायंती मधुरं साधुपीडयंती विपचिकाम् १० गायंती तामथालोक्य पुष्पचंदनवेष्टिताम् कामोपिविजयां कौक्षीशिवभक्तं मुनीश्वरम् ११
 तस्याः शरीरसंसर्गं शिववैरमनुस्मरन् तुल्यश्रुवौ धनुःकोटीगुणं कृत्वा कटाक्षकम् १२ मार्गणौ नयने कृत्वा पक्षयुक्तौ यथाक्रमं कुचौ कृत्वा
 पटकुटौ विजयायोपसंस्थितः १३ मंजुघोषाभवत्तत्र कामस्येव वरूथिनी मेधाविनं मुनिं दृष्ट्वा सापि कामेन पीडिता १४ यौवनोद्भिन्नदहो-
 सौ मेधाव्यतिविराजते सित्रोपवीतसहितो दंडी स्मरद्वापरः १५ मेधावी वसतिस्मासौ च्यवनस्याश्रमेश्वरौ मंजुघोषास्थिता तत्र दृष्ट्वा तं मुनि-
 पुंगवम् १६ मदन्त्यवशं प्राप्ता मंदं मंदं गायत रणाद्वलयसंयुक्ता सिंजन्तू पुरमेरवला १७ गायंतीं प्राप संयुक्तां विलोक्य मुनिपुंगवः म-
 दनेन ससैन्येन नीतो मोहवशं बलात् १८ मंजुघोषासमागच्छ मुनिं दृष्ट्वा तथाविधम् हावभावकटाक्षैस्तमोहयामास चांगना १९ अधः
 संस्थाप्य वीणासासस्वजेत मुनीश्वरम् वल्लीवाकुलिता वृक्षां वातवैगनवेपिता २० तोपिरे मेतया सा दूमे मेधावी मुनिपुंगवः तस्मिन्नेव वनोद्देशोद्-
 ह्वानद्देहसुत्तमम् २१ शिवतत्त्वं गतं तस्य कामतत्त्ववशंगतः ननिशांनदिनं सोपिरमनुजानाति कामुकः २२ बहुलश्वगतः कालो मुनेराचा-
 रलोपकः मंजुघोषादेव लोकंगमनायोपचक्रमे २३ गच्छंती प्रत्युवाचा थरमंतं मुनिपुंगवम् आदेशो दीयतां ब्रह्मन् स्वधामगमनाय मे २४

दिव्यगंधसमायुक्तादिव्याभरणभूषिता ४५ दिव्यमाल्यांबरधराभृकुटीकुटिलानना स्फुलिंगाभ्यांचनेत्राभ्यां पावकं वमती बहु ४६ चक्रोद्यत
 हाराचैव कालरात्रिरिवापरा अभ्यधावतसंस्तुतान्मल्लेच्छानत्यंतदुःखितान् ४७ निहताश्वयदाम्लेच्छास्ते विकर्मतास्तथा ततो राजा विबु-
 दः स नृदक्षमिह दस्तुतम् ४८ हतान्मल्लेच्छगणान् दृष्ट्वा राजा हर्षमयापसः इह केन हतान्मल्लेच्छा अत्यंतवैरिणो मम ४९ केन चेदं महत्कर्म
 कृतमस्माद्विनाथिना एतस्मिन्नेव काले तु वारुवाचा शरीरिणी ५० तं स्थितं नृपतिं दृष्ट्वा निकामं विस्मयान्वितम् शरणं केशकादन्यो ना-
 स्तिकोपि द्वितीयकः ५१ वनात्तरमात्सकुशली समायातोऽपि भूमिभक्तं राज्यं चकार धर्मात्मा धरायां देवतेशवत् ५२ वसिष्ठ उवाच
 तस्मादामलकीं राजन् ये कुर्वन्ति नरोत्तमाः तेषां तिवैष्णवं लोकं नात्र कार्या विचारणा ५३ इति श्रीब्रह्मांडपुराणे फाल्गुनशतके कादशी-
 माहात्म्यं संपूर्णम् अथ चैत्रकृष्णोकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच फाल्गुनस्य सिते पक्षे कृता सामलकी मया चैत्रस्य कृष्णपक्षे तु किञ्चामै-
 कादशी भवेत् १ श्रीकृष्ण उवाच शृणुराजेंद्र वक्ष्यामि अज्ञातं पापनाशनम् यत्सोमेशो ब्रवीत्पृष्टो मांधात्रा चक्रवर्तिना २ मांधा-
 तो वाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि लोकानां हितकाम्यया चैत्रमास्य सिते पक्षे किञ्चामैकादशी भवेत् ३ कोविधिः किं फलं तस्याः कथयस्व प्रसा-
 दतः लोमश उवाच श्रूयतां राजशार्दूलकामदां सिद्धिदां तथा कथां विचित्रां शतपापहं धर्मदायिनीम् ४ पुत्राचैत्रशोधेशोऽग्निरोगण-
 सेविते वसंतसमये प्राप्ते पुष्ये राकुलिते वने ५ गंधर्वकन्यास्तत्रैव रमन्ति सह किन्नरैः पाकशासनसुरव्याध्वक्रीडन्ते च दिवौकसः ६ नापरं सं-

तस्याग्रतेकृतेकृत्पिशाचत्वं प्रयास्यति इत्युक्तातांसमेधावीजगामपितुराश्रमम् ४१ तमागतं समा लोच्य वचनं प्रत्यवाच ह किमेतं
 द्विहितं पुत्रत्वया पुण्यक्षयः कृतः ४२ मेधाच्युवाच पापं कृतं महत्तातरमिताचाप्सरामया प्रायश्चित्तं ब्रूहि तात येन पापक्षयो भवेत् ४३
 ज्यवन उवाच चैत्रस्य चासिते पक्षे नाम्ना वै पापमोचनी अस्याग्रते कृते पुत्रपापराशिः क्षयं व्रजेत् ४४ इति श्रुत्वा पितुर्वाक्यं कृतं तेन व्रतोत्त-
 मम् गतं पापं क्षयं तस्य पुण्ययुक्तो बभूव सः ४५ साध्ये वं मंजुघोषाच कृत्वा तद्भूतमुत्तमम् पिशाचत्वं विनिर्मुक्ता पापमोचनिका व्रतात् ४६
 दिव्यरूपधरा सापिगतानां कंवराप्सराः लोमशा उवाच इत्थं भूतप्रभावं हि पापमोचनिका व्रतम् ४७ पापमोचनिकां राजन् ये कुर्वन्ति च-
 मानवाः तेषां पापं यथा विदुः सर्वं क्षयतां व्रजेत् ४८ पठणाच्छ्रवणाद्राजन् गोसहस्रफलप्रदा ब्रह्महा हेमहारी च सरापो गुरुतल्पगः
 ४९ व्रतस्य चास्य करणात् पापमुक्ता भवन्ति ते बहु पुण्यप्रदं ह्येतत् करणाद्भूतमुत्तमम् ५० इति श्री भविष्योत्तरपुराणे चैत्रकृष्णौकादशी-
 पापमोचनीमाहात्म्यं संपूर्णम् अथ चैत्रशुक्लौकादशीकथा सूक्त उवाच देवकी नंदनं कृष्णं वसुदेवात्मजं हरिम् नमस्कृत्वा प्रव-
 क्ष्यामि महापातकहानितु १ युधिष्ठिराय कृष्णो न कथितानि महात्मना एकादशीमाहात्म्यानि नाना पापहराणि च २ अष्टादशपुराणेभ्यो वि-
 विच्य स महात्मना चतुर्विंशतिसंख्यानि नानाख्यानेर्युतानि च ३ तानि वक्ष्यामि भो विप्राः शृणु ध्वं स समाहिताः युधिष्ठिर उवाच
 वासुदेव नमस्कृत्य कथयस्व ममाग्रतः ४ चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु किंचामैकादशी भवेत् श्रीकृष्ण उवाच शृणु ध्वं कमनाराज न कथामेतां पुरातनी-

मेधाव्युवाच अद्यैवत्वंसमायाताप्रदोषादौवरानने यावत्प्रभातसंध्यास्यात्तावत्तिष्ठमयांतिके २५ इतिश्रुत्वामुनेर्वाक्यंभयभीताबभूवसा
 पुनर्वैरमयामासतंमुनिंश्रुपिसत्तमम् २६ मुनिशापभयाद्धीताबहुलान्परिवत्सरान् वर्षाणांपंचपंचाशच्छतंमासान्दिनत्रयम् २७ सारमे
 मुनिनातेननिशार्द्धमिवचाभवत् साचतंप्रत्यवाचाथतस्मिन्कालेगतंमुनिम् २८ आदेशोदीयतांब्रह्मन्गंतव्यंस्वगृहेमम मेधाव्युवाच
 प्रातःकालोधुनेवास्तेश्रूयतांवचनंमम कुर्वेसंध्यादिनेयावत्तावत्त्वंवैस्थिराभव २९ इतिवाक्यंमनेःश्रुत्वाभयेनचसमाकुला स्मितंकृत्यानु-
 साकिंचित्प्रत्यवाचसुविस्मिता ३० अप्सराउवाच कियत्प्रमाणाविप्रेन्द्रतवसंख्यागतानवा मयिप्रसादंकृत्यानुगतःकालोविचार्यताम् ३१
 इतितस्यावचःश्रुत्वाविस्मयोत्फुल्ललोचनः सध्यात्वाहृदिविप्रेन्द्रःप्रमाणमकरोत्तदा ३२ समाश्वसत्तपंचाशद्गताममतयासह नेत्राभ्यांवि-
 स्फुल्लिङ्गान्समुंचमानोतिकोपनः ३३ कालरूपांचतांदृष्ट्वातपसःक्षयकारिणीषु दुःस्वार्जितंममतपोनीतंतदनयाक्षयम् ३४ सकंपोषोमुनि
 स्तत्रप्रत्युवाचाकुलेंद्रियः सतांशशापमेधावीक्षंपिशाचीभवेतिच ३५ धिक्कृत्यांपापेदुराचारैकुलटेपातकप्रिये तस्यशापेनसादग्धाविनया-
 वनतास्थिता ३६ उवाचवचनंरुभूःप्रसादंवाञ्छतीमुनीन् प्रसादंकुरुविप्रेन्द्रशापस्यानुग्रहंकुरु ३७ सतांसंगोहिक्लृप्तियचोभिःसस-
 मेपदे त्वयासहममब्रह्मन्गताःरुबहुवःसमाः ३८ एतस्मात्कारणात्त्वामिन्प्रसादंकुरुकुरुप्रत मुनिरुवाच शृणुमेवचनंभद्रेशापा-
 नुग्रहकारकम् किंकरोमित्ययापापेक्षयनीतंमहत्तपः ३९ चैत्रस्यकृष्णपक्षेयाभयेदेकादशीशुभा पापमोचनिकानामसर्वपापक्षयंकरी ४०

सानशर्मलभतेतुसा २२ चचारपतिनासाद्धललितागहनेवने बध्नामविपिनेदुर्गेकामरूपःसराक्षसः २३ निर्घणःपापनिरतोविरूपः
 पुरुषादकः नसरखलभतेरात्रौनदिवापापपीडितः २४ ललितादुःखितातीवपतिदृष्ट्वातथाविधम् भ्रमंतीतेनसाद्धसारुदंतीगहनेव
 ने २५ कदाचिदगमद्विध्यशिरवरेबहुकौतुके ऋध्यशृंगमुनेस्तत्र दृष्ट्वाश्रमपदंशुभम् २६ शीघ्रंजगामललिताविनयावनतास्थिता
 प्रत्यवाचमुनिदृष्ट्वाकालेकस्यसुताशुभे २७ किमर्थं हि समायातासत्यंवदसमाग्रतः ललितोवाच वीरधन्येतिगंधर्वःसुतातस्यमहा
 त्मनः २८ ललितां नाममांविद्विषत्यर्थमिहचागताम् भर्तामेशापदोषेपाराक्षसोभून्महामुने २९ रौद्ररूपोदुराचारस्तंदृष्ट्वानास्तिमेक
 खम् सांप्रतंशाधिमां ब्रह्मन्प्रायश्चित्तंवदप्रभो ३० येनपुण्येनविप्रेन्द्रराक्षसत्वादिमुच्यते ऋषिरुवाच चैत्रमासस्यरंभोरुशुकूपक्षस्य-
 सांप्रतम् ३१ कामदैकादशीनाम्नायाकृताकामदानृणाम् कुरुष्वतद्रतंभद्रेविधिपूर्वमयोदितम् ३२ तस्यव्रतस्ययत्पुण्यंतत्त्वभर्त्रेप-
 दीयताम् दत्तेपुण्येक्षणात्तस्यशापदोषःप्रशाम्यति ३३ इतिश्रुत्वामुनेर्वाक्यंललिताहपितृभ्रवत् उपोष्यैकादशींराजन्द्वादशीदिवसेत-
 दा ३४ विप्रस्यैवसमीपेतुवासरुदंताग्रतःस्थिता वाक्यमूचेचललितास्वपत्युस्तारणायवै ३५ मयातुयद्रतंचीर्णंकामदायामुपोषणम्
 तस्यपुण्यप्रभावेनगच्छत्वस्यपिशाचना ३६ ललितावचनादेववर्तमानोपितत्क्षणे गतपापःसललितोदिव्यदेहोबभूवह ३७ राक्षसत्वंग-
 तंतस्यप्राप्तोगंधर्वतापुनः हेमरत्नसमाकीर्णोरेमेललितयासह ३८ तौविमानसमारूढौपूर्वरूपाधिकाबुभौ दंपतीचापिशोभेतांकामदायाः

म् ५ वसिष्ठोयामकथयत्याग्निलीपायपृच्छते दिलीपउवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामिकथयस्वप्रसादतः ६ चैत्रेमासिसितेपक्षेकिनामे
 कादशीभवेत् वसिष्ठउवाच साधुपृष्टं नृपश्रेष्ठकथयामितवाग्रतः चैत्रस्यशुक्लपक्षेतुकामदानामनामनः ७ एकादशीपुण्यतमापापैध
 नदवानला शृणुराजन्कथामेतांपापघ्नीपुण्यदायिनीम् ८ पुराभोगिपुरेस्येहेमरत्नविभूषिते पुंडरीकसुरवा नागानिवसंतिमदोत्कटाः
 ९ तस्मिन्पुरेपुंडरीकोराजाराज्यं करोति च गंधर्वैः किन्नरैश्चैव ह्यप्सरोग्भिः सुसंयुते १० वराप्सरास्तुललितागंधर्वोललितस्तथा उभौ
 रागेणसंयुतौदंपतीकामपीडितौ ११ रेमातेस्वगृहेरस्येधनधान्ययुतेसदा ललितायास्तुहृदयेपतिर्वसतिसर्वदा १२ हृदयेतस्यल
 लितानित्यं वसतिभामिनी एकदापुंडरीकाद्याः क्रीडंतिसदसिस्थिताः १३ गीतमानं प्रकुरुते ललितोदयितांविना पदबंधेसवलज्जि
 होबभूवललितास्मरन् १४ मनोभावंविदित्वास्थकर्कटोनागसत्तमः पदबंधच्युतितस्यपुंडरीकेन्ययेदयत् १५ शशापललितंतत्रमदना
 तुरचेतसम् राक्षसोभ चतुर्बुद्धेः क्रव्यादः पुरुषादकः १६ यतः पत्नीवशोजातो गायमानो ममाग्रतः वचनात्तस्यराजेन्द्ररक्षोरूपोवभूवह १७
 रौद्राननो विरूपाक्षो दृष्ट्वात्रोभयंकरः बहुयोजनविस्तीर्णो सुखं कंदरसन्निभम् १८ चंद्रसूर्यनिभेनेत्रे ग्रीवापर्वतसन्निभा नासारंध्रे-
 तुविचरेअधरोयोजनार्द्धको १९ शरीरंतस्यराजेन्द्रउच्छ्रितंयोजनाष्टकम् ईदृशोराक्षसः सोमैर्भुजानः कर्णकः फलम् २० ललितातम-
 थालोक्यस्वपतिं विकृताकृतिम् चिंतयामास मनसा दुःखेन महतादिता २१ किं करोमि क्व गच्छामि पतिः पापेन पीडितः इति संस्मृत्य मन-

कन्यावित्तेनजीवन्ति येनराः पापमोहिताः १४ तेनरानरकेयांतियावदाभूतसंप्लवम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेननग्राह्यंकन्यकाधनम् १५ यश्चगृ-
 ष्णातिलोभेनकन्याक्रीत्वाचतकनम् सोन्यजन्मनिराजेन्द्रओतुर्भवतिनिश्चितम् १६ कन्यावित्तेनयोदद्याद्यथाशक्तिस्वलंकृताम् तत्पुण्य-
 संख्यांकर्तुंहिचित्रगुप्तोभवत्यलम् १७ तत्फलंसमवाप्नोतिनरः कृत्वावरूथिनीम् कांस्यंमांसंमसूरान्नचणकाकोद्ववास्तथा १८ शाकमधु
 परान्नचपुनर्भोजनमैथुने वैष्णवोव्रतकर्ताचदशम्यांदशवर्जयेत् १९ द्यूतक्रीडांचनिद्रांचताबूलंदंतधावनम् परापवादंपैशून्यंपतितैः स
 हभाषणम् २० क्रोधंचैवानृतंवाक्यमेकादश्यांविवर्जयेत् कांस्यंमांसंमसूराश्चक्षौद्रंवितथभाषणम् २१ व्याधामंचप्रवासंचपूनर्भोजनमै
 थुने क्षौद्रंतैलंपरान्नंचद्वादश्यांपरिवर्जयेत् २२ अनेनविधिनाराजंनूविहितायैवरूथिनी सर्वपापक्षयंकृत्वादद्यात्प्रांतेक्षयांगतिम् २३
 रात्रौजागरणंकृत्वापूजितोयैर्जनार्दनः सर्वपापविनिर्मुक्तास्तेयांतिपरमांगतिम् २४ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकर्तव्यापापभीरुभिः क्षपारितन
 याद्दीतैर्नरदेववरूथिनी २५ पठन्नाच्छ्रवणाद्वाजन्गोसहस्रफलंलभेत् सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुंलोकेमहीयते २६ इतिश्रीभ-
 विष्योत्तरपुराणेवैशारदकृष्णवरूथिनीनाम्न्यैकादशीमाहात्म्यंसंपूर्णम् अथवैशारदशकैकादशीकथा युधिष्ठिरउवाच वैशारदश-
 कृपक्षेतुकिन्नामैकादशीभवेत् किंफलंकोविधिस्तस्याः कथयस्वजनार्दन १ श्रीकृष्णउवाच कथयामिकथामेतांशृणुध्वंधर्मनंदन वसि
 ष्ठीयामकथयात्पुराराणामायपृच्छते २ रामउवाच भगवन्श्रोतुमिच्छामिब्रतानामुत्तमंब्रतम् सर्वपापक्षयकरंसर्वदुःखनिहंतनम् ३

प्रभावतः ३१ इतिज्ञात्वा नृपश्रेष्ठ कर्तव्येषां प्रचलतः लोकानां च हिताथार्थं च तवाग्रे कथिता मया ४० ब्रह्महत्यादिपापघ्नी पिशाचत्वविनाशि-
 नी नातः परतरा काचिन्नैलोक्ये स चराचरे ४२ पठनाच्छ्रवणाद्वापि वाजपेयफलं लभेत् ४३ इति श्रीवराहपुराणे चैत्रशुक्लाकामदानामैका-
 दशीमाहृत्य संपूर्णम् अथ वैशाखरुक्म्यौकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच वैशाखस्यासिने पक्षे किन्नामैकादशी भवेत् महिमानं कथय मे
 वासुदेवन मोस्तुते १ श्रीकृष्ण उवाच सौभाग्यदायिनी राजन् इह लोके परत्र च वैशाखरुक्म्या पक्षे तु नाम्ना चैव वरूथिनी २ वरूथिन्या
 व्रते नैव सौख्यं भवति सर्वदा पापहानिश्च भवति सौभाग्यप्राप्तिरेव च ३ दुर्भागपिकरोत्येनां स्त्री सौभाग्यमवाप्नुयान् लोकानां चैव सर्वेषां भ-
 क्तिमुक्तिप्रदायिनी ४ सर्वपापहरा नृणां गर्भवासनिकुंतनी वरूथिन्या व्रते नैव सांधाता स्वर्गतिं गतः ५ धुंधुमारादयश्चान्ये राजानो ब्रह्मवस्त-
 या ब्रह्मकपालनिर्मुक्तो बभूव भगवान्भवः ६ दंशवर्षा सहस्राणि तपस्तप्यति यो नरः तत्तुल्यं फलमाप्नोति वरूथिन्या व्रतादपि ७ श्रद्धावा-
 न्यस्तकुरुते वरूथिन्या व्रतं नरः वाञ्छितं लभते सोऽपि इह लोके परत्र च ८ पवित्रापावनी ह्येषा महापातकनाशिनी धुक्तिमुक्तिप्रदा ह्येषा क-
 र्तृणां नृपसत्तम ९ अश्वदानान् नृपश्रेष्ठ गजदानं विशेषतः गजदानाद्भूमिदानं तिलदानं ततोधिकम् १० ततः सुवर्णदानं तु अन्नदानं त-
 तोधिकम् अन्नदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ११ पितृदेवमनुष्याणां तृप्तिरन्नेन जायते तत्समं कविभिः प्रोक्तं कन्यादानं नृपोत्त-
 म १२ धेनुदानं च तत्तुल्यमित्याह भगवान्च यम् प्रोक्तेभ्यः सर्वदानेभ्यो विद्यादानं विशिष्यते १३ तत्फलं समवाप्नोति नरः कृत्वा वरूथिनीम्

नजीव्यते २० तत्करत्वं समारब्धं तत्रैव नगरे पुनः गृहीतो राजपुरुषैर्मुक्तश्च पितृगौरवान् २१ पुनर्बद्धः पुनर्मुक्तः पुनर्मुक्तः तत्संज्ञमैः धृ-
 ए बुद्धिर्दुराचारो निबद्धो निगण्डे दृढैः २२ कशाघातैस्तद्वितश्च पीडितश्च पुनः पुनः नस्था तव्यं हि मंदात्मनस्तव्यामद्वेशगोचरे २३ एवमु-
 त्कातताराज्ञामोचितो दृढबधनात् निर्जगाम भयात्तस्य गतो सौगहनं वनम् २४ क्षुत्तृषा पीडितश्चायमितश्चेतश्च धावति सिंहवच्चिजघा-
 नासौ मृगसूकरचित्तलान् २५ आमिषाहारनिरतो वनेतिष्ठति सर्वदा करेशरासनंकृत्यानिषंगं पृष्ठसंगतम् २६ अरण्यचारिणो हं-
 ति पक्षिणश्च चतुष्पदान् चकोराश्च मयूरांश्च कंकांस्तित्तिरमूषकान् २७ एतानन्यान्हन्ति नित्यं धृष्टधीर्निर्गतघृणाः पूर्वजन्मकृतैः पापै-
 र्निमग्नः पापकर्मैः २८ दुःखशोकसमाविष्टश्चित्तं यत्सोप्यहर्निशम् कौडिन्यस्याश्च मपदं प्राप्नुः पुण्यवशात्कचित् २९ माधवे मासि जा-
 न्मव्याकृतस्नानं तपो धनं आससाद धृष्टबुद्धिः शोकभारेण पीडितः ३० तद्वस्त्रविंदुस्पर्शेन गतपाप्मा हताशुभः कौडिन्यस्याग्रतः
 स्थित्वा प्रत्यवाचकतां जलिः ३१ धृष्टबुद्धिरुवाच प्रायश्चित्तं वद ब्रह्मन् विनायत्नेन यद्भवेत् आजन्मकृतपापस्य नास्ति वित्तं-
 यमाधुना ३२ ऋषिरुवाच शृणुष्वैकमना भूत्वा येन पापक्षयस्तव वैशारवस्य सिते पक्षे मोहिनीनामनामतः ३३ एकादशी व्रतं त-
 स्याः कुरु मद्वाक्यनोदितः मेरुतुल्यानि पापानि क्षयं नयति देहिनाम् ३४ बहुजन्मार्जितान्येषामोहिनीसमुपोषिता इति वाक्यं मु-
 नेः श्रुत्वा धृष्टबुद्धिर्हसन् हृदि ३५ व्रतंचकार विधिवत् कौडिन्यस्योपदेशतः कृते व्रते नृपश्चेष्ट हतपापो बभूव सः ३६ दिव्यदेहस्त

मयादुःखानिष्कृत्तानि सीताविरहजानि वै ततो हं भयभीतोस्मि पृच्छामि त्वां महासुने ४ वसिष्ठ उवाच साधु पृष्ठं त्वयारामतवैषानैषि कीम
तिः त्वन्नामग्रहणेनैव पूतो भवति मानवः ५ तथापि कथयिष्यामि लोकानां हितकाम्यया पवित्रं पावनानां च ब्रतानां मुक्तमंत्रतम् ६ वै
शारवस्यसिते पक्षे द्वादशीरामया भवेत् मोहिनीनामवाप्रोक्त सर्वपापहरा परा ७ मोहजालात्प्रमुच्येत पातकानां समूहतः अस्यावत-
प्रभावेन सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ८ अतस्तकारणाद्रामकर्तव्येषां भवादृशैः पातकानां क्षयकरा महादुःखविनाशिनी ९ शृणुष्वैक-
मनारामकथां पुण्यप्रदां शुभाम् अस्याः श्रवणमात्रेण महापापं प्रणश्यति १० सरस्वत्यास्तदेरम्ये पुरीषद्रावती शुभा कृतिमान्नाम
नृपतिस्तत्र राज्यं करोति वै ११ सोमवंशोऽर्जुनराजा धृतिमान् सत्यसंगरः तत्र वैश्यो निवसति धनधान्यसमृद्धिमान् १२ धनपाल इति
ख्यातः पुण्यकर्मप्रवर्तकः प्रपासत्राद्यायतनतडागारामकारकः १३ विष्णुभक्तिरतः शान्तस्तस्या सन्पंचपुत्रकाः सुमनाः कृतिमांश्चैव
मेधावीरकृती तथा १४ पंचमो धृष्टबुद्धिश्च महापापरतः सदा वारस्त्रीसंगतिरनोविटगोष्ठीविशारदः १५ द्यूतादिव्यसनासक्तः पर-
स्त्रीरतिलालसः न देवान्नातिथीन् दृष्ट्वा स्मृतुं श्रैवद्विजानपि १६ अन्यायकर्ता दुष्टात्मा पितुर्द्रव्यक्षयंकरः अभक्षभक्षकः पापः सरा-
पानरतः सदा १७ वेश्याकंठक्षितबाहुर्भ्रमदृष्टिश्चतुष्पथे पित्रानिष्काशितो गेहात्परिव्यक्तश्च बांधवैः १८ स्वदेहभूषणान्येव क्षयं-
नीतानितेन वै गणिकाभिः परित्यक्तो निर्दिष्टश्च धनक्षयात् १९ ततश्चिंतापरो जातावस्त्रहीनः क्षुधादितः किं करोमि क्व गच्छामि केनोपाये

निकुंभैकेदारदर्शनात् बुद्ध्याश्चमयात्रायां तत्तीर्थे सेवनादपि १३ यत्फलं समवाप्नोति कुरुक्षेत्रे विग्रहे गजाश्वहेमदानानियजे
कृत्स्नसुवर्णदः १४ यत्फलं समवाप्नोति अपरायां व्रतान्नरः अर्द्धप्रसूतांगां दत्त्वा सुवर्णं वसुधां तथा १५ नरस्तत्फलं माप्नोति अ
पराव्रतसेवनात् पापद्रुमकुलारोच्य पापे धनदधानलः १६ पापांधकारसूर्यो यं पापसारंगकेसरी बुद्धुदाइयतोयेषु पुत्तिकाइव जं
तुषु ५७ जायंते भारणा ये वरकादश्वाव्रतं विना अपरांसमुपोष्ये व पूजयित्वा त्रिविक्रमम् १८ सर्वपापविनिमुक्ता विष्णुलोकं व्र-
जन्मरः लोकानां च हिताय तवायेकथितं मया १९ पठनाच्छ्रवणाद्वा जन् सर्वपापैः प्रमुच्यते २० इति श्रीब्रह्मांडपुराणे ज्येष्ठकृष्णोका
दशी अपरानास्ती माहात्म्ये संपूर्णम् अथ ज्येष्ठशुक्लेकादशी कथा भीमसेन उवाच पितामह महाबुद्धे शृणु मे परमं वचः सुधिष्ठिर-
श्रुत्वा त्वं तथालुपद नंदिनी १ अर्जुनो न कुलश्चैव सह देवस्तस्थैव च एकादश्यां न भुंजंति कदाचिदपि स्रवत २ ते मां ब्रुवंति ये नित्यं म-
भुंक्ष्वस्व वृकोदर अहं तान् ब्रुवंतां तबुभुक्षादुःसहामम ३ दानं दास्यामि विधिवत् पूजयिष्यामि केशवम् विनोपवासं लभ्येत कथमेका-
दशी व्रतम् ४ भीमसेन वचः श्रुत्वा व्यासो वचनमब्रवीत् व्यास उवाच यदि त्वर्गोत्पत्तिर्भीष्टस्तेन रको दुष्ट एव च ५ एकादश्यां न भोक्त-
व्यं पक्षयोरुभयोरपि भीमसेन उवाच पितामह महाबुद्धे कथयामि तवाग्रतः ६ एकमुक्तेन शक्तो ह सुपवासः कुतो मुने वरुनामा
पियो वह्निः स सदा जठरे मम ७ अतीवार्थं यदा भामि तदा समुपशम्यति एकं शक्तोऽस्य हं कर्तुं चोपवासं महामुने ८ येनैव प्राप्यते स्व-

तोभूत्वागरुडोपरितस्थितः जगामवैष्णवंलोकं सर्वोपद्रववर्जितम् ३७ इतीदृशंरामचंद्रतमोमोहनिर्कृतनम् नातःपरतरंकिंचि-
 त्रैलोक्येसचराचरे ३८ यज्ञादितीर्थदानानिकलांनार्हतिषोडशीम् पठनाच्छ्रवणाद्राजन्गोसहस्रफलंलभेत् ३९ इति-
 श्रीकूर्मपुराणेवैशाल्यशृङ्गमोहिनीनामैकादशीमाहात्म्येसंपूर्णम् अथज्येष्ठकृष्णैकादशीकथा शुधिक्षिरउवाच ज्येष्ठस्य
 कृष्णपक्षेतुकिन्नामैकादशीभवेत् श्रोतुमिच्छामिमाहात्म्यंतद्वदस्वजनार्दन १ श्रीकृष्णउवाच साधुपुष्टंस्वयाराजंलोकानांहित
 काम्यया बहुपुण्यप्रदाह्येषामहापातकनाशिनी २ अपरानामराजेंद्रअपारफलदायिनी लोकप्रसिद्धतांयानिअपरांयत्कसेवते
 ३ ब्रह्महत्याभिभूतोपिगोत्रहाभूणहातथा परापवादवादीचपरस्त्रीरसिकोपिच ४ अपरासेवनाद्राजन्विपाप्याभवतिध्रुवम् कू-
 रसाक्षंमानकूटंतुलाकूटंकरोतिच ५ कूटवेदंपठेद्विप्रःकूटशस्त्रंकरोतिच ज्योतिषीकूटगणकःकूटायुर्वेदकोभियक् ६ कूटसाक्षी
 समाह्येतेविज्ञेयानरकौकसः अपरासेवनाद्राजन्पापमुक्ताभवंतिते ७ क्षत्रियःक्षेत्रधर्मयस्त्यक्तायुद्धात्यलायने सयातिनरकं
 घोरंस्वीयधर्मबहिष्कृतः ८ अपरासेवनाद्राजन्पापंस्त्यक्तादिवंजनेत् विद्यामधीत्ययःशिष्योगुरुनिंदांकरोतिच ९ महापातकयुक्तोपि-
 निरयंयातिदारुणम् अपरासेवनात्सोपिसद्गतिंप्राप्नुयान्नरः १० महिमानंचापरायाःशृणुराजन्वदाम्यहम् पुष्करत्रितयेरनात्वा-
 कार्तिव्यांयत्फलंलभेत् ११ गथायांपिंडदानेनपितृणांतृप्तिदोयथा सिंहस्थितेदेवगुरौगौतमीरनानकोनरः १२ यत्फलंसमवाप्नो-

पुनः पुनः २५ एकादश्यां नभुं जीतपक्षयोरुभयोरपि एकादश्यां सिते पक्षे ज्येष्ठस्योदकवर्जितम् २६ उपोष्य फलमाप्नोति तच्छृणुष्वचकोद
 र सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलम् २७ तत्फलं समवाप्नोति इमां कृत्वा चकोदर संवत्सरे च याश्चस्युः शक्राः कृष्णा चकोदर २८ उपो-
 षितास्ताः सर्वाः स्युरेकादश्यां न संशयः धनधान्यवहायुर्दाः पुत्रारोग्यफलप्रदाः २९ उपोषितानरव्याघ्र इति सत्यं वदामि ते यमदूता महाकायाः
 करालाः कृष्णपिंगलाः ३० दंडपाशधरारौद्रानोपसर्पेति तं नरम् पीतांबरधराः सौम्याश्चक्रहस्तामनोजवाः ३१ अंतकालेन येत्येवमानव-
 वेष्णावींपुरीम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सोपोष्योदकवर्जिता ३२ जलधेनुं तथा दत्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते इति श्रुत्वा तदा चक्रुः पांडवा ज्ञानमेजय
 ३३ तथा त्वमपि भूपाल सोपवासार्चनं हरेः कुरु त्वंच त्रयत्नेन सर्वपापप्रशांतये ३४ करिष्याम्यद्य देवेश जलवर्जमुपोषणम् श्रोक्ष्ये परोहि
 देवेश ह्यन्नं वातववासरात् ३५ इत्थं चार्पिततोमं त्रमुपवासपरो भवेत् सर्वपापविनाशाय श्रद्धादमसमन्वितः ३६ मेरुमंदरमानं तु स्त्रि
 योथपुरुषस्य वा सर्वतद्भस्म तां याति एकादश्याः प्रभावतः ३७ सकांचनः प्रदातव्यो घटो वस्त्रेण संयुतः तोयस्य नियतं तस्यां कुरुते वै स पुण्य
 भाक् ३८ पलकोटिस्तु वर्णस्थयामेयामे श्रुते फलम् स्नानं दानं जपं होमं च दस्यां कुरुते नरः ३९ तत्सर्वं चाक्षयं प्रोक्तमेतत्कृष्णस्य भाषित
 म् किं वापरेण धर्मेण निर्जले कादशी नृप ४० उपोषिता च विधिबद्धेष्वावंपदमा मुयात् कृष्णमन्त्रं वा सांसि च दस्यां संप्रदीयते ४१ तस्यै
 व च कुरुष्वेष सर्वं चाप्यक्षयं भवेत् एकादशी दिने यो न भुंक्ते मां भक्तितमः ४२ इह लोके स चांशलो मृतः प्राप्नोति दुर्गतिम् ये प्रदास्यंति दा

ए. मा.

२१

गस्तिस्फुरोमियथातथम् तदेकं वदनिश्चित्येन श्रेयो ह माप्नुयाम् ९ व्यास उवाच श्रुता मे मानवा धर्मा विदिकाश्च श्रुतास्त्वया कलौ पु
 गेन शक्यं ते तैर्वै कर्तुं नराधिप १० सस्वोपायं बाल्यधनमल्पकृशं महाफलम् पुराणानां च सर्वेषां सारभूतं वदामि ते ११ एकादश्यां न भु
 जीतपक्षयोरुभयोरपि एकादश्यां न भुक्ते चानयाति नरकं तु सः १२ व्यासस्य वचनं श्रुत्वा कं पितोऽश्वत्थ पत्रवत् भीमसेनो महाबाहुर्भी
 तो वाक्यमभाषत १३ भीमसेन उवाच पितामह न शक्तो ह सुपवासे करोमि किम् ततो बहु फलं ब्रूहि व्रतमेकं मम प्रभो १४ व्यास
 उवाच वृषस्थे मिथुनस्थे वा शक्रा ह्येकादशी भवेत् ज्येष्ठमासे प्रयत्नेन सोपोष्या जलवर्जिता १५ स्नाने चाचमने चैव वर्जयित्वा द
 कं बुधः माषमात्रं स्रवणं स्थयत्र मज्जति वै मणिः १६ एतदाचमनं प्रोक्तं पवित्रं कायशोधनम् गोकर्णकृतहस्तेन माषमात्रं जलं पिबेत् १७
 तन्यूनमधिकं पीत्वा स्रवापानसमं भवेत् उपयुं जीतनैवान्यं व्रतभागो न्यथा भवेत् १८ उदयादुदयं यावद् जलं पित्वा तथोदकम् अग्रयत्ना
 दवाप्नोति द्वादशद्वादशीफलम् १९ प्रभाते विमले जाते द्वादश्यां स्नानमाचरेत् जलं स्रवणं दत्त्वा च द्विजातिभ्यो यथाविधि २० भूजी-
 तकृतकृत्यस्तु ब्राह्मणैः सहितो वशी एवं कृते तु यत्पुण्यं भीमसेन शृणुष्व तत् २१ संवत्सरस्य यामध्ये एकादश्या भवति वै तासां फलमचा-
 मोति अत्र मे नास्ति संशयः २२ इति मां केशवः प्राह शंखचक्रगदाधरः सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं ब्रज २३ एकादश्यां निराहारान्च
 रः पापात्प्रमुच्यते द्रव्यशुद्धिः कलौ नास्ति संस्कारस्तर्त एव च २४ वैदिकश्च कृतश्चास्ते प्राप्ते दुष्टे कलौ पुगे किंतु ते बहुनोक्तेन वायुपुत्र

पानत्फलान्विताः ६१ हानान्यन्यानि देयानि जलधेनुर्विशेषतः भोजयित्वा ततो विप्रान् स्वयं भुंजीत वाच्यतः ६२ एवं यः कुरुते पूर्णं द्वाद-
 शीं पापनाशिनीम् सर्वपापविनिर्मुक्तः पदं गच्छत्यनामयम् ६३ ततः प्रभृतिभीमेन कृता ह्येकादशी श्रद्धा पांडवद्वादशीनाम्ना लोके रच्यता-
 व भूवह ३३ इति श्रीब्रह्मवैवर्तपुराणे ज्येष्ठशुक्लनिर्जलेकादशीमहात्म्यं संपूर्णम् अथ आषाढकृष्णैकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच
 ज्येष्ठशुक्ले निर्जलायामाहात्म्यं वैश्वतं मया आषाढकृष्णपक्षे तु किन्नामैकादशी भवेत् १ कथयस्व प्रसादेन ममाग्रे मधुसूदन श्रीकृष्ण
 उवाच प्रतानामुत्तमराज नृकथयामि तवाग्रतः २ सर्वपापक्षयकरं भक्तिमुक्तिप्रदायकम् आषाढस्यासिते पक्षे योगिनीनामनामतः
 ३ एकादशी नृपश्रेष्ठ महापातकनाशिनी संसारार्णवमग्नानां पोतरूपा सनातनी ४ जगच्च ये सारभूता योगिनीति नराधिप कथयामि-
 कथां तस्याः पौरणी पापहारिणीम् ५ अलकाधिपतिर्नाम्ना कुबेरः शिवपूजकः तस्यासीत्युष्पबटुको हेममालीति नामतः ६ तस्य पत्नी सु-
 रूपा च विशालाक्षीति नामतः सतस्यां स्नेहसंयुक्तः कामपाशवशगतः ७ मानसात्पुष्पनिचयमानीय स्वगृहे स्थितः पत्नीप्रेमसमायुक्तो
 न कुबेरालयगतः ८ कुबेरो देवसदने करोति शिवपूजनम् मध्याह्नसमये राजनृपुष्पाणि प्रसमीक्षते ९ हेममाली स्वभवने रमते कान्तया
 सह यक्षराट् प्रत्यवाचाथ कालातिक्रमकोपितः १० कस्मान्नायाति भो यक्षा हेममाली दुरात्मवान् निश्चयः क्रियतामस्य प्रत्यवाचपुनः
 पुनः ११ यक्षा उचुः वनिता कामको गेहे रमते स्वेच्छयानृप तेषां वाक्यं स माकर्ण्य कुबेरः कोपपूरितः १२ आहूयामास तं नृपं बटुकं हेममा-

नानिद्वादशींसमुपोष्यच ४३ ज्येष्ठमासेसितेपक्षे प्राक्यंतिपरमंपदम् ब्रह्महामचपस्तेनोगुरुद्वेषासदानृती ४४ मुच्यंतेपातकैःसर्वे
द्वादशीयैरुपोषिता विशेषंशृणुकौंतेयनिर्जलेकादशीदिने ४५ यत्कर्तव्यंनरैःस्त्रीभिःश्रद्धादमसमन्वितैः जलशायीतुसंपूज्योदेया-
धेनुश्वतन्मयी ४६ प्रत्यक्षंवाचस्पतिश्चघृतधेनुमथापिवा दक्षिणाभिश्चश्रेष्ठाभिर्मिष्टानैश्चपृथग्विधैः ४७ तोषणीयाःप्रयत्नेन-
द्विजाधर्मभृतांवर तुष्टोभवतिवैक्षिप्रंतेस्तृष्टैर्मोक्षदोहरिः ४८ आत्मद्रोहःकृतस्तैस्तुयैर्नैषासमुपोषिता पापात्मानोदुराचारादुष्टास्ते
नात्रसंशयः ४९ कुलानांचशतंसाग्रमनाचाररतंसदा आत्मनासहसन्नीतंवाक्कदेवस्यमंदिरम् ५० शांतैर्दानपरैश्चैवअर्चद्भिश्चत-
थाहरिम् कुर्वद्भिर्जगिरंरात्रौधैरैःसमुपोषिता ५१ अन्नंपानंतथागावोवस्त्रंशय्यासनंशुभम् कमंडलुस्तथाचक्रंदातव्यंनिर्जला-
दिने ५२ उपानहौचयोदद्यात्पात्रभूतेद्विजोत्तमे ससौवर्णेनयानेनस्वर्गलोकेव्रजेध्रुवम् ५३ यश्चेमांशृणुयाद्दत्तयायश्चापिपरिकीर्त-
येत् उभौतौस्वर्गतौस्यातांनात्रकार्याविचारणा ५४ यस्कुलंतुसिनीवाल्यांराहुग्रस्तेदिवाकरे कृत्वाश्राद्धंलभेन्मर्त्यस्तदस्याःअवणादपि ५५
नियमंचप्रकुर्वीतदंतधावनपूर्वकम् एकादश्यांनिराहारोव्रजेयिष्यामिवैजलम् ५६ केशवप्रीणणार्थायअन्यदाचमनादृते द्वादश्यांदेवदे-
वेशःपूजनीयस्त्रिविक्रमः ५७ गंधपुष्पैस्तथादीपैर्वारिभिःप्रीणयेद्धरिम् पूजयित्वाविधानेनमंत्रमेनमुदीरयेत् ५८ देवदेवहृषीके-
शसंतारार्णवतारक उदकुंभप्रदानेननयमांपरमांगतिम् ५९ तत्तर्कुंभाःप्रदातव्याब्राह्मणेभ्यःस्वशक्तिः सान्नावस्त्रयुताश्रीमन्मन्त्रो

मार्कण्डेय उवाच त्वया सत्यमिह प्रोक्तं नासत्यं भाषितं यतः अतो ब्रतोपदेशं ते करिष्यामि शुभप्रदम् ३० आषाढे कृष्णपक्षे संयोगिनी व्र-
तमाचर अस्य व्रतस्य पुण्येन कुष्ठं च सुच्यसे ध्रुवम् ३१ इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा दंडवत्पतितो भूवि उत्थापितश्च मुनिना बभूव आतीव हर्षि-
तः ३२ मार्कण्डेयोपदेशेन कृतं तेन व्रतं उत्तमम् तद्व्रतस्य प्रभावेन देवैरूपो बभूव सः ३३ संयोगं कान्तया लेभे बुभुजे सौख्यमुत्तमम् ईदृ-
ष्विधं नृपश्रेष्ठ कथितं योगिनी व्रतम् अष्टाशीतिसहस्राणि द्विजान् भोजयते तु यः तत्फलं समवाप्नोति योगिनी व्रतकृत् नरः ३४ महापाप-
प्रशमनी महापुण्यफलप्रदा शक्रचौकृष्णौकादशी च कथिता योगिनी नृप ३५ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते आषाढकृष्णौकादशी योगिनी नाम महा-
त्म्यं संपूर्णम् अथ आषाढशुक्लौकादशी कथा युधिष्ठिर उवाच आषाढस्य सिते पक्षे किन्नामैकादशी भवेत् को देवः को विधिस्तस्या ए-
तदाख्याहिकेशव १ श्रीकृष्ण उवाच कथयामि महीपाल कथामाश्चर्यकारिणीम् कथयामास यां बह्मनारदाय महात्मने २ नारद उ-
वाच कथयस्व प्रसादेन विष्णोराधनायमे आषाढशुक्लपक्षे तु किन्नामैकादशी भवेत् ३ ब्रह्मोवाच वैष्णवोऽसि मुनिश्चैष साधु पृष्ठं क-
लिप्रिय नातः परतरं लोके पवित्रं हरिवासरात् ४ कर्तव्यं तु प्रयत्नेन सर्वपापापनुत्तये तस्मात्ते हं प्रवक्ष्यामि शुक्लैकादशी व्रतम् ५ एकाद-
श्या व्रतं पुण्यं पापघ्नं सर्वकामदम् न कृतं येन रैलेके तेन रानिरयेषिणः ६ पद्मानामेति विख्यातानां भस्येकादशी सित्ता हृषीकेश प्रीतये तु
कर्तव्यं व्रतमुत्तमम् ७ कथयामि तवाग्रे हं कथां पौराणिकीं शुभाम् यस्याः श्रवणमात्रेण महापापं प्रणाशयति ८ मां धातानां मराजपि वि-

लिनम् ज्ञात्वा कालात्ययं सोऽपि भयव्याकुललोचनः १३ आजगाम नमस्कृत्य कुबेरस्याग्रतः स्थितः तं दृष्ट्वा धनदः क्रुद्धः कोपसंरक्तलो-
 चनः १४ प्रत्युवाच रूपाविष्टः कोपात्यस्फुरिताधरः धनद उवाच रे पापदुष्टदुष्टतत्कृतवान् देवहेलनम् १५ अतो भवन्निभयुक्तो
 विमुक्तः कांतया सदा अस्मात् स्थानादपध्यस्तो गच्छ स्थानमथाधमम् १६ इत्युक्तं यच्च न तेन तस्मात् स्थानात्पपात सः महादुःखाभिभूत
 श्वकुष्ठैः पीडितविग्रहः १७ न वै तोयं न भक्ष्यं च वने रोद्रेलभत्यसौ न स्फुरन् दिवसे तस्य न निद्रालभते निशी १८ आयायां पीडिततनुर्निहायेत्यं-
 तपीडितः शिवपूजाप्रभावेन स्मृतिस्तस्य न लुप्यते १९ पातकेनाभिभूतोऽपि पूर्वकर्मस्मरत्यसौ भ्रममाणस्ततो गच्छद्दिमाद्रिपर्वतोत्तम-
 म् २० तत्रापश्यन्मुनिवरं मार्कण्डेयं तपोनिधिम् यस्यायुर्विद्यते राजन् बह्वृणो दिनसप्तकम् २१ आश्रमं सगतस्तस्य ऋषेर्ब्रह्मसदः
 समम् ववंदे चरणौ तस्य दूरतः पापकर्मकृत् २२ मार्कण्डेयो मुनिवरो दृष्ट्वा तं कुष्ठिनं तदा परोपकारार्थाय समाहूयेदमब्रवीत् २३ मार्क-
 ण्डेय उवाच कस्मात्कुष्ठाभिभूतस्त्वं कुतो निंद्यतरो ह्यसि इत्युक्तः प्रत्युवाचेत्यं मार्कण्डेयेन धीमता २४ हेममाल्युवाच यस्मिन् राजस्यानुचरो
 हेममालीति नामतः मानसात्पुण्यनिचयमानीय प्रत्यहं मुने २५ शिवपूजनवेलायां कुबेराय समर्पयत् एकस्मिन् दिवसे काललोपश्च विहि-
 तो मया २६ पत्नीसौ स्थप्रसक्तेन कामव्याकुलचेतसा ततः क्रुद्धेन शप्तो हं राजराजे न वै मुने २७ कुष्ठाभिभूतः संजातो विभक्तः कांतया स-
 ह अधुना तव साविध्यं प्राप्नोस्मि शभकर्मणा २८ सतां स्वभावतश्चित्तं परोपकरणक्षमम् इति ज्ञात्वा मुनिश्चेष्टशाधिमां चकृते न समम् २९

नपूर्वकम् प्रपच्छकुशलंराज्येसप्तस्वंगेषुभूपतेः २६ निवेदयित्वाकुशलंप्रच्छानामयनृपः ततश्चमुनिनाराजापृष्ठागमनकारणः २७
 अब्रवीन्मुनिशार्दूलस्वस्यागमनकारणम् राजोवाच भगवन्धर्मविधिनाममपालयतोमहीम् २८ अनावृष्टिःसंप्रवृत्तानाहंवेद्यत्रकारण
 म् संशयच्छेदनार्थोत्रत्यागतोहंतवांतिकम् २९ योगक्षेमविधानेनप्रजानांकुरुनिर्वृतिम् ऋषिरुवाच एतत्कृतयुगंराजन्युगानामुत्त-
 म् ३० अब्रह्मोत्तरालोकाधर्मश्चात्रचतुष्यदः अस्मित्युगेतपोयुक्ताब्राह्मणानेतरेजनाः ३१ विषयेतवराजेन्द्रवृषलोयत्तपस्यति
 अकार्यकरणात्तस्यनवर्षनिबलाहकः कुरुतस्यवधेयलंयेनदोषःप्रशाम्यति ३२ राजोवाच नाहमेनवधिष्यामितप्रस्यंतमनागसंभ-
 धमोपदेशंकथयद्युपसर्गविनाशनम् ३३ ऋषिरुवांच यद्येवंतर्हि नृपतेकुरुष्वैकादशीव्रतम् शतचिमासेसितेपक्षेपद्मनामेतिविशु-
 ता ३४ तस्याव्रतप्रभावेनरुद्रृष्टिर्भविताध्रुवम् सर्वसिद्धिप्रदाह्येषासर्वोपद्रवनाशिनी ३५ अस्याव्रतंकुरुनृपसप्रजःसपरिच्छदः इतिवा-
 क्यमुनेःश्रुत्वाराजास्वगृहमागतः ३६ आषाढमासेसंप्राप्तेपद्माव्रतमयांकरोत् प्रजाभिःसहसर्वाभिश्चातुर्वर्ण्यसमन्वितः ३७ एवंकृतेव्र-
 तेराजन्ववर्षबलाहकः जलेनप्लाविताभूमिरभवत्सस्यमालिनी ३८ हृषीकेशप्रसादेनजनाःसौरव्यंप्रपेदिरे एतस्मात्कारणादेवक-
 र्तव्यंव्रतमुत्तमम् ३९ भक्तिमुक्तिप्रदंचैवलोकानांकरवदायकम् पठनाच्छ्रवणादस्याःसर्वपापैःप्रमुच्यते ४० इयमेकादशीराजन्रशय-
 नीत्यभिधीयते विष्णोःप्रसादसिध्यर्थमस्यांचशयनव्रतम् ४१ कर्तव्यंराजशार्दूलजनैर्मोक्षेच्छुभिःसदा चातुर्मास्यव्रतारंजोप्यस्वामे

वस्वदंशसंभवः बभूवचक्रवर्तीससत्यसंधःप्रतापवान् ९ धर्मतःपालयामासप्रजाः पुत्रानिवोरसान् नतस्यराज्येदुर्भिक्षं नाधयोव्या
 धयस्तथा १० निरातंकाःप्रजास्तस्यधनधान्यसमन्विताः नान्यायोपार्जितं द्रव्यं कोशेतस्यमहीपतेः ११ तस्यैवंकुर्वतोराज्यंबहुवर्षग
 णोगतः अथोकदाचित्संप्राप्तेविपाकेपापकर्मणः १२ वर्षत्रयंतद्विषयेनचवर्षवच्छाहकः तेनोद्विग्नाःप्रजास्तत्रबभूवुःक्षधयोर्दिताः
 १३ स्वाहास्वधावषट्कारवेदाध्ययनवर्जिताः बभूवुर्विषयास्तस्यसस्याप्रावेनपीडिताः १४ अथप्रजाःसमागत्यराजानमिदमब्रुवन्
 श्रूयतांवचनंराजन् प्रजानांहितकारकम् १५ आपोनाराइतिप्रोक्ताःपुराणेषुमनीषिभिः अयनंताभगवतस्तेननारायणःस्मृतः १६ प-
 र्जन्यरूपीभगवान् विष्णुःसर्वगतःसदा सएवंकुरुतेवृष्टिंवृष्टेरन्ततःप्रजाः १७ तदप्रावेननृपते क्षयंगच्छंतिवैप्रजाः तथाकुरुच-
 पश्रेष्ठयोगक्षेमोयथाभवेत् १८ राजोवाच सत्यमुक्तंभवद्भिश्चनमिथ्याभिहितंवचः अन्नंबह्वमयंप्रोक्तमन्नेसर्वप्रतिष्ठितम् १९
 अन्नाद्भवन्तिभूतानिजगदन्नेनवर्तते इत्येवंश्रूयतेलोकेपुराणेबहुविस्तरे २० नृपायामपचारेणप्रजानांपीडनंभवेत् नाहंपश्याम्या
 त्मकृतंदोषबुध्याविचारयन् २१ तथापिप्रयतिष्यामिप्रजानांहितकाम्यया इतिकृत्यामतिराजापरिमेयबलान्वितः २२ नमस्कृत्यवि-
 धातारंजगामगहनंवनम् चचारमुनिसुरव्यानामाश्रमांस्तपसैधितान् २३ ददर्शाथबह्वक्तमृषिमंगिरसंनृपः तेजसाद्योतितदिशोद्विती
 यमिवपद्मजम् २४ तदृष्ट्वाहर्षतोराजाभवतीर्थचवाहनात् नमश्चक्रेत्यचरणौकृतोजलिपुटावैशी २५ मुनिस्तमग्निनंद्याथस्वस्तिवाच

तथाष्टमी ५८ कर्कराचैवसंक्रांतिस्तेषुकुर्याद्यथाविधि चतुर्धागृह्यवेचीर्णंचातुर्मास्यव्रतनरः ५९ कार्तिकेशकूपक्षेतुद्वादश्यांतत्स-
मापयेत् तेषांफलानिवक्ष्यामि कर्तृणांतेष्टथकृत्तथक् ६० आषाढेशकूपक्षेतुएकादश्यामुपोषितः चातुर्मास्यव्रतंकुर्याद्यत्किंचिदयनीपते ६१
नान्यथाचाब्दकंपापंविनिहंतिप्रयत्नतः नशैशचनमौढ्यंचशक्रगुर्वेर्नवार्धकम् ६२ खंडत्वेचिन्त्येदादौचातुर्मास्यविधौनरः खंडांगव्यापीमार्तदो
यद्यखंडाभवेतिथिः ६३ अशुचिर्वाशुचिर्वापियदिरुत्रीयदिवापुमान् व्रतमेकनरः कृत्वामुच्यतेसर्वपातकैः ६४ असंक्रांतंतथामासंदैवेपि-
न्येचकर्मणि मलरूपमशौचंचवर्जयेन्मतिमान्नरः ६५ प्रतिवर्षंतुयःकुर्याद्भूतवैसंस्मरह्रिस् देहांतेतिप्रदीप्तेनविमानेनार्कतेजसा ६६
मोदतेविष्णुलोकेसौयावदाभूतसंप्लवम् देवतायतनेनित्यंमार्जनंजलसेचनम् ६७ प्रलेपनंगोमयेनरंगवत्यादिकंतथा यःकरोतिनरश्रेष्ठ
चातुर्मास्यमतंद्रितः ६८ समाप्तौचयथाशक्त्याकृत्वाब्राह्मणभोजनम् समजन्मसुविप्रैर्द्रःसत्यधर्मपरोभवेत् ६९ दध्नाक्षीरेणचान्येनक्षौद्रे
णसितयातथा स्नापयेद्द्विधिनादेवंचातुर्मास्येजनाधिप ७० सयातिविष्णुसारूप्यंस्वरवमक्षय्यमभ्युते नृपेणभूमिर्दातव्यायथाशक्त्याचकांच-
नम् ७१ विप्रायदेवमुद्दिश्यसफलंचसदक्षिणम् अक्षय्यांलभतेभोगान्स्वर्गइंद्रइवापरः ७२ लोकंचसमवाप्नोतिविष्णोरत्रनसंशयः देवा
यहेमपद्मंतुदद्यान्मैवेद्यसंयुतम् ७३ गंधपुष्पाक्षताद्यैर्योदेवब्राह्मणयोरपि पूजांयःकुरुतेनित्यंचातुर्मास्येव्रतीनरः ७४ अक्षय्यंस्वरवमामो
तिपुरंदरपुरं व्रजेत् यस्तुवैचतुरोमासान्तुलस्याहरिमर्चयेत् ७५ तुलसीकांचनीकृत्वाब्राह्मणायनिवेदयेत् कांचनेनविमानेनवैष्णवींल

यविधीयते ४२ युधिष्ठिर उवाच कथं कृष्ण प्रकर्तव्यं श्रीविष्णोः शयनव्रतम् तद् हिरण्यदेवचातुर्मास्यव्रतानि च ४३ श्रीकृष्ण उ०
 शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि गोविंद शयनव्रतम् चातुर्मास्ये च यान्युक्तान्यासंस्तानि व्रतानि च ४४ कर्कराशिगते सूर्ये शतचौ शतक्रेतुपक्षके एका-
 दश्यां जगन्नाथं स्थापयेन्मधुसूदनम् ४५ तुलाराशिस्थिते तस्मिन् नरुत्थापयेद्दरिं अधिमासेऽपि पतिते एष एव विधिः कमात् ४६ ना-
 न्यथा स्थापयेद्देवं न चैवोत्थापयेद्दरिम् आषाढस्य सिते पक्षे एकादश्यामुपोषितः ४७ चातुर्मास्यव्रतानां तु कुर्वीत परिकल्पनम् एवं च प्रति
 माविष्णोः स्थापयित्वा युधिष्ठिर ४८ स्नापयेत्पानिमां विष्णोः शंखचक्रगदाधराम् पीतांबरधरां सौम्यां पर्यंकैव सितेशभे सितवस्त्रसमाच्छ-
 ने सोपधाने युधिष्ठिर ४९ इति हासपुराणो ब्राह्मणो वेदपारगः स्नापयित्वा दधिक्षीरघृतक्षौद्रसितादिभिः ५० समालेप्य शभैर्गंधैर्धूपै-
 र्दीपैश्च भूरिशः पूजयेत्कुसुमैः शस्त्रैर्मंत्रिणानेन पांडव ५१ शायितस्त्वं हृषीकेश पूजयित्वा श्रिया सह प्रसादं कुरु देवेश लक्ष्म्या स-
 हजनार्दन ५२ संसेत्वयि जगन्नाथ जगत्संचराचरम् एवं तां प्रतिमां विष्णोः स्थापयित्वा युधिष्ठिर ५३ तस्या एवाग्रतः स्थित्वा गृह्णी-
 यान्नियमान्नरः चत्वारो वार्षिकान्मासान् देवस्योत्थापनावधि ५४ शान्तः संध्यादिकं सर्वे नित्यं कर्म समाप्य च गृहीष्ये नियमान् शुद्धानि-
 र्विघ्नं कुरु मे प्रभो ५५ इति संप्राप्त्य देवेशं प्रकृतं शतच्छ्रमानसः स्त्रीवानरो वामदक्षो धर्मार्थचष्टव्रतः ५६ गृह्णीयान्नियमानेनान्दं
 तथावनपूर्वकम् व्रतप्रारंभकालास्तु शोक्ताः पंचैव विष्णुना ५७ उपक्रमं चतुर्मासव्रतानां च नरैः शतचौ एकादशी द्वादशी च पौर्णिमा च

भोदेववरप्रसीद ९३ कृतनित्यक्रियोभूत्वासूर्यायाध्यानिवेदयेत् सूर्यमंडलमध्यस्थं देवं ध्यात्वा जगन्नादनम् ९४ समाप्तौ कांचनं दद्याद्रक्त
वस्त्रं च गांतथा आरोग्यं पूर्णमायुश्च कीर्तिलक्ष्मीवल्लभेत् ९५ तिलहोमं तु यः कुर्याच्चातुर्मास्ये दिने दिने भक्त्या व्याहृतिभिर्मंत्रैर्गायत्र्या-
वात्र तावितः ९६ अष्टोत्तरशतं चाथ अष्टाविंशतिरेव वा तिलपात्रं समाप्तौ तु दद्याद्विप्राय धीमते ९७ वाङ्मनः कायजनितैः पापैः सुच्ये
तसंचितैः नरोगैरभिभूयेत लभेत्संततिमुत्तमाम् ९८ देवदेव जगन्नाथ वांछितार्थफलप्रद तिलपात्रं प्रदास्यामितेन पापं व्यपोहतु ९९
अन्नहोमं तु यः कुर्याच्चातुर्मास्य मतंद्रितः समाप्तौ घृतकुंभं तु वस्त्रकांचनसंयुतम् १०० आरोग्यं कान्तिमतुलं पुत्रसौभाग्यसंपदः शत्रुक्षयं
चलभते ब्रह्मणा प्रतिभो भवेत् १ अश्वत्थसेवां यः कुर्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते विष्णुभक्तो भवेत्पश्चादंते यस्त्र्यं प्रदापयेत् २ सकांचनं ब्रा-
ह्मणाय नैव रोगान्सविंदते तुलसीधारयेद्यस्तु विष्णुप्रीतिकरांशुभाम् ३ विष्णुलोकमवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुच्यते ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्वि-
ष्णुमुद्दिश्य पांडव ४ यस्तु स सेहृषीकेशे दूर्वममृतसंभवाम् सदा प्रातर्वहेन्मूर्ध्नि शिखात्मा चक्रतु द्वये ५ मंत्रेणानेन राजेन्द्र लक्ष्मीनाथ
स्य तुष्टये त्वंदूर्वे मृतजन्मासि वंदितासि सरासरैः ६ सौभाग्यं संततिं दत्त्वा सद्यः कार्यकरी भव व्रतांते च कुरु श्रेष्ठ दूर्वं स्विर्णविनिर्मिताम् १०७
सायसर्वदलोपेतां स वस्त्रां द्विजपुंगवे प्रदद्यादक्षिणासाहं मंत्रेणानेन सुव्रत ८ यथाशारवाप्रशारवाभिर्विस्तृतासि महीतले तथाममापि संता-
नंदे हित्व मजरामरम् ९ एवं व्रतं यः कुर्यात्तथातुर्मास्य मतंद्रितः न च दुःखभयं तस्य न च रोगभयं भवेत् ११० नाशुभं प्राप्नुयाज्जातु पापेभ्यः

भतेगतिम् ७६ देवायगुगुलं यो वै दीपं चार्पयते नरः स भोगी जायते श्रीमान् तथा सो भोग्यवानपि ७७ समाप्तो धूपिकां दद्याद्दीपिकां च महाम-
 ते प्रदक्षिणां तु यः कुर्यान्नमस्कारं विशेषतः ७८ अश्वत्थस्याथवा विष्णोः कार्तिक्यामवधिर्भवेत् पादं पादांतेन्यस्य करोरुत्वाच्च संयुतो ७९
 स्तुतिं वाचिहृदि ज्ञानं चतुरंगं प्रदक्षिणाम् संध्यादीपप्रदो यस्तु प्रांगणो द्विजदेवयोः ८० समाप्तो दीपकं दद्याद्द्वयं चैलं च कांचनम् वायुमालम्-
 तेयस्तु तेजस्वी स भवेदिह ८१ वैमानिको भवेद्देवो गंधर्वाप्सरसेवितः विष्णुपादोदकं यस्तु पितृभ्यश्च दद्यात्समन्वितः ८२ विष्णोर्लोकमवाप्नोति न-
 चास्मिन् जायते नरः शतमष्टोत्तरं यस्तु गायत्री जपमाचरेत् ८३ त्रिकाले वैष्णवे हर्म्ये स न पापेन लिप्यते अक्षसूत्रं पुस्तकं च धत्ते पद्मं कमंड-
 लम् चतुर्वक्त्रं तु गायत्री श्रोत्रियाणां गृहे स्थिता ८४ सर्वलोकमयी देवी गायत्री यात्रयी मयी नित्याशास्त्रसमाख्याता लोकान्यातु प्रबोधयत् ८५
 व्यासस्तु प्यति तस्याशु विष्णुलोकं स गच्छति अत्र चोद्यापने शास्त्रपुस्तकं दानमेव च ८६ सर्वविद्यासमंशान्तकरणं ललिताक्षरम् पुस्तकं संप्रयच्छा-
 मि श्रीता भवतु भारती ८७ पुराणं शृणुयान्नि त्वंधर्मशास्त्रमथापि वा पुण्यवान् धनवान् भोगी सत्यशौचपरायणः ८८ ज्ञानवान् लोकविरम्या तो बहु-
 क्षिप्यः स धार्मिकः कांचनेन युतं पुण्यं पुस्तकं च निवेदयेत् ८९ नाममंत्रव्रतपरः शोभोर्वाकेशवस्य वा समाप्तो प्रतिमां दद्यात्तस्य देयस्य कांचनीम्
 ९० पंचवक्त्रो वृषारूढः प्रतिवक्त्रे त्रिलोचनः कपालशूलखट्वांगी चंद्रमौलिः सदाशिवः ९१ त्वया कुराणाममृतं विहाय हलाहलं संहृतमेव यस्मात्
 तथा स्रग्गणं त्रिपुरं च दग्धमेकेषु णालो कहितार्थमीश ९२ त्वद्रूपदानाद्बहुपुण्यं चाश्वदोषैर्विमुक्तश्च गुणालयो हम् तथा कुरु त्वां शरणं प्रपद्ये मम प्र-

रसादृष्ट्या मनसा वचसा तथा २८ पञ्चाङ्गराभ्यां जानुभ्यां प्रणामोष्ठाङ्ग उच्यते अष्टाङ्गसहितेनापि नमस्कारेण योर्चयेत् २९ सयाङ्गति-
वामोतिनतां क्रतुशतैरपि यस्तु रौप्यं शिल्प्रीत्यै दद्याद्द्वर्षा क्रतुद्वये ३० तास्रं वा प्रत्यहं दद्यात्स्वशक्त्या शिवतुष्टये स्वरूपांस्तु भूतेषु ब्रह्म-
रुद्रभक्तिपरायणान् ३१ समाप्तौ मधुपूर्णं तु पात्रं राजतमुत्तमम् प्रदद्यात्ताम्रदानं तु तास्रपात्रं गुडान्वितम् ३२ तास्रं पुष्टिकरं सर्वदे-
वीतिकरं शुभम् सर्वरक्षाकरं नित्यमतः शान्तिप्रयच्छमे ३३ यस्तु स्फुटं हृषीकेशोत्सवदानं स्वशक्तिः वस्त्रद्युग्मतिलैः साद्धं दत्त्वा पापैः प्र-
च्यते ३४ इह भुक्ता महाभोगानं तेशि च पुरं व्रजेत् सुवर्णं रजतं तास्रं नित्यदानं च धान्यकम् ३५ नित्यं श्राद्धं देवपूजा सर्वमेतत्सदक्षि-
म् वस्त्रदानं तु यः कार्याच्चातुर्मास्ये द्विजातये ३६ अभ्यर्च्य गंधपुष्पाद्यैः स विष्णुः प्रियतामिति शय्यां दद्यात्समाप्ते तु वासः काचन पट्टि-
म् ३७ अक्षय्यं स्फुरवमामोति धनं च धनदोपमम् योगोपी चंदनं दद्यान्नित्यं वर्षास्मानवः ३८ श्रीमतिस्तस्य संतुष्टो भक्तिं मुक्तिं द-
ति च यद्वै देवाङ्गसंलग्नं कुंकुमादिविलेपनम् ३९ जलक्रीडासु गोपीनां द्वारवत्यामृदान्वितम् गोपीचंदनमित्युक्तं मुनीन्द्रैः किल्बिषापहम् ४०
तस्माद्देवे प्रयत्नेन विष्णुर्दिशति वाञ्छितम् समाप्तावपि तद्दद्यात्तुलापरिमितं शुभम् ४१ तदर्थं वा तदर्थं वा स वस्त्रं च सदक्षिणम् य-
स्तु स्फुटं हृषीकेशो प्रत्यहं तु व्रतान्वितः ४२ दद्याद्दक्षिणया साद्धं शर्करामपि वा गुडम् अमृतस्य कलाप्रोक्ता इक्षुसारजशर्करा ४३ तस्य
दानेन संतुष्टो भानुर्दिशति वाञ्छितम् एवं व्रते तु संपूर्णं दुर्गं दद्यात्तुलाप- ४४ अंगारवे तास्रपात्राणि प्रत्येकं तु पलायकम् वित्तशाहय-

प्रविमुच्यते मुक्तासकलान्भोगान्स्वर्गलोकेमहीयते ११ गीतंतुदेवदेवस्यकेशवस्यशिवस्यवा करोतिनित्यमामोतिनरोजागरणेफ
 लम् १२ व्रतंतेचव्रताद्यात्पटां देवायसुस्वराम् गुरोरवशयायज्ञानध्यायेध्ययनंकृतम् १३ सरस्वतीजगन्नाथजगज्जाड्यापहारिण
 साक्षाद्ब्रह्मकलत्रंचविष्णुरुद्रादिभिस्तुता १४ तन्मयाध्ययनोत्पन्नंजाड्यंहरवरानने घंटादानेनतुष्टात्वंब्रह्माणीलोकपावनी १५ विप्रप
 दविनिर्मुक्तंतोयंयःप्रत्यहंपिबेत् चातुर्मास्येनरोभक्त्यामद्रूपं ब्राह्मणंस्मरन् १६ मनोवाक्कायजनितैर्मुक्तोभवतिकिल्बिषैः व्याधिभिर्ना
 भिभूयेत्तन्नीराद्युस्तस्यवर्द्धते १७ समाप्तौगोघुगंदद्याद्दामेकांवापयस्विनीम् तत्राप्यशक्तोराजेंद्रदद्याद्दामोयुगंव्रती १८ ब्राह्मणंवंदते
 यस्तुसर्वदेवमयस्मृतम् कृतकलोभवेत्सद्यःसर्वपापैःप्रमुच्यते १९ अक्षय्यंस्मरवमामोतिपितृभक्तिपरोनरः समाप्तोभोजयेद्विप्राना
 र्चितंचविंदति १२० संध्यामानंतरःकृत्वासमाप्तौष्टतकुंभदः वस्त्रयुग्मतिलान्घंटांब्राह्मणायनिवेदयेत् २१ सारस्वतंयातितत्त्वंविद्याक
 स्तभवेदिति संस्पृशेत्कपिलांयोवैनित्यंभक्तिसमन्वितः २२ तामेवालंकृतांदद्यात्सर्वाभूमिमथापिवा सर्वभोभोभवेद्राजादीर्घायुश्च
 नापवान् २३ दानशीलःसदारेभःसर्वकंटकवर्जितः रूपवान्भाग्यसंपन्नोलभतेस्मरवमक्षयम् २४ सवसेदिंद्रवत्त्वर्गेवत्सरान्रोम
 मितान् नमस्करोतियःसूर्यगणेशंवापिनित्यशः २५ आद्युरारोग्यमैश्वर्यंलभतेकांतिमुत्तमाम् विघ्नराजप्रसादेनब्राह्मणादीप्सितंफलम्
 २६ सर्वत्रविजयंचैवनात्रकार्याविचारणा रविःकार्यःसुवर्णस्थसिंदूरारुणसंनिभः २७ निवेदयेद्ब्राह्मणायसर्वकामार्थसिद्धये उरसा

लमेकं वा दद्याच्छ्रीपतये सुतः ६३ समासौ योषितं विप्रं सूक्ष्मवस्त्रविभूषणैः मिथुनं पूजयित्वा तु जातीपुष्पैः सुशोभनैः ६४ पुमांस्तु स्त्रियमासौ
 तिनारीभर्तारिभामुयात् पुमांस्तु स्त्रियमासौ तिकमलामिव माधवः ६५ तांबूलदानेन यः कुर्याद्भुजयेद्वाजितेन्द्रियः रक्तवस्त्रद्वयं दद्यात्करकंच-
 सदक्षिणाम् ६६ महालावण्यमाप्नोति सर्वरोगविवर्जितः मेधावी सुभगः प्राज्ञो रक्तकंठश्च जायते ६७ गंधर्वत्वमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति
 तांबूलं श्रीकरं भद्रं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ६८ अस्य प्रदानाद्ब्रह्माद्याः श्रियं ददतु पुष्कलाम् पूगे ब्रह्मा हरिः पत्रे चूर्णे साक्षान्महेश्वरः ६९ ए-
 तेषां संप्रदानेन संतु मे भाग्यसंपदः पूरितं पूगचूर्णेन नागवल्लीदलान्वितम् ७० सचूर्णं रवादिरं चैव त्रीफलं च मान्वितम् एलालवंगसंमि-
 श्रं गंधर्वाप्सरसां प्रियम् ७१ कनकत्वनिरातं केवलं सादात्कुरुष्व माम् चातुर्मास्यं व्रतोपेतः सुवासिन्येद्विजाय च ७२ नारी वा पुरुषो-
 वापि हरिद्रांसं प्रयच्छति लक्ष्मीमुद्दिश्य गौरीं वा तत्प्रात्रंदक्षिणान्वितम् ७३ प्रदद्याद्भक्तिसंयुक्तं देवी मे प्रियतामिति आत्रांसहस्रं वंशं
 क्तेनारीनार्या तथा पुमान् ७४ सौभाग्यमक्षयं धान्यं धनपुत्रसमुन्नतिम् संप्राप्य रूपलावण्ये देवी लोके महीयते ७५ उमामहेशमुद्दिश्य
 चातुर्मास्ये दिने दिने संपूज्य विप्रमिथुनं तस्मै विप्राय शक्तिः ७६ दद्यात्स दक्षिणं हेम उमेशः प्रीयतामिति उमेशप्रतिमां हेमां दद्याद्दद्या
 पने बुधः ७७ पंचोपचारैः संपूज्य धेन्वा च वृषभेण च भोजयेदपि मिष्टान्नं तस्य पुण्यफलं शरणम् ७८ सौभाग्यं पूर्णमायुष्यं संपत्तिश्चानपायि-
 नी संपत्तिरक्षया कीर्तिर्जायते व्रतवैभवात् ७९ इह भुक्त्वा खिलां कामानंते शिवपुरं व्रजेत् तत्रास्थित्वा चिरं कालमुपभुज्य स्वरं महत्

कुर्वाणोयद्वापलचतुष्टयम् ४५ अष्टौचत्वार्यथैकंवाप्रत्येकंचसशर्करम् दक्षिणाफलचस्त्रेणप्रत्येकंवेष्टितानिच ४६ सहधान्यानिविप्रेभ्यः
 श्रद्धयाप्रतिपादयेत् तांस्त्रपात्रंसवरुचंचशर्कराहेमसंयुतम् ४७ सूर्यप्रीतिकरंयस्माद्रोगघ्नंपापनाशनम् पुष्टिदंकीर्तिदंनृणांनित्यंसंनान-
 कारकम् ४८ सर्वकामप्रदंस्वर्गमायुर्वर्धनमुत्तमम् तस्मादस्याप्रदानेनकीर्तिरक्तसदासम ४९ एवंव्रतंतुयःकुर्यात्तस्य पुण्यफलंशृणु गं
 धर्वविद्यासंपन्नःसर्वयोषिस्त्रियोभवेत् ५० राजापिलभतेराज्यंपुत्रार्थीलभतेसुतान् अर्थार्थीप्राप्नुयादर्धंनिष्कामोमोक्षप्राप्नुयात् ५१ यस्तुवै-
 चतुरोमासान्शाकमूलफलादिकम् नित्यंददातिविप्रेभ्यःशक्त्यायत्संभवेद्विजः ५२ व्रतांतंवरुचयुग्मंचशक्त्यादद्यात्तादक्षिणम् स्रवीभूत्या-
 चिरंकालंराजयोगीभवेन्नरः ५३ सर्वदेवप्रियंयस्माच्छाकंतृप्तिकरंनृणाम् देवप्रीतिदंकंदमूलपत्रसंपुष्पकम् ५४ ददामितेनदेवाद्याःसवा-
 कुर्वंतुमंगलम् यस्तुसुसेदृषीकेशेप्रत्यहंतुक्रतुद्वये ५५ दद्यात्क्रतुत्रयंमर्त्यागृहपत्यात्तमादरात् ब्राह्मणायसुशीलायदिनेशप्रीतयेनघ ५६ द-
 क्षिणासहितंविप्रेमंत्रेणानेनसुव्रत कटुत्रयमिदंयस्माद्रोगघ्नंसर्वदेहिनाम् ५७ तस्मादस्यप्रदानेनप्रीतोभयतुभास्करः एवंकृत्वाव्रतंसम्य-
 क्कुर्यादुद्यापनंबुधः ५८ कृत्वास्वर्णमयींशंठिमरीचींमगधीमपि सवरुचांदक्षिणायुक्तांदद्याद्विप्रायधीमते ५९ एवंव्रतंयःकुरुतेसर्वावेच्छरतांश-
 तम् प्राप्नुयादीप्सितानर्थानंतेस्वर्गंव्रजेदिति ६० मुक्ताफलानियोनित्यंदद्याद्विप्रायसन्मतिः अन्नवान्कीर्तिमान्श्रीमान्जायतेवसुधाधिप
 ६१ चानुमास्येप्रत्यहंतुक्षीरकुंभंप्रदायेत् वेष्टयित्वासवरुच्रेणफलेंदक्षिणयासह ६२ स्रवासिनींश्रियंमत्वागंधपुष्पैर्यार्चयेत् तांबूलंफ-

ब्राह्मणभोजनम् १७ सर्वपापविशुद्धात्मायातिब्रह्मसनातनम् एकांतरोपवासेतुसीराण्यष्टौप्रदापयेत् १८ वस्त्रकांचनयुक्तानिशय
यासहभामिनी अनडुह्यसंयुक्तंलांगलंकर्षणक्षमम् १९ सर्वोपरकरसंयुक्तंददामिप्रीयतांहरिः शाकमूलफलैर्वापिचातुर्मास्यंनये
रः २०० समाप्तोगोप्रदानेनसगच्छेद्विष्णुमंदिरम् पयोव्रतीतथामोतिब्रह्मलोकंसनातनम् व्रतातेचतथादद्याद्रामेकांचपयस्विनीम
रंभायाश्चपलाशैषुयोभुंक्तेचक्रतुद्वये २ वस्त्रयुग्मंचकांस्यंचशक्त्यादद्यात्सरवीमवेत् कांस्यब्रह्माशिवोलक्ष्मीःकांस्यमेवविभाचस्तः
३ कांस्यंविष्णुमयंयस्मादतःशांतिप्रयच्छमे नित्यंपलाशभोजीचतैलाभ्यंगविवर्जितः ४ सदहृत्यतिपापानितूलराशिमिवानलः ब्रह्म
श्चकरापश्चबालघातकरश्चयः ५ असत्यवादिनोयेचस्त्रीघातीव्रतघातकः अगम्यागामिनश्चैवविधवागामिनस्तथा ६ चांडालीगामि
नश्चैवविप्रस्त्रीगामिनस्तथा तेसर्वेपापनिर्मुक्ताव्रतेनानेनकेशव ७ समाप्तौकांस्यपात्रंतुचतुःषष्टिपलैर्घृतम् सबत्सांगांचयोदद्यात्
लंकारांपयस्विनीम् ८ अलंकृतायविदुषेःसुवस्त्रायसुवेषिणे भूमौविलिप्ययोभुंक्तेदेवंनारायणंस्मरन् ९ दद्याद्भूमियथाशक्तिकृष्णां
हुजलांतिके आरोग्यपुत्रसंपन्नोराजाभवतिधार्मिकः २१० शत्रोर्भयंनलभतेविष्णुलोकंसगच्छति अयाचितेत्वनडाहंसहिरण्यंसचंद
नम् ११ षड्संभोजनंदद्यात्सयातिपरमांगतिम् यस्तुसुप्तेहृषीकेशेनक्तंचकुरुतेव्रतम् १२ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्छिवलोकेम
हीयते एकभक्तेनरःकृत्वामिताशीचददव्रतः १३ योर्चयेच्चतुरोमासान्वासदेवंसनातकमाक् समाप्तौभोजयेद्विप्रान्शक्त्यादद्याच्च

८० पुण्यशेषादिहागल्यजायते धरणीपतिः फलदानंतुयः कुर्याच्चतुर्मास्यमतंद्रितः ८१ समाप्तौ कालधौतानितानि दद्याद्भिजातये सर्वान्मन
 रथान्प्राप्य संततिं चानपायिनीम् ८२ फलदानस्य माहात्म्यान्मोदते नंदनेवने पुण्यदानव्रते चापि स्वर्णपुण्यादि दापयेत् ८३ सप्तो भाग्यं
 परंप्राप्य गंधर्वपदमाप्नयात् वासुदेवे प्रसूते तु चातुर्मास्यमतंद्रितः ८४ नित्यं वामनमुद्दिश्य दध्यन्नं स्वादुपद्रुसौ भोजयेदथ चादद्यादेका
 दश्यां न भोजयेत् ८५ दानमेव प्रकुर्वीत ग्रहणादौ तथैव च अशक्तौ नित्यदानं तु कुर्यात्पंचसुपूर्वसु ८६ भूताष्टम्याममायांच पूर्णिमा
 यां तथापि च प्रत्येकवारं मथवा प्रतिभार्गव वासरम् ८७ पक्षद्वये पि द्वादश्यामवश्यं दानमिष्यते एवं कृत्वा समाप्तौ तु यथाशक्ति महीं ददेत्
 ८८ अशक्तौ भूमिदाने तु धेनुं दद्यादलंकृतम् तत्राप्यशक्तौ वा सश्वसरुक्मं पादुके तथा छत्रोपानदस्य युतं दानं सर्वं प्रशस्यते ८९ द्विजा
 ना भोजनं चैव क्षत्रियस्य यथास्वरम् भूम्यादि सुनिशार्दूलवैश्यस्य वस्त्रधांविना ९० ब्राह्मणस्यापि शक्तस्य शूद्रस्यापि तथा मतम् कुबेरैण
 पुराचीर्णशंकरस्योपदेशतः ९१ जन्तुना गौतमेनापि शक्रेणापि कृतपुरा अक्षय्यमन्त्रमाप्नोति पुत्रपौत्रादिसंपदम् ९२ द्वादशपूर्णमास्युष्यं
 लभते वैरिनाशनम् सुस्थिरं विष्णुभक्तिं च प्रयाति हरि मंदिरम् ९३ आरोग्यं सौख्यं तुलं रूपं संपत्तिमेव च अवध्याकर्तृकं चेदमनंतं फ
 लदायकम् ९४ नित्यं पयस्विनीं दद्यात्सालंकारां शक्रभावहम् दद्यात्तु दक्षिणां शक्त्या ससर्वज्ञानवान् भवेत् ९५ न परं प्रेक्ष्यतां याति ब्रह्म
 लोकं च गच्छति अक्षय्यं स्वरवमाप्नोति पितृभिः सहितो नरः ९६ वार्षिकान् चतुरो मासान् प्राजापत्यं चरेन्नरः समाप्तौ गोयुगं दद्यात्कृत्वा

मोदतेशिवमंदिरे श्रावणेमासिराजेन्द्रयः कुर्यान्नक्तभोजनम् १९ अश्वमेधफलंप्राप्यशिवलोकंचगच्छति यः कुर्याच्छ्रावणेमासिसुनिपत्रेषु
 भोजनम् २०० ब्रह्मलोकंसमासाद्यमोदतेब्रह्मवर्चसा शिवविष्णुसमुद्दिश्यब्राह्मणान्भोजयेद्यदि १ श्रावणेशकृद्दृश्यंमुच्यतेचक्रणत्रयात्
 श्रावणेमासिकर्तव्यंफलराशिविमोक्षणम् २ तस्यवैसंततेर्हानिराकल्पंनैवजायते योदद्याच्छ्रावणेमासिमातुलिगांदिजातये ३ तस्यपुत्रो-
 भवेद्वाजन्सर्वपापैःप्रमुच्यते श्रावणेतुव्यतीषातेब्राह्मणाभोजयेद्यदि ४ पायसेनघृताक्तेनबंध्यापुत्रमवाप्नुयात् येचविष्णुकथासक्तायेचत-
 थजनाशयाः ५ गायत्रीजपनिरतानतेयांतियमालयम् सहस्रनामपठनेनिरतास्तोत्रपाठकाः ६ गीतापाठेतुनिरतास्तेनयांतियमालयम्
 गोदानस्यप्रदातारःशिवयात्रापरायणाः ७ गोपीचंदनलिप्तांगानतेयांतियमालयम् येषांगृहेअग्निहोत्रंपुस्तकंभागवतस्यच ८ गीताया-
 पुस्तकंचापिनतेयांतियमालयम् रुद्राक्षंचप्रवालंचहेममुक्तालयेस्थिताः ९ धारयन्स्वर्गपात्रंचनतेयांतियमालयम् श्रावणेमासिकर्तव्यं-
 सोमवारव्रतंशुभम् १० नक्तव्रतंप्रदोषंचकर्तव्यंविधिपूर्वकम् इत्यादिष्टाभगवताऋषयःशंसितव्रताः ११ सदाविष्णुकथासक्तचेतसां-
 भावितात्मनाम् कर्मलोपंपूरयंतिकृत्वाकृत्वाप्यहर्निशम् १२ स्नात्वाविष्णुकथांश्रुत्वातथासंपूज्यमाधवम् सर्वबंधादिनिर्मुक्तोविष्णोःसा-
 युज्यमाप्नुयात् १३ आदावंतेतथामध्येयथाशक्तियथारुचिः उद्यापनंविनाराजन्फलंनैवभवेत्कचित् १४ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनउद्याप-
 नविधिंचरेत् पंचाशद्वाशतंवापिब्राह्मणाभोजयेत्ततः १५ एतच्छास्त्रप्रवक्तारंयथाविभवमर्चयेत् आपूजयित्वावक्तारंयःशृणोति-

स्नेपुनदग्निप्रवेन्नरः वैधव्यं नैव प्राप्नोति नारी जन्मशतेष्वपि ८२ नारी वा पुरुषो वापि न भेषुष्यं सुगंधि च दत्त्वा चेकं महाविष्णोर्ब्रह्म हत्यां
 व्यपोहति ८३ दशांगं गुग्गुलुं धूपं समर्पयति विष्णवे न तस्य संतने हर्षा निर्नपा पीजाय ते कुले ८४ घंटा नादं तु यः कुर्यात्पूजा काले महात्मनः
 स्तूयमानो मुनिगणैर्विष्णुलोके महीयते ८५ घंटा नादविहीनं तु यः कुर्याद्देवतार्चनम् स भुक्तानरकान् घोरान् समूकौ बधिरो भवेत् ८६
 दीपदानं तु यः कुर्याद्देवाय परमात्माने अज्ञानांधतमो भित्वा साक्षात् संपतितं हरिम् ८७ दीपाय तैलवर्ति वा पात्रं वा यो ददाति च स्त्री न रान्
 पुनः कर्मलेशमात्रं न विधत्ते ८८ तैलपात्रं तथा वर्ति न ददाति स्वशक्तिः अभावे सर्वथा कुर्यात्परदीपप्रबोधनम् ८९ धूत्वा पश्चाद्भिज्ज कु-
 ले जन्मसोऽपि महायशाः कर्पूरस्यार्तिकं भक्त्या विष्णुर्यस्तु निवेदयेत् ९० ब्रह्मलोकं समासाद्य भुक्त्वा भोगान् मनोरथान् न भंसा सि शिवं वि-
 ष्णुं कुर्याद्यदि प्रदक्षिणम् ९१ पदे पदे च मेधस्य फलं प्राप्नोति नित्यशः एवं संपूज्य देवेशं कथांश्चुत्वा हरे रिमाम् ९२ एषं स्नात्वा मासमेकमर्चये-
 न्माधवं शिवम् इमाः कथास्तथा श्रुत्वा न गर्जे सति ध्रुवम् ९३ युधिष्ठिर उवाच तव वागमृते पीत्वा तृप्तिर्नासीन्ममात्मनः विना जडमतिं नो
 केशवणात्को नु तृप्यति ९४ भूयः श्रावणमाहात्म्यं चातविस्तरतो ब्रूहि श्रीभगवानुवाच शृणुराजेंद्र वक्ष्यामि न भो माहात्म्यमुत्तमम् ९५
 यत्स्नात्वा जायते शक्तिर्मनसो महदहसः श्रावणे तु सरवेतिष्ठ नृपः स्नायादुष्णवारिणा ९६ वह्निराशौ महाघोरे पतत्याशनसंशयः श्रावणे माध-
 वं देवं पथसारुपापयेद्यदि ९७ स्नापयेत्पञ्चगव्येन स कोरि कुलमुद्धरेत् रुद्रसूक्तेन देवेशं स्नापयेन्माधवं शिवम् ९८ कस्य कोरि सहस्राणि

रद तेवन्मिलोकामाहितकाम्यया श्रावणैकादशविष्णुकामिकेतिचनामतः ६ तस्याः श्रावणमात्रेण याजयेद्यफलं लभेत् तस्यांयः पूजयेद्देवं
 स्वचक्रगदाधरम् ७ श्रीधराख्यं हरिं विष्णुं माधवं मधुसूदनम् यजते ध्यायते यो वेतस्य पुण्यफलं शृणु ८ नगंगायां नकाश्यां चैनेमिषेन च पञ्च
 रे तत्फलं समवाप्नोति यत्फलं विष्णुपूजनात् ९ केदारे च कुरुक्षेत्रे राहुग्रस्ते दिवाकरे न तत्फलमवाप्नोति यत्फलं कृष्णपूजनात् १० ससागरवनोपेतौ
 यो ददाति वसंधराम् गोदावर्यां गुरौ सिंहे व्यतीपाते च गंडके ११ न तत्फलमवाप्नोति यत्फलं कृष्णपूजनात् कामिका व्रतकारी च ह्यभौ फलसमोऽस्म-
 तौ १२ प्रसूयमानां यो धेनुं दद्यात् सोऽपस्फुरां नरः तत्फलं समवाप्नोति कामिका व्रतकारकः १३ श्रावणे श्रीधरे देवं पूजयेद्यो नरोत्तमः तेनैव पूजिता देव-
 गंधर्वैरिगपन्नगाः १३ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कामिका दिवसे हरिः पूजनीयो यथा शक्त्या मनुष्यैः पापभीरुभिः १५ संसारार्णवमग्राये पापपंकसमाकुला
 तेषामुद्धरणार्थाय कामिका व्रतमुत्तमम् १६ नातः परतरा काचित्स्त्रिविधा पापहारिणी एवं नारदजानी हि स्वयमाह पुरा हरिः १७ अध्यात्मविद्यानिरतै-
 र्यत्फलं प्राप्यते नरैः ततो बहुतरं विद्धि कामिका व्रतसेवनात् १८ रात्रौ जागरणं कुर्यात् कामिका व्रतकृन्नरैः न पश्यति यमं रौद्रं नैव पश्यति दुर्गति-
 म् १९ न पश्यति कुयोनिं च कामिका व्रतसेवनात् कामिकाया व्रतेनैव कैवल्यं योगिनो गताः २० सर्वैः सर्वप्रयत्नेन कर्तव्या नियतात्मभिः तुल-
 सी प्रभैः पत्रैर्यो नरः पूजयेद्धरिम् न वै स लिप्यते पापैः पद्मपत्रमिवांभसा २१ स्रवणं भारमेकं तुरजतं च चतुर्गुणम् तत्फलं समवाप्नोति तु-
 लसीदलपूजनात् २२ रत्नमौक्तिकवैद्यं प्रवालादिभिरर्चितः न तुष्यति तथा विष्णुस्तुलसीपूजनाद्यथा २३ तुलसीमंजरीभिस्तु पूजितो य-

कथामिमाम् १६ इक्षयं चैरिंस्थित्वा भविष्यालोहिजायते नशृणोति कथां यस्तु वाच्यमानामिमां द्विजः १७ अरण्ये निर्जले देशे भवति ब्र-
 ह्मराक्षसः धर्मशास्त्रप्रवक्तारं शांतं दांतं जिह्मं द्विजम् १८ मिथ्याज्ञे भोजयेद्यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते अनेन विधिना यस्तु चातुर्मास्यव्रतं चरे-
 त् १९ तस्य पुण्यफलं वक्तुं विष्णुर्ब्रह्मा शिवो धर्मः नैद्रो न सूर्यो वरुणो मन्यायाः किमुतापरे ३२० व्रतैरनेकैर्नियमैः पांडवश्चैष्टभावनः क-
 ल्पस्थायी विष्णुलोके वसते नात्र संशयः २१ ततो विवाहयेद्देवं शंखचक्रगदाधरम् कार्तिकेशं कृष्णपक्षस्य स्यैकादश्यां प्रथासूत २२ उत्तिष्ठो
 तिष्ठ देवेश योगनिद्रां विहाय च लक्ष्मीं विसृज्य लोके त्वमलक्ष्मीं नुद केशव २३ शृणोति ध्याति यः स्तोति जुहोत्यारव्याति यो नरः हरे भक्ति
 करः पार्थसगच्छेद्द्वैष्णवं पदम् २४ दुग्धाब्धिर्वीचिशयने भगवाननंतो यस्मिन् दिने स्वपिति चाथ विबुध्यते च तस्मिन् न न्यमनसा मुपवासभा-
 जां पुंसां ददाति च गतिं गरुडासनो सौ २५ इति श्री भविष्योत्तरपुराणे विष्णोः शयन्येकादशी चातुर्मास्यमाहात्म्यं श्रावण कृत्यं संपूर्णम्
 अथ श्रावण कृष्णेकादशी कथा युधिष्ठिर उवाच आपादश कृष्णपक्षे तु यद्देव शयनव्रतम् तन्मया श्रुतपूर्वं हि पुराणे बहु विस्तरम् १
 श्रावणे कृष्णपक्षे तु किन्नामैकादशी भवेत् एतत्कथय गोविंद वासुदेवनमोस्तुते २ श्रीकृष्ण उवाच शृणुराज न्यवदामि व्रतं पापप्र-
 नाशनम् नारदाय पुराराज नृपच्छने च पितामहः ३ परं यदुक्तवान् तात तदहं ते वदामि च नारद उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि त-
 तो हं कमलासन ४ श्रावणस्यासिते पक्षे किन्नामैकादशी भवेत् को देवः को विधिस्तस्याः किं पुण्यं कथय प्रभो ५ ब्रह्मा उवाच शृणु न

वद्विणं न गृहीतं मया क्वचित् ८ न्यासापहारो न कृतः परस्य बहुपापदः कृतं वत्पालितालोकाधर्मेण विजिता मही ९ दुष्टेषु पातितो दंडो वैधुषु
 शोपमेवपि शिष्टाः स पूजिता लोकाद्विधाश्चापि महाजनाः १० इत्येवं ब्रजतो मार्गे धर्मयुक्ते द्विजोत्तमाः कस्मान्मम गृहेषु त्रोन जातस्तद्विचार्यताम्
 ११ इति वाक्यं द्विजाः श्रुत्वा स प्रजाः स पुरोहिताः मंत्रयित्वा नृपहितं जग्मुस्ते गहनं वनम् १२ इतस्ततश्च पश्यन्तश्चाश्रमान् पितृसेवितान् नृपतेर्हि
 तमिच्छन्तो ददृशुर्मुनिसत्तमम् १३ तप्यमानं तपोधोरं चिदानंदं निरामयम् निराहारं जितात्मानं जितक्रोधं सनातनम् १४ लोमशं धर्मतत्त्वज्ञं
 सर्वशास्त्रविशारदम् दीर्घायुषं महात्मानं मनेकं ब्रह्मसंमितम् १५ कल्पे गते यस्य एकमेकं लोमविशीर्यते अतो लोमशनामानं त्रिकालज्ञं महा
 मुनिम् १६ तं दृष्ट्वा हर्षिताः सर्वे आजग्मुस्तस्य संनिधौ यथान्यायं यथार्हं तेन मन्त्रं कुर्यथोदितम् १७ विनयावनताः सर्वे ऊचुश्चैव परस्परम् अ
 स्मन्दाग्यवशादेव प्राप्स्यं मुनिसत्तमः १८ तांस्तथा प्रणतान् दृष्ट्वा ह्यवाच मुनिसत्तमः लोमश उवाच किमर्थमिह संप्राप्ताः कथय ध्वंस्य कारणम् १९
 महर्षिनाल्हादगिरिः स्तुवंत इव मां किमु असंशयः करिष्यामि भवतां यद्वित्तं भवेत् २० परोपकृतये जन्ममादृशानां न संशयः जना ऊचुः श्रूयता
 मभिधास्यामो वयमागमकारणम् २१ संशयच्छेदनाय तव संनिधिमागताः पद्मयोनेः परतरस्त्वत्तः श्रेष्ठो न विद्यते २२ अतः कार्यं वशात्प्राप्ताः
 समीपं भवतो वयम् महीजिन्नाम राजासौ पुत्रहीनोऽस्ति सांप्रतम् २३ वयंतस्य प्रजा ब्रह्मस्युत्रवत्तेन पालिताः तं पुत्ररहितं दृष्ट्वा तस्य दुःखेन
 दुःखिताः २४ तपः कर्तुमिहायातामतिं कृत्वा तु नैष्ठिकीम् तस्य भाग्यवशाद् दृष्ट्वेमस्माभिर्द्विजोत्तम २५ महतां दशनिनैव कार्यं सिद्धिर्भवेन्नृणाम्

नकेशवः आजन्मकृतपापस्य तेन संमार्जितालिपिः २४ यादृष्टानि खिलाघसंगशमनी दृष्टावपुः पावनीरोगाणामभिवेदितानिरसनीसिक्तांतक
आसिनी प्रत्यासत्तिविधायिनी भगवतः कृष्णस्य संरोपितान्यस्तातचरणे विमुक्तिफलदा तस्यैतुलस्येनमः २५ दीपंददातियो
मर्त्योदिवारात्रौ हरेर्दिने तस्य पुण्यस्य संख्या न चित्रगुप्तोपिवेत्तिन २६ कृष्णाग्नेदीपको यस्य ज्वलं देकादशीदिने पितरस्तस्य नृप्यंति अमृतेन
दिवि स्थिताः २७ घृतेन दीपं प्रज्वाल्य तिलैर्तेलेन वा पुनः प्रधातिसूर्यलोके सौदीपको दिशतैर्वृतः २८ अयं नयाग्रे कथितः कामिकामहिमामया
अतो नरेः प्रकर्त्तव्या सर्वपातकहारिणी २९ ब्रह्महत्यापहरणी शृणु हत्याविनाशिनी त्रिदिवस्थानदार्त्र्याच महापुण्यफलप्रदा ३० शुक्लामा
हात्म्यमेतस्यानरुद्धा समन्वितः विष्णुलोकमवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुच्यते ३१ इति श्रीब्रह्मवैवर्तपुराणे श्रावण कृष्णोकादशीकामिकाना-
म्नीमाहात्म्यं संपूर्णम् ३ अथ श्रावणशुक्लैकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच श्रावणस्य सिते पक्षे किन्नामैकादशी भवेत् कथं यत्प्रसा-
देन ममाग्रे मधुसूदन १ श्रीकृष्ण उवाच शृणु ध्यावहितो राजन् कथां पापहरां पराम् यस्याः श्रावणमात्रेण वा जपेन फलं लभेत् २ द्वापारस्य-
युगस्यादौ पुरामाहिष्मतीपुरे राजामहीजिदाख्यातो राज्यं पालयति स्वयम् ३ पुत्रहीनस्य तस्यैव न तद्राज्यं सखप्रदम् अपुत्रस्य सखं नास्ति इ-
ह लोके परञ्च ४ यततोऽस्य कृतशप्तौ कालौ बहुतरोगतः नश्वरमश्वसुतो राज्ञा सर्वसौख्यप्रदानृणाम् ५ दृष्ट्वात्मानं प्रवयसं राजा चिन्तापरो भव-
त् सदोगतः प्रजामध्ये इदं वचनमब्रवीत् ६ इह जन्मनि भोलो कलमया पातकं कृतम् ७ अन्यायापार्जितं वित्तं क्षिप्तं कोशे मयानहि ब्रह्मत्वं दे-

श्वेतुकिनामैकादशीभवेत् एतदिच्छास्यहंश्रोतुंकथयस्वजनार्दन १ श्रीकृष्णउवाच शृणुष्वेकमनाराजन्कथयिष्यामिविस्तरात् अजेति
 नामतः प्रोक्तासर्वपापप्रणाशिनी २ पूजयित्वाहृषीकेशं व्रतं तस्याः करोति यः पापानि तस्य नश्यन्ति व्रतस्थश्च वणादपि ३ नातः परतरा राजन् लो-
 कद्वयहितावहा सत्यमुक्तं सयात्येतन्नासत्यं भाषितं मम ४ हरिश्चंद्र इति ख्यातो बभूव नृपतिः पुरा चक्रवर्त्ती सत्यसंधो समस्ताया भवः पतिः ५
 कस्यापि कर्मणो योगाद्राज्यभ्रष्टो बभूव सः विज्जीत्वा वनितां पुत्रं सचकारात्मविक्रयम् ६ पुलकसस्य च दासत्वं गतो राजा स पुण्यकृत् सत्यमा-
 लं व्यराजेन्द्रमृतचैलापहारकः ७ सो भव नृपतिश्चेष्टो न सत्याच्चलितस्तथा एवंगतस्य नृपतेर्बहवो वत्सरागताः ८ ततश्चिंतापरो राजा व-
 भूवात्यं न दुःखितः किं करोमि क्व गच्छामि निष्कृतिर्मे कथं भवेत् ९ इति चिंतयतस्तस्य मग्नस्य वृजिनार्णवे आजगाम मुनिः कश्चिज्ज्ञात्वा रा-
 जानमातुरम् १० परोपकारार्थाय निर्मितो ब्रह्मणा द्विजः स तं दृष्ट्वा द्विजवरं न नाम नृपसत्तमः ११ कृतांजलिपुटो भूत्वा गौतमस्याग्रतः
 स्थिताः कथयामास वृत्तांतमात्मनो दुःखसंयुतम् १२ श्रुत्वानृपतिवाक्यानि गौतमो विस्मयात् खितः उपदेशं नृपतये व्रतस्यास्य मुनिर्ददौ
 १३ मासि भाद्रपदे राजन् कृष्णपक्षे तु शोभना एकादशी समायाता अजानास्यति पुण्यदा १४ तस्याः कुरु व्रतं राजन् पापनाशो भविष्यति
 तव भाग्यवशाद् देशसममेहि समागता १५ उपवासपरो भूत्वा रात्रौ जागरणं कुरु एवं तस्या व्रते चोर्षे सर्वपापक्षयो भवेत् १६ तव पुण्यप्रभा-
 वेन चागतो हं नृपोत्तम इत्येवं कथयित्वा तु मुनिर्व्रतं प्रदीय त्व १७ मुनिर्वाक्यं नृपः श्लाघ्यं कारव्रतमुत्तमम् कृते तस्मिन् व्रते राजः पापस्यां

उपदेशं वदमुने राजः पुत्रो यथा भवेत् २६ इति तेषां वचः श्रुत्वा मुहूर्तं ध्यानमास्थितः प्रत्यवाच मुनिर्ज्ञात्वा तस्य जन्मपुरातनम् २७ लोमश उवाच
 पूर्वजन्मनि वैश्यो यं धनहीनो नृशंसकृत् वाणिज्यकर्मनिरतो ग्रामाद्ग्रामांतरं भ्रमम् २८ ज्येष्ठमासि सिते पक्षे दशमीदिवसे तथा मध्याह्ने च मणौ प्रा
 से ग्रामसीक्षिजलाशयम् २९ कूपिकांसजलां वृत्वा जलपाने मनोदधौ सद्यः सुतासवत्सा च धेनुस्तत्र समागता ३० तृपातुरानि दाधार्त्ता तस्या
 मापः पपौ तु सा पिबन्ती वारयित्वा तामसौ तोयं स्वयं पयो ३१ कर्मणस्तस्य पाकेन स पुत्ररहितो नृपः पूर्वजन्मकृतात्पुण्यात्प्राप्तं राज्यमकंदकम् ३२
 जना ऊचुः पुण्यात्पापं क्षयं याति पुराणे श्रूयते मुने पुण्योपदेशं कथय येन पापक्षयो भवेत् ३३ यथा भवत्पसादेन पुत्रोऽस्य भविता तथा लोमश-
 उवाच आवणेश कूपक्षेतु पुत्रदानां विष्कृता एकादशी तिथिश्चास्ति कुरुध्वं तद्भूतं जनाः ३४ यथा विधियथान्यायं यथोक्तं जागरान्वितम् त
 स्याः पुण्यं सविमलं ददंतु च पतेर्जनाः ३५ एवं कृते स नियतं राजः पुत्रो भविष्यति श्रुत्वे तल्लोमश वचस्तं प्रणम्य द्विजोत्तमम् ३६ प्रजग्मुः स्वर्ग-
 हान्सर्वे हर्षोत्प्लविलोचनाः आवणंतु समासाद्य श्रुत्वा लोमश भविष्यत् ३७ राजा सह ब्रतं चक्रुः सर्वे श्रद्धासमन्विताः द्वादशीदिवसे पुण्यं द-
 दूर्चपतये जनाः ३८ दत्ते पुण्ये यथा राज्ञी गर्भमाधत्त शोभनम् प्राप्ते प्रसवकाले सा स पुत्रे पुत्रमूर्जितम् ३९ एवमेवा नृपश्चेष्ट पुत्रदानां विष्कृता
 कर्तव्या सूरय मिच्छद्दि रिहलोके परत्र च ४० श्रुत्वा माहात्म्यमेतस्याः सर्वपापैः प्रमुच्यते इह पुत्रसंख्यं प्राप्य परत्र स्वर्गं तिर्भवेत् ४१ इति श्री भवि-
 ष्योत्तरपुराणे आवणशक्रेकादशीपुत्रदानां माहात्म्यं संपूर्णम् अथ भाद्रपदकृष्णोकादशीकथा बुधिशिर उवाच भाद्रस्य कृष्णप-

द्याः पृथिवीदेवाः किमकुर्वन् जनार्दन १२ कोविधिः किं व्रतं चैव चातुर्मास्यमुपास्यताम् स्वयिसुते जगन्नाथ किं कुर्वेति जनाः प्रभो १३ एतद्विस्तरतो ब्रूहि
 शयं हर मे प्रभो श्री कृष्ण उवाच श्रूयतां राजशार्दूल कथां पापहरां पराम् १४ बलिर्वैदानवः पूर्वमासीन्नो ता युगेनृप अपूजयंश्च मानित्यं मन्दक
 त्परायणः १५ जपैस्तु विविधैस्सूक्तैर्यजते मांसं नित्यशः द्विजानां पूजको नित्यं यज्ञकर्मकृता शयः १६ परं त्विन्द्रकृता द्वे षी देव लोक मजीजयत् म
 त्तमिह लोकं वैजितं तेन महात्मना १७ विलोक्य च ततः सर्वे देवाः संहत्य मंत्रयन् सर्वैर्मिलित्वा गंतव्यं देवं विज्ञापितुं प्रभम् १८ ततश्च देव क्रपि
 साकमिन्द्रो गतः प्रभुम् शिरसा ह्यवनीं गत्वा स्तनद्वन्द्वेण सूक्तिभिः १९ गुरुणा देवतैः सार्द्धं बहुधा पूजितो ह्यहम् ततो वामनरूपेण ह्यवतीर्णश्च प
 २० अत्यग्ररूपेण तदा सर्वब्रह्मांडरूपिणा बालकेन जितः सो वै सत्यमालम्ब्य तस्थिवान् २१ सुधिष्ठिर उवाच त्वया वामनरूपेण सोऽस्मिन् जितः
 म् एतत्कथय देवेश मह्यं भक्ताय विस्तरात् २२ श्री कृष्ण उवाच मया लोकेन सबलिः प्रार्थितो बहु रूपिणा पदत्रयमितां भूमिं देहि मे भुवनत्रयम्
 २३ दत्तं भवति ते राजन् नात्र कार्या विचारणा इत्थं च मया राजा दत्तवांस्त्रिपदां भवम् २४ संकल्पमात्राद् दृष्टे देहस्त्रैर्विक्रमः परम् भूलो
 तु कृतो पादो भवलोके तु जालुनी २५ स्वलोके तु कटिन्यस्य महलोके तथोदरम् जनलोके तु हृदयं तपोलोके च कंठकम् २६ सत्यलोके मुखं स्थाप्य
 मां गंतयोर्ध्वतः चंद्रसूर्यग्रहाश्चैव भगणो योगसंयुतः २७ सैद्वाश्चैव तदा देवानागाः शेषादयः परे स्तवंतो वेदसंभूतैः सूक्तैश्च विविधैस्तमाम् सा
 करे गृहीत्वा तु बलिमब्रुवं वचनं सदा एकेन वृत्तिना पृथीद्वितीयेन त्रिविधं पम् तृतीयेन तु पादस्थानं देहि ममानघ एवमुक्ते मया सोऽपि मस्त

तो भवत्सुगान् १८ श्रूयतां राजशार्दूलप्रभावोऽस्य व्रतस्य च यद्गुरुवं बहुभिर्वर्षे भोक्तव्यं तत्सो भवेत् १९ निस्तीर्णदुःखो राजासी-
 स्वास्य प्रभावतः पत्न्या सह समायोगं पुत्रजीवनमापसः २० देवदुन्दुभयोर्नेदुःपुण्यवर्षमभूद्विचः एकादश्याः प्रभावेन प्रातः राज्यमकंदकम् २
 र्गैले भो हरिश्चंद्रः सपुरः सपरिच्छदः ईदृग्विधं व्रतं राजन् ये कुर्वन्ति द्विजोत्तमाः २१ सर्वपापविनिर्मुक्तस्त्रिदिवं यांतिते ध्रुवम् पदनाच्छवणाद्राजन्
 मेधफलं लभेत् २२ इति श्रीब्रह्मवैवर्तपुराणे भाद्रपद कृष्णा अज्ञानाभ्येकादशीमाहात्म्यं संपूर्णम् अथ भाद्रपदशक्लैकादशी कथाप्रारम्भः
 युधिष्ठिर उवाच नभस्य सितपक्षेतुकिन्नामैकादशी भवेत् को देवः को विधिस्तस्याः किं पुण्यं च वदस्व नः १ श्रीकृष्ण उवाच कथयामि महापु-
 र्गमोक्षप्रदायिनीम् वामनेकादशीं राजन् सर्वपापहरां पराम् २ इमामेव जयं त्वारव्यां प्राहुरेकादशीं नृप यस्याः श्रवणमात्रेण सर्वपापक्षयो भवेत् ३
 पेयफलं प्रोक्तं नातः परतरं नृणाम् पापिनां पापनाशाय जयंती व्रतमुत्तमम् ४ नातः परतरा राजन् नैव मोक्षप्रदायिनी एतस्मात्कारणाद्वा जन् कर्त-
 तिमिच्छताम् ५ वैष्णवैर्मम भक्तैस्तु मनुजैर्मत्परायणैः नभस्येवामनोयैस्तु पूजितस्तैर्जगन्त्रयम् ६ पूजितं नात्र संदेहस्तं याति हरिः सन्निधिम्
 नः पूजितो येन कमलैः कमलैः क्षणाः ७ नभस्य सितपक्षेतुजयं त्येकादशी दिने तनार्चितं जगत्सर्वं त्रयो देवाः सनातनाः ८ एतस्मात्कारणाद्वा जन्
 व्योहरे वासरः अस्मिन्कृतेन कर्तव्यं किंचिदस्ति जगन्त्रये ९ अस्यां प्रसूतो भगवानेत्यंगपरिवर्तनम् तस्मादेतां जनाः सर्वे वदन्ति परिवर्तिनीम्
 युधिष्ठिर उवाच संशयोऽस्ति महान्मह्यं श्रूयतां च जनार्दन कथं सप्तोऽसि देवेश कथं यास्यंगवर्तनम् ११ किमर्थं देवदेवेश बलिबद्धस्त्वया स्मरः

निमुक्तिदानिनराधिपः कालं नयति विधि वदध्यात्मस्थविचिंतकः ७ एकस्मिन् दिवसे राज्ञि सुखासीने सद्योगते अवतीर्या गमद्वा मानं वरान्नारदो
 मुनिः ८ तमागतमभिप्रेक्ष्य प्रत्युत्थाय कृतांजलिः पूजयित्वा र्घ्यविधिना चासने सन्यवेशयत् ९ सखोपविष्टः स मुनिः प्रत्युवाच नृपोत्तमम् कु
 शलं तव राजेन्द्र सप्तस्वंगेषु वर्तते १० धर्मे मतिर्वर्तते तेने विष्णुभक्तिरतस्तथा इति वाक्यं तु देवर्षेः श्रुत्वा राजा तमब्रवीत् ११ राजोवाच स्वस्य
 सादान्मुनिश्चैष सर्वत्र कुशलं मम अद्य भक्तुः क्रियाः सर्वाः सफलास्तव दर्शनात् १२ प्रसादं कुरु विप्रर्षेभ्यः त्यागमनकारणम् इति राजा वचः श्रुत्वा
 देवर्षिर्वाक्यमब्रवीत् १३ नारद उवाच श्रूयतां राजशार्दूलमद्वयो विस्मयप्रदम् ब्रह्मलोकादहं प्राप्तो यमलोकं नृपोत्तम १४ शमनेनार्चितो भ
 त्त्या उपविष्टो वरासने धर्मशीलः सत्यवांस्तु तास्करिं समुपासते १५ बहुपुण्यप्रकर्त्ता च व्रतवैकल्यदोषतः सभायां श्राद्धदेवस्य मया दृष्टः पिता तव
 १६ कथितस्तेन संदेशस्तं निबोध जनेश्वर इन्द्रसेन इति ख्यातो राजा माहिषती प्रभुः १७ तस्याग्रे कथय ब्रह्मन् स्थितं मां यमसन्निधौ केनापि
 चांतरायेण पूर्वजन्मोद्भवेन वै १८ स्वर्गं प्रेषय मां पुत्र इंदिरा व्रतदानतः इत्युक्तो हं समायातः समीपं तव पार्थिव १९ पितुः स्वर्गतये राजभिंदिरा व्रतमाचर
 तेन व्रतप्रभावेन स्वर्गं यास्यति ते पिता २० राजोवाच कथयस्व प्रसादेन भगवन्भिंदिरा व्रतम् विधिना केन कर्तव्यं कस्मिन् स्थितेति चोत्तथा २१
 नारद उवाच शृणु राजन् हितं वच्मि व्रतस्यास्य विधिं शृणु आश्विनस्यासिते पक्षे दशमी दिवसे शुभे २२ प्रातः स्नानं प्रकुर्वीत श्रद्धायुक्तेन चेतसा
 ततो मध्याह्नसमये स्नानं कृत्वा बहिर्जले २३ पिशुनं पीतयेत् श्राद्धं कुर्यात् पुत्रद्वारा समन्वितः इव भुक्तिं लभेत् कृत्वा रात्रौ भूमौ शयीत च २४ प्रभाते वि-

नयान्वलिः ३० ततोर्वैमस्तकेत्येकं पदन्यस्तं मया तदा सितोरसातले राजन् दानधोममपूजकः ३१ विनयावनतं दृष्ट्वा प्रसन्नोऽस्मि जनार्दनः बलेव सामि
 सततं सन्निधौ लुब्धमानद ३२ इत्यथोचं महाभावं बलिं वैरोचनिं तदा नमस्य शक्रपक्षे तु परिवर्तिनिवासरे ३३ ममेकातत्र मूर्तिश्च बलिमाश्रित्य ति-
 ष्ठति द्वितीयाशेषपृष्ठे वैक्षीराब्धोसागरोत्तमे ३४ कृष्यते च हृषीकेशो यावज्जायान्तिकार्तिकी तावद्भवति तत्पुण्यं सर्वपुण्योत्तमोत्तमम् ३५ एत-
 स्मात्कारणाद्राजन् कर्तव्येषां प्रयत्नतः एकादशी महापुण्यापवित्रा पापहारिणी ३६ अस्यां प्रसक्तो भगवानेत्यंगपरिवर्तनम् एतस्यां पूजयेद्दे-
 वं त्रैलोक्यस्य पितामहम् ३७ दधिदानं प्रकर्तव्यं रोष्यतंदुलसं युतम् रात्रौ जागरणं कृत्वा मुक्तो भवति मानवः ३८ एवं च कुरुते राजन्नेकादश्यात्र-
 तं शतम् सर्वपापहरं चैव भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ३९ सदैव लोके संप्राप्य भ्राजते चंद्रमा यथा शृणुयाच्चैव यो मर्त्यः कथां पापहरां पराम् ४० अथ
 मेधसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः ४१ इति श्री स्कंदपुराणे भाद्रपदशुक्लपरिवर्तिनी नामैकादशी माहात्म्यं संपूर्णम् अथ आश्विनकृष्णोका-
 दशी कथा युधिष्ठिर उवाच कथयस्व प्रसादेन ममाग्नेमधुसूदन आश्विने कृष्णपक्षे तु किन्नामैकादशी भवेत् १ श्रीकृष्ण उवाच
 आश्विनस्यासिते पक्षे इंदिरानामनामतः तस्यात्र तत्र भावेन महापापं प्रणश्यति २ अधो यो निगतानां च पितृणां गतिदायिनी शृणुष्यावहितो राज-
 न् कथां पापहरां पराम् ३ यस्याः श्रवणमात्रेण वाजपेयफलं लभेत् पुराकृतयुगे राजा बभूव रिपुसूदनः ४ इन्द्रसेन इति ख्यातः पुरीमाहिष्यतीं प्रति स-
 राज्यं पालयामास धर्मेण यशसान्वितः ५ पुत्रपौत्रसमायुक्तो धनधान्यसमन्वितः माहिष्यत्यधिपो राजा विष्णुभक्तिपरायणः ६ जपन् गोविंदनामा

आ. क.
३८

तेन्द्रियः ४ तत्फलसमवाप्नोति तन्त्वागरुडध्वजम् कृत्वापि बहुशः पापं नरो मोहसमन्वितः ५ नयाति नरकं घोरं नत्वा पापहरं हरिम् एतः
यानि तीर्थानि पुण्यान्या यतनानि च ६ तानि सर्वाणि प्राप्नोति विष्णोर्नामानुकीर्तनात् देवं शार्ङ्गधरं विष्णुं ये प्रपन्ना जनार्दनम् ७ न तेषां यत्त-
श्च नृणां वैजयन्ते क्वचित् उपोष्यैकादशीमेकां प्रसंगेनापि मानवाः ८ नयाति यातनां यामीं पापं कृत्वा तिर्यकरूपम् वैष्णवः पुरुषो भूत्वा शेषा-
रोति यः ९ योनिं देहैषां लोकं सयाति नरकं भ्रूवम् अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि च १० एकादशुपवासस्य कलां नाहंति षोडशीम् ए११
शीसमं पुण्यं किंचिच्छ्लोकेन विद्यते ११ नेदृशं पावनं किंचिच्छिपुलोकेषु विद्यते यादृशं पद्मनाभस्य दिनं पातकहानिदम् १२ तावत्पापानि तिष्ठं-
स्मिन्मनुजाधिप यावन्नोपोष्यते जंतुः पद्मनाभं दिनं शतम् १३ व्याजेनापि कृता राजन् दर्शयति भास्करिम् स्वर्गमोक्षप्रदाह्ये वा शरीरारोग्यदायिनीम्
संकलत्रप्रदाह्ये पाधनपुत्रप्रदायिनीं नगंगानगधाराजन्तकाशीनचपुष्करम् १४ नचापिकौरवंक्षेत्रं पुण्यं भूपहरेदिनात् रात्रौ जागरणं कलुष-
मुपोष्यहरेदिनम् १५ अनायासेन भूपालप्राप्यते वैष्णवं पदम् दशवैमातृके पक्षे दशरात्रे द्वैतपैतृके १७ प्रियाया दशपक्षे तु पुरुषानुद्धरेन्नरः चतुरे-
जादिव्यरूपानागारिकतकेतनाः १८ स्रग्विणः पीतवस्त्राश्च प्रयांति हरिं मंदिरम् बालस्ये यौवनस्ये च वृद्धस्ये च नृपोत्तम १९ उपोष्य द्वादशीं नृ- २०
पापेषु पुनर्गतिम् पाशांकुशामुपोष्ये वा शिवनस्यासिते तरे २० सर्वपापविनिर्मुक्तो हरिलोकं स गच्छति दत्त्वा हेमतिलान् भूमिं गामं नमुदकं तथा तव
पानद्वयं च त्रादिनपश्यति चमनरः यस्य पुण्यविहो नानि दिनान्यपगतानि च २१ सलोहकारभस्त्रे वश्वसन्नापि भृतो हि वै न बंध्यां दिवसं कुर्यादरिद्रं वृष-

मलेजातेप्राप्तेचैकादशीदिने सुखप्रक्षालनं कुर्यादंतपावनपूर्वकम् २५ उपवासस्य नियमं गृह्णीयादक्ति प्रावतः अद्यस्थितानिराहारः स
गाविवर्जितः २६ श्वोभोक्ष्ये पुंडरीकाक्षशरणं मे भवाच्युत इत्येवं नियमं कृत्वा मध्याह्नसमये तथा २७ शालग्रामशिलायेतु आर्द्रं कृत्वा यथाविधि
जयित्वा द्विजान् शूद्रान् दक्षिणाभिः संपूजितान् २८ पितृशेषं समाधाय गवेर्दद्याद्विचक्षणाः पूजयित्वा तृतीये केशं धूपगंधादिभिस्तथा २९ रा
गरणं कुर्यात्केशवस्य समीपतः ततः प्रभातसमये संप्राप्ते द्वादशीदिने ३० अर्चयित्वा हरिं भक्त्या भोजयित्वा द्विजान् च बंधुदोहित्रपुत्राद्यैः
भुंजीत वाग्यतः ३१ अनेन विधिनाराजन् कुरुव्रतमंतद्रितः विष्णुलोकं प्रयास्यंति पितरस्तत्र भूपते ३२ इत्येकस्मान्नृपतिराजन् मुनिरंतरपीठ
यथोक्तविधिनाराजाचकार व्रतमुत्तमम् ३३ अंकपुरेण सहितः पुत्रभृत्यसमन्वितः कृते व्रते तु कीर्तेयपुष्पवृष्टिरभूद्विवः ३४ तस्मिन्नाग
रुद्रोजगाम हरिं मंदिरम् इंद्रसेनोपिराजर्षिः कृत्वा राज्यमकंदकम् ३५ राज्ये निवेश्य तनयं जगाम यदि यं स्वयम् इंद्रिगव्रतमाहात्म्यं न वा
तं मया ३६ पठनाच्छ्रुत्वा चास्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॐ क्लेहनिविल्लाभोगान् विष्णुलोके वसेच्चिरम् ३७ इति श्रीमद्भगवत्पुण्यपुराणे आश्विन
कादशी इंद्रिगव्रतमाहात्म्यं संपूर्णम् अथ आश्विनशुक्ले कादशीकथा युधिष्ठिर उवाच कथयस्व प्रसादेन भगवन् भूषणं इषस्य शत
तुक्चिन्ममेकादशीभवेत् १ श्रीकृष्ण उवाच शृणु राजेंद्र वक्ष्यामि माहात्म्यं पापनाशनम् शतल्लपक्षे चाश्वयुजि भवेदेकादशीतुया २ पाशं
तिविरव्यानां सर्वपापहरांपरा पद्मनाभाभिधानं तु पूजयेत्तत्र मानवः ३ सर्वाभीष्टफलप्राप्त्यै स्वर्गभोक्षप्रदं नृणाम् तपस्तत्त्वानरस्तीव्रं चिरं

गजेरश्वैस्तथाचोष्ठैः पशुभिरेव च १३ तृणमन्त्रं तथा वारि न भोक्तव्यं हरेर्दिने मानवैश्च कुतः कांतं भुज्यते हरिवासरे १४ यदित्वं भोक्ष्यसे कांतत-
 तोगोहात्प्रयास्यताम् एवं विचार्य मनसा स्मृत् दृढं मानसं कुरु १५ शोभन उवाच सत्यमेतत्त्वयैवोक्तं करिष्ये हमुपोषणम् देवेन विहितं यद्वैत-
 त्तथैव भविष्यति १६ इति दिष्टे मतिं कृत्वा चकार व्रतमुत्तमम् क्षुत्तृषापीडिततनुः सबभूवातिदुःखितः १७ इति चिंतयतस्तस्य आदित्योत्तम-
 गाद्विगिरिम् वैष्णवानां नराणां सानिशाहर्षविवर्द्धिनी १८ हरिपूजार्तानां च जागरासक्तचेतसाम् बभूव नृपशार्दूलशोभनस्यातिदुःसहा १९
 रवेरुदयवेलायां शोभनः पंचतांगतः दाहयामास राजा तं राजयोग्यैश्च दारुभिः २० चंद्रभागा नात्मदेहं ददाहपितृवारिता कृत्वा ध्वं देहिकं तस्य-
 तस्थोजनकवेशमनि २१ शोभनेन नृपश्चेष्टरमाव्रतप्रभावतः प्राप्तं देवपुरं रम्यं मंदराचलसानुनि २२ अनुत्तममना धृष्यमसंख्येयगुणांबितम्
 हेमस्तंभमयेः सौधैरलवैदूर्यमंडितैः २३ स्फाटिकैर्विविधाकारैर्विचित्रैरुपशोभितम् सिंहासनसमारूढः सुश्वेतच्छत्रचामरः किरीटकुंडलपु-
 तोहारकेयूरभूषितः २४ स्तूयमानश्च गंधर्वैरप्सरोगणसेवितः शोभनः शोभते तत्र देवराडपरो यथा २५ सोमशर्मेति विख्यातो मुचुकुंदपरे
 वसन् तीर्थयात्राप्रसंगेन भ्रमन् विप्रो ददर्शितम् २६ नृपजामातरं ज्ञात्वा तत्समीपं जगाम सः आसनादुत्थितः शीघ्रं नमश्च क्रेद्विजोत्तमम् २७
 चकार कुशलं प्रभं श्वशुरस्य नृपस्य च कांतायाश्चंद्रभागायास्तथैव नगरस्य च २८ सोमशर्मेति वाच कुशलं वर्तते राजन् श्वशुरस्य गृहे न य-
 चंद्रभागा कुशलिनी सर्वतः कुशलं पुरे २९ स्वयं च कुश्यातां राजन् आश्चर्यं परमं मम पुरं विचित्रं रुचिरं न दृष्टं केनचित्कचित् ३० ऐतदाचक्षुः नृप-

पोतम् २३ समाचारन्यथाशक्तिरनानदानादिकाः क्रियाः तडागारामसौधानांसत्राणांपुण्यकर्मणाम् २४ कर्तारो नैव पश्यन्ति पीरास्तां यमयाननाम् दीर्घा
 युषोधनाद्याश्वकुलीनारोगवर्जिताः २५ दृश्यन्ते मानवालोके पुण्यकर्तारिर्दृशाः किमत्र बहुनोक्तेनयां सधर्मेण दुर्गतिम् २६ आरोहन्ति दिवंधर्मेनोचका
 र्याविचारणा इति ते कथितं राजन् यत्स्वष्टोहं स्वयानघ २७ पाशांकुशायामाहात्म्यं किमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि २८ इति श्रीब्रह्मवैवर्तपुराणे आश्विनश्रुतौ
 कादशीपाशांकुशानास्तीमाहात्म्यं संपूर्णम् अथ कार्तिकरूपेण कादशीकथा युधिष्ठिर उवाच कथयस्व प्रत्तादेन मम त्नेहा ज्जनार्दन कार्तिकस्या
 सिते पक्षे किन्नामैकादशी भवेत् १ श्रीकृष्ण उवाच श्रूयतां राजशार्दूल कथयामि तवाग्रतः कार्तिके रूपेण पक्षे तु रमानास्तीकृशोभना २ एकादशी स-
 मारव्याता महापापहरा परा अस्याः प्रसंगतो राजन् माहात्म्यं प्रवदामि ते ३ मुचुकुन्द इति रव्यातो बभूव नृपतिः पुरा देवेन्द्रेण समं यस्य मित्रत्वमभवत् नृप
 ४ यमेन वरुणेनैव कुबेरेण समं तथा विभीषणेन एतस्य सखित्वमभवत् सह ५ विष्णुभक्तः सत्यसंधो बभूव नृपतिः सदा तस्यैवं शासतो राजन् राज्यं
 निहतकंदकम् ६ बभूव दुहितागेहे चंद्रभागा सरिद्वरा शोभनाय च सा दत्ता चंद्रसेनकृता ययै ७ सकदा चित्समायातः श्वशुरस्य गृहे नृप एकादशी
 व्रतमिदं समायातं कृत्वा पुण्यदं ८ समायाते व्रतदिने चंद्रभागा त्वचिंतयत् किं न विष्यति देवेश मम भर्तापि दुर्बलः ९ कृधां न सहते सोढुं पिता चैव यथा
 सनः पटहस्ताख्यते यस्य संप्राप्ते दशमीदिने १० न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं हरेदिने अत्यापटहनिर्घोषं शोभनस्त्वब्रवीत् प्रियाम् ११ किं
 कर्तव्यं मया कान्ते देहि शिक्षां कृत्वा शोभने कृते नयेन मे सम्यक् जीवितं न विनश्यति १२ चंद्रभागा उवाच मत्पितुर्वेश्मनि विभो भोक्तव्यं नापिकेनचित्

रमतेपतिनासह दिव्यभोगादिव्यरूपादिव्याभरणभूषिता ४९ शोभनोपितथासाद्वरमतेदिव्यविग्रहः रमाव्रतप्रभावेनमंदराचलसातुनि ५०
 चिंतामणिसमाख्येपाकामधेनुसमायवा रमाभिधानानृपनेतवाप्रेकथितामया ५१ ईदृशंचव्रतराजचयेकुर्वेतिनरोत्तमाः ब्रह्महत्यादिपापा-
 निनाशंयांतिनसंशयः ५२ एकादशीव्रतानांचपक्षयोरुभयोरपि यथाशक्कृतथाकृष्णातिथिभेदेनकारयेत् ५३ शेषितैकादशीचृणांभक्तिमुक्ति-
 प्रदायिनी ॥ धेनुःकृष्णातथाश्वेताउभयोःसदृशंपयः ५४ तथैवतुल्यफलदंस्मृतमेकादशीव्रतम् एकादशीव्रतानांचमाहात्म्यंशृणुयान्नरः ५५
 सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ५६ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तपुराणेकार्तिककृष्णैकादशीरमानास्त्रीमाहात्म्यंसंपूर्णम् अथकार्तिकशुक्लैका-
 दशीकथा ब्रह्मउवाच प्रबोधिन्याश्चमाहात्म्यंपापघ्नंपुण्यवर्द्धनम् मुक्तिप्रदंस्फुब्जानांशृणुष्वमुनिसत्तम १ तावद्दर्जतिविप्रेन्द्रगंगा
 भागीरथीक्षितौ यावन्नायातिपापघ्नीकार्तिकेहरिबोधिनी २ तावद्दर्जतितीर्थानिसमुद्रादिसरांसिच यावत्प्रबोधिनीविष्णोस्तिथिर्नायातिका-
 र्तिकी ३ अश्वमेधसहस्राणिराजसूयशतानिच एकेनैवोपवासेनप्रबोधिन्यालभेन्नरः ४ नारदउवाच एकशुक्तेनकिंपुण्यंकिंपुण्यंनक्त
 भोजने उपवासेनकिंपुण्यंतन्मेब्रूहिपितामह ५ बहोवाच एकश्रुक्तनजन्मोत्थंनक्तेनद्विजनुर्भवम् सप्तजन्मभवंपापमुपवासेन
 नश्यति ६ यद्वृक्षंयदप्राप्यंत्रैलोक्येनतुगोचरम् यद्यप्यप्रार्थितंपुत्रददातिहरिबोधिनी ७ मेरुमंदरमात्राणिपापान्युग्राणियानिनु एकेनैवो-
 पवासेनदहतेपापहारिणी ८ पूर्वजन्मसहस्रेषुयद्वृक्षमउपार्जितम् जागरेणप्रबोधिन्यांदहतेतूलराशिवत् ९ उपवासंप्रबोधिन्यांचकरो-

कुतः प्राप्तमिदं त्वया शोभन उवाच कार्तिक त्यासिते पक्षे नास्ति चैकादशीरमा ३१ तामुपोष्य मया प्राप्तं द्विजेंद्र पुरमं ध्रुवं भवति ये-
 नैव तत्कुरुष्व द्विजोत्तम ३२ द्विजेंद्र उवाच कथमध्रुवं मे तद्वि कथं हि भवति ध्रुवं तत्त्वं कथय राजेंद्र तत्करिष्यामि नान्यथा ३३ शोभन उवाच
 मयैतत्कथितं विप्रश्च द्वाहीनं व्रतोत्तम तेनाहमध्रुवं मन्ये ध्रुवं भवति तच्छृणु ३४ मुचुकुन्दस्य दुहिता चंद्रभागाः शोभना तस्यैकथय रत्नांतं ध्रुवं मे
 तद्भविष्यति ३५ तच्छ्रुत्वा धिजवरस्तस्यै सर्वं न्यवेदयत् श्रुत्वा धिजा द्विजवचो विस्मयोत्फुल्ललोचना ३६ प्रत्यक्षमय वास्वप्रस्वयैतत्कथ्यते द्विज
 सोमशर्मोवाच प्रत्यक्षं पुत्रितेकांतो मया दृष्टो महावने ३७ देवतुल्यमना धृष्ट्यं दृष्टं तस्य पुरं मया अध्रुवं तेन तत्प्रोक्तं ध्रुवं भवति तत्कुरु ३८ चं-
 द्रभागेवाच तत्र मां नय विप्रर्षेपति दर्शनं लालसाम् आत्मनो व्रतपुण्येन करिष्यामि पुरं ध्रुवं ३९ आवयो द्विजसंयोगो यथा भवति तत्कुरु प्राप्यते
 हि महत्पुण्यं कृत्वा योगं विद्युक्तयोः ४० इति श्रुत्वा सह तया सोमशर्मा जगाम ह आश्रमं वामदेवस्य मंदराचलसंनिधौ ४१ वामदेवोऽप्युपोत्सवं रत्नांतं
 कथितं तयोः अभ्यर्षिचंद्रभागां वेदमंत्रैरथोज्ज्वला ४२ ऋषि मंत्रप्रभावेन विष्णुवासरसेवनात् दिव्यदेहावभूवा सौंदर्यांगतिमवाप ह ४३ ए-
 त्युः समीपमगमत्सहर्षोऽत्फुल्ललोचना सहर्षः शोभनोतीव दृष्ट्वा कांतां समागताम् ४४ समाहूय स्वके वामे पार्श्वे तां सन्यवेशयत् सा चोवाच प्रियं ह वा
 चंद्रभागाः संवचः ४५ शरणं कांतं हितं वाक्यं यत्पुण्यं विद्यते मयि अष्टवर्षाधिका जाता यदा हं पितृवेश्मनि ४६ मया ततः प्रभृतिचकृतमेकादशी व्र-
 तम् यथोक्तं विधिं संयुक्तं श्रद्धायुक्तेन चेतसा ४७ तेन पुण्यप्रभावेन भविष्यति पुरं ध्रुवं सर्वकायसमृद्धं च यावदाभूतसंस्तुतम् ४८ एवं सानुपशाद्वत्

दीर्घा
 चिक्रा
 कर्णे
 कस्या
 गित-
 रूप
 ज्यं
 इती
 यथा
 किं
 र

रं ब्रह्महत्यादिकं नरः कृत्वा तु जागरं विष्णोर्धो तपापो भवेत्सुने २९ दुःप्राप्यं यत्कलं विप्रैरश्वमेधादिभिर्मरैः प्राप्यते तत्करवं नेष प्रबोधि न्यां तु जाग
 रे ३० आपुत्य सर्वतीर्थेषु दत्वा गाः कांचनं महीम् न तत्कलं मवाप्नोति यत्कृत्वा जागरं हरेः ३१ जातः स एव सकृत् कलं तेनैव पावितम् कार्तिके सु
 निशार्दूलकृता येन प्रबोधिनी ३२ यथा ध्रुवं नृणां मृत्युर्धननाशस्तथा ध्रुवम् इति ज्ञात्वा मुनिश्रेष्ठ कर्तव्यं वैष्णवं दिनम् ३३ यानि कानि च तीर्थानि त्रैलो
 क्ये संभवन्ति च तानि तस्य गृहे सम्यक् यः करोति प्रबोधिनीम् ३४ सर्वकृत्यं परित्यज्य तत्स्यर्थं चक्रपाणिनः उपोष्यैकादशीं रम्यां कार्तिके हरिबोधिनी-
 म् ३५ स ज्ञानी स च योगी च स तपस्वी जितेन्द्रियः भोगो माक्षश्च तस्यास्ति लक्ष्मपास्ते हरिबोधिनीम् ३६ विष्णुप्रियत राह्ये पाधर्मसारस्य दायिनी स-
 रुदेनामुपोष्यैव मुक्तिभाक् भवेन्नरः ३७ प्रबोधिनीमुपोषित्वा नगभं विशते नरः सर्वधर्मान् परित्यज्य तस्मात्कुर्वीत नारद ३८ कर्मणामनसा वाचा पा
 पं यत्समुपार्जितम् तत्क्षालयति गोविंदः प्रबोधि न्यां तु जागरे ३९ स्नानं दानं जपो होमः समुद्दिश्य जनार्दनम् नरैर्यच्चियते वत्स प्रबोधि न्यां तदक्षय
 म् ४० यैर्वयंति नरास्तस्यां भक्त्या देवं च माधवम् समुपोष्य प्रमुच्यंते पापैस्ते शतजन्मजैः ४१ महाव्रतमिदं पुत्रमहापापौघनाशनम् प्रबोधवासरं वि-
 ष्णोर्विधिं च त्समुपोषयेत् ४२ व्रतेनानेन देवेशं परितोष्य जनार्दनम् विराजयन् दिशः सर्वाः प्रयाति भवनं हरेः ४३ कर्तव्यै पाप्रयत्नेन नरैः कांतिमप्रीप्सु
 भिः द्वादशी द्विपदां श्रेष्ठ कार्तिके तु प्रबोधिनी ४४ बाल्ये यच्चार्जितं वत्स यौवने वार्धके तथा शतजन्म कृतं पापं स्वल्पं वा यदि वा बहु ४५ शृङ्गमाद्रं मुनिश्रे-
 ष्ठोऽप्यहं तस्य मपि नारद तत्क्षालयति गोविंदो ह्यस्यामभ्यर्च्य भक्तिः ४६ धनधान्यवहा पुण्या सर्वपापहरा परा तामुपोष्य हरेर्भक्त्या दुर्लभं न भवेत्कचित्

तित्वभाषतः विधिवन्मुनिशार्दूलयथोक्तं लभते फलम् १० यथोक्तं कुरुतं यस्तु विधिवत्कुरुते नरः स्वत्वं मुनिवरश्चेष्टमेतत्तुल्यं भवेत्फलम् ११
 विधिहीनं तु यः कुर्यात्कुरुतं मेरुमाचकम् अणुमात्रेण चाप्नोति फलं धर्मस्य नारद १२ संध्याहीने ब्रतमप्येनास्तिके हेतु केशवे नैतेषां तिष्ठते दे-
 हे धर्मशास्त्रविदूषके १३ परदाररते सूर्वेकृतमेव च केतथा धर्मो न तिष्ठते देहे एतेषां मतिदेहिनाम् १४ ब्राह्मणो वापि शूद्रो वा सेवते परयोषितम्
 ब्राह्मणीं च विशेषेण चांडालसदृशां च १५ स भर्तृकां वापि धर्वां ब्राह्मणो ब्राह्मणीं यदि सेवते मुनिशार्दूल सान्वयो याति संक्षयम् १६ परदाराभिग-
 मनं कुरुते यो हि जाधमः संततिर्न भवेत्तस्य फलं जन्मार्जितं न हि १७ गुरुणा सह विप्रैश्च यो हंकारेण वर्तते कुरुतां च श्यते शीघ्रं धनं प्राप्नोति संततिम्
 १८ आचारश्च एदेहानां वृषलीगाभिनां कृत यस्ततैः सेव्यमानोपि धर्मस्तेषां पराङ्मुखः १९ पापिनस्ते न रा लोके संगतिं पतितैः सह ये कुर्वन्ति च यश्चेष्ट-
 ते गच्छति यमालयम् २० धर्मो न षोऽनृणां येषां स्वागतासनभोजनः तेषां वै न श्यते स्वर्ग कीर्तिरायुः प्रजास्वरम् २१ साधूनां पमानं तु ये कुर्वन्ति न रा-
 धमाः त्रिवर्गफलहीनास्ते दह्यन्ते नरकाग्निना २२ कृत्वा वमानं साधूनां ये हृष्यन्ति न राधमाः वारयन्ति न ये मूढास्ते पश्यन्ति कुलक्षयम् २३ आचारश्च
 एदेहस्य हेतु कस्य शरस्य च ददतो जुह्वतो वापि गतिस्तस्य न विद्यते २४ तस्मान्न त्वाचरे किंचिदशुभं लोकगर्हितम् सदाचारवता भाव्यं यथा धर्मो न
 न ति २५ ये ध्यायन्ति मनो वृत्त्या करिष्यामः प्रबोधिनीम् तेषां विलीयते पापं पूर्वजन्मशतोद्भवम् २६ समतीतं भविष्यं च वर्तमानं कुलायुतम् वि-
 ण्णुलोकं न यस्याशु प्रबोधिनीं तु जागरे २७ वसन्ति पितरो हृष्टा विष्णुलोके स्थलं कृताः विमुक्तानारकैर्दुःखैः पूर्वकर्मसमुद्भवैः २८ कृत्वा तु पाकं घो

थायाः श्रवणं तथा ६५ नियमार्थं महाभाग इमं मंत्रमुदीरयेत् एकादश्यां निराहारः स्थित्वा हनि परे ह्यहम् ६६ सोऽह्यामि पुंडरीकाक्ष शरणं मे भ-
वाच्युत असुं मंत्रं समुच्चार्य देवदेवस्थचक्रिणः ६७ भक्तिभावेन तु द्वात्मास्तु पवासं समर्पयेत् रात्रौ जागरणं कुर्याद्विदेवस्य संनिधौ ६८ गीतं-
नृत्यं च वाद्यं च तथा कृष्णकथां मुने यः करोति स पुण्यात्मा त्रैलोक्योपरि संस्थितः ६९ बहुपुण्यैर्बहुफलैः कर्पूरागरुकुंकुमैः हरेः पूजाविधातव्या कार्तिव्या-
बोधवासरे ७० वित्तशाठ्यं न कर्तव्यं संप्राप्ते हरिवासरे यस्मात्पुण्यमसंख्यातं प्राप्यते मुनि सत्तम ७१ फलैर्नानाविधैर्दिव्यैः प्रबोधि न्यातु जागरे शंखे
तोयं समादाय ह्यर्घ्यं देयोजनार्दनं ७२ यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वदानेषु यत्फलम् तत्फलं कोटिगुणितं दत्त्वा र्घ्यं बोधवासरे ७३ अगस्त्यकुसुमैर्देवं पूज-
येद्योजनार्दनम् देवं द्रोणिमुनिश्चेष्ट करोति करसंपुटम् ७४ न तत्करोति विप्रेन्द्र तपसा तो वितो हरिः यत्करोति हृषीकेशो मुनिपुष्पैरलंकृतः ७५ बि-
ल्वपत्रैश्च ये कृष्णं कार्तिके कलि वर्दन पूजयन्ति महाभक्त्या मुनिस्तेषां मयोदिता ७६ तुलसीदलपुष्पैश्च पूजयन्ति जनार्दनम् कार्तिके सकलं वत्स पापं
जन्मायुतं दहेत् ७७ दृष्ट्वा स्पृष्ट्वा तथा ध्याता कीर्तितानमितास्तुता रोपिता सिंचितानित्यं पूजिता तुलसीशुभा ७८ न वधा तुलसी भक्तिं ये कुर्वन्ति दिने दि-
ने युगकोटि सहस्राणि ते वसन्ति हरेर्गृहे ७९ रोपिता तुलसी यावत्कुरुते मूलविस्तरम् तावत्कग सहस्राणि तनोति स्फुरतं मुने ८० यावच्छास्त्राप्रशास्त्रा-
भिबीजपुष्पदलैर्मुने रोपिता तुलसी पुंभिर्वर्तते वसुधातले ८१ कुले तेषां तु ये जाता ये भविष्यन्ति ये गताः आकल्पयुगसहस्रं तेषां वा सो हरेर्गृहे ८२
कदंबकुसुमैर्देवं ये च यन्ति जनार्दनम् तेषां यमालयं नैव प्रसादाच्च कृपाणिनः ८३ दृष्ट्वा कदंबकुसुमं प्रीतो भवति केशवः किंपुनः पूजितो विप्रसर्व

चंद्रसूर्योपरागेचयत्फलं परिकीर्तनम् तत्सहस्रगुणं प्रोक्तं प्रबोधि न्यानुजागरे ४८ स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायो भ्यर्चनं हरेः तत्सर्वं कोटिगुणि-
 तं प्रबोधि न्यानुपस्कृतम् ४९ जन्मप्रभृति यत्पुण्यं नरेणाभ्यर्जितं भवेत् यथाभवति तत्सर्वमकृत्वा कार्तिकव्रतम् ५० अकृत्वा नियमं विष्णोः कार्ति-
 कं यः क्षिपेन्नरः जन्मार्जितस्य पुण्यस्य फलं नाप्नोति नारद ५१ तस्मात्स्वयाप्रयत्नेन देवदेवो जनार्दनः उपासनीयो विप्रैर्द्रु सर्वकामफलप्रदः ५२
 परान्नं वर्जयेद्यस्तु कार्तिके विष्णुतत्परः परान्नवर्जनाद्वत्सचांद्रायणफलं लभेत् ५३ नित्यं शास्त्रविनोदेन कार्तिकं यः क्षिपेन्नरः निर्दहेत् सार्वपा-
 णानियन्तायुतफलं लभेत् ५४ न तथा तु व्यतेयज्ञैर्न दानैर्वा गजादिभिः यथा शास्त्रकलालापैः कार्तिके मधुसूदनः ५५ ये कुर्वन्ति कथां विष्णोर्ये-
 श्वरं वन्ति समाहिताः श्लोकार्द्धं श्लोकमेकं वा कार्तिके गोशतं फलम् ५६ सर्वधर्मान्परित्यज्य कार्तिके केशवाग्रतः शास्त्रावधारणं कार्यं श्रोतव्यं-
 च महामुने ५७ श्रेयसां लोभबुद्ध्यावायः करोति हरेः कथाम् कार्तिके मुनिशार्दूलकुलानां तारयेच्छतम् ५८ नियमेन नरो यस्तु शृणुते वैष्ण-
 वीं कथाम् कार्तिके तु विशेषेण गोसहस्रफलं लभेत् ५९ प्रबोधयासरं विष्णोः कुरुते यो हरेः कथाम् सप्तद्वीपवती दानेन तत्फलं लभते मुने ६० शु-
 त्वा विष्णुकथां दिव्यां ये च यन्ति कथाविदम् स्वशक्त्या मुनिशार्दूलतेषां लोकाः सप्तातनाः ६१ ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा नारदः पुनरब्रवीत् नारद उवाच
 विधानं ब्रूहि मे स्वामिन्ने कादश्याः सरोत्तम ६२ चीर्णेन येन भगवन् पादद्वयं फलमाप्नुयात् नारदस्य वचः श्रुत्वा ब्रह्मा वचनमब्रवीत् ६३ बाह्ये मु-
 हूर्ते चोत्थाय ह्येकादश्यां द्विजोत्तम स्नानं चैव प्रकर्तव्यं दंतधावनपूर्वकम् ६४ नद्यां तडागे कूपे वा वाप्यांगे हेतुर्धैवच केशवः श्रेयसं पूज्यः क-

धान्यानां नियमे राजन् दीयं तेशालितं दुलाः ३ दद्याद्भूशयने शय्यां सतूलां सपरिलुदाम् पञ्चभोजीनरो राजन् भोजनं घृतसंयुतम् ४ मोने घंटां तिलां
 श्वैव सहिरण्यं प्रदापयेत् दंपत्योर्भोजनं देयं निःस्नेहं सर्पिः साकृतम् ५ धारणेन स्वकेशानामादर्शं दापयेद्बुधः उपानहौ प्रदातव्यौ उपानत्सरिवर्ज-
 नात् ६ लवणस्य च संत्यागेशर्करांच प्रदाययेत् नित्यं दीपप्रदो यस्तु विष्णोर्वा विबुधालये ७ सदीपं सघृतं ताम्रकांचनं चादशायुतम् प्रदद्या-
 द्विष्णुभक्ताय संपूर्णव्रतहेतवे ८ एकांतरोपवासे तु कुंभान्छौ प्रदापयेत् सवस्त्रान्कोचनोपेतान् सर्वान्सालंकृतान् शृङ्गान् ९ सर्वेषामप्यलाभेतु-
 यथोक्तकरणं विना द्विजवाक्यं स्मृतं राजन् संपूर्णव्रतसिद्धिदंम् १० नत्वा विसर्जयेद्द्विभान् ततो भुंजीत च स्वयम् यत्त्यक्तं चतुरो मासान्संप्राप्तिं तस्य चा-
 चरेत् ११ एवं यथाचरेत् सार्थसौतं तं फलमाप्नुयात् अवसाने तु राजेन्द्र वासुदेवपुरं व्रजेत् १२ यश्चाविघ्नं समाप्यैवं चातुर्मास्यव्रतं नृप सप्तवेत्कृत-
 कृत्यस्तु न पुनर्मानुषो भवेत् १३ एतत्कृत्वा महीपालपरिपूर्णव्रतं भवेत् व्रतवैकल्यमासाद्य ह्यंधः कुष्टी प्रजायते १४ एतत्ते सर्वं मारुत्या तं यत्प्रो-
 हमिह त्वया पठनाच्छ्रवणाद्वापिलभेद्भोदानजं फलम् १५ इति श्री स्कंदपुराणे कार्तिकेश कृतं कैकादशी प्रबोधिनी माहात्म्यं संपूर्णम् सुविधि-
 रउवाच मलिस्तु च स्य मासस्य कावा एकादशी भवेत् किं नाम कोविधिस्तस्याः कथय स्वजनार्दन १ श्रीकृष्ण उवाच मम मासस्य या पुण्या प्रोक्ता
 नास्ना च पद्मिनी सोपोषिता प्रयत्नेन पद्मनाभपुरं नयेत् २ मम मासे महापुण्या कीर्तिता कल्पषापहा तस्याः फलं कथयितुं न शक्तश्चतुरान-
 नः ३ नारदाय पुरा प्राक्तं विधिना व्रतमुत्तमम् पद्मिन्याः पापराशिघ्नं भक्तिमुक्तिफलप्रदम् ४ श्रुत्वा वाक्यं मुनिरेतत् प्रोवाचातिमुदान्वितः पु-

कामप्रदोहरिः ८४ यः पुनः पादलापुष्पैर्वसन्ते गरुडध्वजम् अर्चयेत्परया भक्त्या मुक्तिभागी भवेद्विदुः ८५ वकुलाशोककुसुमैर्वेचयन्ति जगत्पतिम्
 विशोकास्ते भविष्यन्ति यावच्चन्द्रोदयाकरः ८६ ये च यन्ति जगन्नाथं करवीरैः सितासिनैः चतुर्गुणानि विप्रैर्द्रुप्रीतो भवति केशवः ८७ मंजरीं सहकारस्य केशवोपरियेनराः यच्छन्ति ते महाभागा गोकोटिफलभागिनः ८८ दूर्वाकुंरैर्हरैर्यस्तपूजां काले प्रयच्छति पूजाफलं शतगुणं सम्यगामोति मानवः ८९ शमीपत्रैस्तप्येदेवं पूजयन्ति स्वरूपप्रदम् यममार्गो महाघोरो निस्तीर्णस्तैस्तनारद ९० वर्षाकालं तु देवेशं कुसुमैश्च पकोद्भवैः ये च यन्ति न ते मर्त्याः संसरे
 यः पुनर्भवे ९१ कुंभीपुष्पं तु विप्रर्षये यच्छन्ति जनार्दनम् सुवर्णपलमात्रं ते लभन्ते वै फलं मुने ९२ सुवर्णकेतकीपुष्पं यो ददाति जनार्दने कोटिज-
 न्यार्जितं पापं दहते गरुडध्वजः ९३ कुंकुमारुणवर्णां च गंधाढ्यां शतपत्रिकाम् यो ददाति जगन्नाथे भवेत्तद्दीपालयेवसेत् ९४ एवं संपूज्य रात्रौ च केशवं
 भुक्तिमुक्तिदम् प्रातरुत्थाय च ब्रह्मन् गत्वा तु सजलानदीम् ९५ तत्र स्नात्वा जपित्वा च कृत्वा पूर्वाह्निकाः क्रियाः गृहे गत्वा च संपूज्य केशवो विधिवन्नरैः
 ९६ व्रतस्य पूरणार्थाय ब्राह्मणान् भोजयेत्सुधीः क्षमापयेच्च शिरसा भक्तियुक्तेन चेतसा ९७ गुरुपूजा ततः कार्या भोजनाच्छादनादिभिः दक्षिणा गोचदा-
 तव्या तु स्वयं चक्रपाणिनः ९८ भूयसी चैव संदेया ब्राह्मणेभ्यः प्रयत्नतः नियमश्चैव संस्याज्यो ब्राह्मणाग्रे प्रयत्नतः ९९ कथयित्वा द्विजेभ्यस्तद्दद्याच्छ-
 त्वा च दक्षिणाम् नक्तभोजीनरो राजन् ब्राह्मणान् भोजयेच्छुभान् १०० अयाचिते बलीवर्दे सहिरण्यं प्रदापयेत् आमांसाशीनरो यस्तत्र ददेद्भांस-
 दक्षिणाम् १ धात्रीस्नानीनरो दद्याद्दधिमिक्षकमेव च फलानां नियमे राजन् फलदानं समाचरेत् २ तैलस्थाने घृतं देयं घृतस्थाने पयः स्मृतम्

लिलेः श्वेष्टैर्गंधधुपादिवासितैः चंदनागरुकपूरैः पूजयेद्देवमीश्वरम् २४ नानाकुरकमकस्तूरी कुंकुमेनसितांबुजैः तत्कालजातैः कुंकुमैः पूजयेत्परमेश्व-
 रम् २५ नैवेद्यैर्विविधैः शक्यातथानीराजनादिभिः धूपैर्दीपैः सकपूरैः पूजयेत्केशवंशिवम् २६ नृत्यंगीतंतदपेतुकुयाद्भक्तिपुरःसरम् नालपेत्यतितान्या-
 पान्तस्मिन्नहनिनस्पृशेत् २७ नानृतं हि वदेद्वाक्यं सत्यपूतं वचो वदेत् रजस्वलानपश्येन्ननिन्देद्वाह्यपांगुरुम् २८ पुराणं पुरतो विष्णोः शृणुयात्स-
 हवैष्णवैः निर्जलासाप्रकर्तव्यायाचशक्लेमलिस्तुचे २९ जलपानेन वा कुर्याद्गुग्धाहारेण नान्यथा रात्रौ जागरणं कुर्याद्गीतवादित्रसंयुतम् ३० प्रथ-
 मे प्रहरे पुजानासीके लार्घ्यमुत्तमम् द्वितीये श्रीफलैश्चैव तृतीये बीजपूरकैः ३१ चतुर्थे पूजयेत्पूगे नारिङ्गैश्च विशेषतः प्रथमे प्रहरे पुण्यमग्निष्टोमस्य
 जायते ३२ द्वितीये वाजपेयस्य तृतीये हयमेधजम् चतुर्थे राजसूयस्य जायते जायते फलम् ३३ नातः परतरं पुण्यं नातः परतरं रामखाः नातः परत-
 राविधानातः परतरं तपः ३४ पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यान्याथ तनानि च तत्सन्नातानि च दृष्टानियेनाकारिहरेर्ब्रतम् ३५ एवं जागरणं कुर्याद्वा वत्सू-
 र्योदयो भवेत् सूर्योदये श्रुतीर्थे गत्वा स्नानं समाचरेत् ३६ स्नात्वा गत्वा भवने पूजयेद्देवमीश्वरम् पूर्वोदितेन विधिना भोजयेद्वाह्यपानं श-
 भान् ३७ कुं भादिकं च यत्सर्वप्रतिमां केशवस्य च पूजयित्वा विधानेन ब्राह्मणाय समर्पयेत् ३८ एवं विधं व्रतं यो वै कुरुते शुविमानवः सफलं जा-
 यते तस्य व्रतं मुक्तिफलप्रदम् ३९ एतत्ते सर्वमारब्धा तं यत्सृष्टो हं त्वयानृप मलिस्तुचस्य मासस्य शक्लाया विधिमुत्तमम् ४० पश्चिन्याः प्रीतियु-
 क्तो यः कुरुते व्रतमुत्तमम् व्रतानितेन चीर्णानि सर्वाणि नृप नंदन ४१ कृष्णायामलमासस्य विधिस्तस्यापि तादृशः परमासातु विज्ञेया सर्वपापक्ष-

धिष्टिरोजगन्नाथंविधिंप्रपच्छधर्मवित् ५ श्रुत्वारजस्तवचनंप्रीत्युत्कुलानुजेक्षणम् शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिमुनीनामप्यगोचरम् ६ दशमीदिवसेप्राते-
 व्रतारंभोविधीयते कांस्यंमांसंमसूराश्चचणकाःकोद्वस्तथा ७ शाकंमधुपरान्नंचदशम्यांदशवर्जयेत् हविष्यान्नंचभुंजीतअक्षरत्नवर्णंतथा ८
 भूमिशापीब्रह्मचारीभवेच्चदशमीदिने एकादशीदिनेप्रातेप्रातरुत्थायसादरम् ९ विधायचमलोत्सर्गंनकुर्पाद्विंतधाचनम् गंडूपान्द्वादशान्कृत्वाशक्त-
 विधूत्वासमाहितः १० सूर्योदयेशुभेतीर्थेस्नानार्थंप्रव्रजेत्कृषीः गोमयंमृत्तिकांमृत्पुष्ट्यातिलान्दध्नांश्चविस्थलात् ११ चूर्णेरामलकीभूतेर्विधिनारत्ना-
 नमाचरेत् उद्धृतासिवराहेणकृष्णेनशतबाहुना १२ मृत्तिकेब्रह्मदत्तासिकाक्ष्यपेनाभिमंविता त्वंमेकुरुपवित्रांगंलग्नानेत्रेशिरोरुहे १३ हरिपू-
 जनयोग्यंमांसमृत्तिकेकुरुतेनमः सर्वौषधिसमुत्पन्नंगयोदरमधिष्ठितम् १४ पवित्रकरणंभूमेर्मांषावयतुगोमयम् ब्रह्मष्टीवनसंभूताधात्रीभुवनपाव-
 नी १५ संस्पृष्टापावयांगंमेनिर्मलंकुरुतेनमः देवदेवजगन्नाथशंखचक्रगदाधर १६ देहिविष्णोभस्मानुज्ञांतवतीर्थाविगाहने वारुणोश्चजपेन्मं-
 त्रान्स्नानंकुर्पाद्विधानतः १७ गंगादितीर्थंसंस्पृत्ययत्रकुत्रजलाशये पश्चात्संमार्जयेद्वात्रंविधिनानृपसत्तम १८ सुस्नेहचहृदयेवाहोःशिरसिचा-
 प्यधा परिधायस्तरवांसोशक्कुंश्चवित्यखंडितम् ततःकुर्पाद्विरेःपूजांमहापापंविनश्यति १९ संध्यासुप्राप्त्यविधिनातर्पयित्वापितुन्रस्तरान् हरेर्मंदिर-
 मागम्यपूजयेत्कमलापतिम् २० स्वर्णमाषकृतंदेवंराधिकासहितंहरिम् पार्वत्यासहितंदेवंपूजयेद्विधिपूर्वकम् २१ कुंभोपरिन्यसेद्देवंताम्रपात्रेयम्
 नमये दिव्यवस्त्रसगाद्युक्तेदिव्यगंधानुवासिते २२ तस्योपरिन्यसेत्पात्रंताम्रंरौप्यं हिरण्ययम् तस्मिं संस्थापयेद्देवंविधिनापूजयेत्ततः २३ तस्माप्यस-

क.

श.

ता.

यं प्रव्राजदीक्षितम् ६१ तदा प्रोवाच संतुष्टा पद्मिनी पद्मलोचनाम् स्नात्वा मलिस्तुचे सङ्गुमास द्वादशसंमितम् ६२ द्वात्रिंशद्दिने श्वभयतिमासः
पूर्णः शुभानने तन्मध्ये द्वादशी युग्मं पद्मिनी परमा तथा ६३ उपोष्य तत्कृतं त्वं विधिना जागरेः समम् शीघ्रं प्रसन्नो भगवान् भविष्यति करव-
प्रदः ६४ इत्युक्त्वा कथयत् सर्वं मया पूर्वोदितं नृप विधिं ब्रतस्थविधिवत् प्रसन्ना कर्दमांगजा ६५ श्रुत्वा ब्रतविधिं सर्वं यथोक्तमनुसूयया चक्रे
राज्ञी च तत्सर्वं पुत्रप्राप्तिमभीप्सती ६६ एकादश्यां निराहारा सदा जाता च निर्जला जागरेण युतारात्रौ गीत नृत्य समन्विता ६७ पूर्णं ब्रते च वैशी
घ्नं प्रसन्नः केशवः स्वयम् बभाषे गरुडारूढो वरं वरय शोभने ६८ श्रुत्वा वाक्यं जगद्धातुः स्तुत्वा प्रीत्या श्रुचिस्मिता यया चेद्यवरं ब्रूहि मम भर्तु-
र्महत्तरम् ६९ पद्मिन्यास्तद्वचः श्रुत्वा कृष्णः प्रीतः प्रियंवदाम् त्वया हं तोषितो भद्रे प्रत्यवाच जनार्दनः ७० मलिस्तुचश्च मासो सौ नान्यो मे प्री-
तिदायकः तन्मध्ये कादशी रम्या मम प्रीतिविवर्धना ७१ सा त्वयोपोषिता सङ्गुयथोक्तविधिना शुभे तेन त्वया प्रसन्नो हं कृतोस्मि सङ्गानने
७२ तव भर्तुः प्रदास्यामि वरं यन्मनसेप्सितम् इत्युक्त्वा नृपतिं प्राह विष्णुर्विश्वार्तिनाशनः ७३ वरं वरय राजेन्द्र यत्ते मनसि कांक्षितम्
तोषितो हं प्रियया तव सिद्धिचिकीर्षया ७४ श्रुत्वा तद्वचनं विष्णोः प्रसन्नो नृपसत्तमः वस्त्रे कृतं महाबाहुं सर्वलोकनमस्कृतम् ७५ न देवै-
रनुषैर्नागैर्दैत्यदानवराक्षसैः जेतुं शक्यो जगन्नाथ विना त्वां मधुसूदन ७६ इत्युक्त्वा बाढमित्युक्त्वा तत्रैवांतरधीयत नृपोपि स प्रसन्नात्मा ह-
ष्टः पुष्टः प्रियायुतः ७७ समायात्युपुरं रम्यं नरनारीमनोरमम् स पद्मिन्यां कृतं लेभे कार्तवीर्यं महाबलम् ७८ न तं न सदृशः कश्चिच्चिषुलो वै

धिष्ठितो जगन्नाथं विधिं प्रपच्छ धर्मविन् ५ श्रुत्वा राजस्तव च न प्रीत्युत्कुलं बुजेक्षणम् शृणु राजन् अवक्ष्यामि सुनीनामप्यगोचरम् ६ दशमीदिवसे प्राप्ते-
 व्रतारं भो विधीयते कांस्यं मांसं मसूराश्च चणकाः कोद्रवस्तथा ७ शाकं मधु परान्नं च दशम्यां दशवर्जयेत् हविष्यान्नं च भुंजीत अक्षरत्नवर्णं तथा ८
 भूमिशापी ब्रह्मचारी भवेच्च दशमीदिने एकादशीदिने प्राप्ते प्रातरुत्थाय सादरम् ९ विधाय च मलोत्सर्गं न कुर्वाद्दंतधावनम् गंडुषान् द्वादशान् कृत्वा श-
 चिर्भूत्वा समाहितः १० सूर्योदये शुभे तीर्थे स्नानार्थं प्रव्रजेत्कृषीः गोमयं मृत्तिकां गृह्यति लान्दभान् शकचिस्थलात् ११ चूर्णे रामलकी भूते विधिना स्ना-
 नमाचरेत् उद्धृतासिवराहेण कृष्णेन शतबाहुना १२ मृत्तिके ब्रह्मदत्तासिकाश्रयपेनाभिमंजिता त्वमेकुरु पवित्रांगे लघ्नाने त्रे शिरोरुहे १३ हरिपू-
 जनयोग्यं मां मृत्तिके कुरु तेनमः सर्वौषधिसमुत्पन्नंगवोदरमधिष्ठितम् १४ पवित्रकरणं भूमे मां पावयतु गोमयम् ब्रह्मणीवनसंभूता धात्री सुवनपाव-
 नी १५ संस्पृष्टा पावयांगं मे निर्मलं कुरु तेनमः देवदेव जगन्नाथ शंखचक्रगदाधर १६ देहि विष्णो भस्मानुज्ञांतवती धाविगाहने वारुण्योश्च जपे नम-
 न्नान् स्नानं कुर्याद्विधानतः १७ गंगादितीर्थं संस्पृश्य यत्र कुत्र जलाशये पश्चात्संमार्जयेद्वात्रं विधिनानृपसत्तम १८ सुरैः पृष्ठे च हृदये बाल्योः शिरसि चा-
 प्यथा परिधाय स्वरं वा सोऽशुक्लं शकचिह्नं स्वंडितम् ततः कुर्याच्छिरेः पूजां महापापं विनश्यति १९ संध्यासु पापस्य विधिना तपयित्वा पितृन् स्मरान् हरेर्मंदिर-
 मागम्य पूजयेत्कमलापतिम् २० स्वर्णमाषकृतं देवं राधिकासहितं हरिम् पार्वत्या सहितं देवं पूजयेद्द्विधिवर्चकम् २१ कुंभोपरि न्यसेद्देवं ताम्रपात्रे च मृ-
 न्मयं दिव्यवस्त्रसमायुक्ते दिव्यगंधानुवासिते २२ तस्योपरि न्यसेत्पात्रं ताक्षशैव्यं हिरण्ययम् तस्मिन् संस्थापयेद्देवं विधिना पूजयेत्ततः २३ संस्थाप्य स-

४३

श

ता

यंप्रव्राजदीक्षितम् ६१ तदाप्रोवाचसंतुष्टापद्मिनीपद्मलोचनाम् स्नात्वा मलिस्तुचेस्तुमासद्वादशसंमितम् ६२ द्वात्रिंशद्विनेश्वरवतिमासः
पूर्णःशुभानने तन्मध्येद्वादशीयुग्मंपद्मिनीपरमातथा ६३ उपोष्यतत्प्रकर्तव्यंविधिनाजागरेःसमम् शीघ्रंप्रसन्नोभगवान्भविष्यतिकरव-
प्रदः ६४ इत्यत्काकथयत्सर्वमयापूर्वोदितंनृप विधिंव्रतस्थविधिवत्प्रसन्नाकर्दमांगजा ६५ श्रुत्वाव्रतविधिसर्वंयथोक्तमनुसूयया चक्रे
राज्ञीचतत्सर्वंपुत्रप्राप्तिमभीप्सती ६६ एकादश्यांनिराहारासदाजाताचनिर्जला जागरेणयुतारात्रौगीतनृत्यसमन्विता ६७ पूर्णोव्रतेचवैशी
ग्रंप्रसन्नःकेशवःस्वयम् बभाषेगरुडाकूटोवरंवरयशोभने ६८ श्रुत्वावाक्यंजगद्धातुःस्तुत्वाप्रीत्याशुचिस्मिता ययाचेद्यवरंब्रूहिममभर्तु
र्महत्तरम् ६९ पद्मिन्यास्तद्वचःश्रुत्वाकृष्णाःप्रीतःप्रियंवदाम् लयाहंतोषितोभद्रेप्रत्यवाचजनार्दनः ७० मलिस्तुचश्चमासोसौनान्योमेप्री-
तिदायकः तन्मध्येकादशीरम्याममप्रीतिविवर्धना ७१ सात्वयोपोषितास्तुभ्युयथोक्तविधिनाशुभे तेनत्वयाप्रसन्नोहंकृतोस्मिस्तुभगानने
७२ तवभर्तुःप्रदास्यामिवरंयन्मनसेप्सितम् इत्यत्कानृपतिंप्राहविष्णुर्विश्वार्तिनाशनः ७३ वरंवरयराजेंद्रयत्तेमनसिकांक्षितम् सं-
तोषितोहंप्रिययातवसिद्धिचिकीर्षया ७४ श्रुत्वातद्वचनंविष्णोःप्रसन्नो नृपसत्तमः वव्रेकृतंमहाबाहुंसर्वलोकनमस्कृतम् ७५ नदेवैर्मा-
नुषैर्नगिर्देत्यदानवराक्षसैः जेतुंशक्योजगन्नाथविनात्यांमधुसूदन ७६ इत्यत्कोबादमित्युत्कातत्रैवांतरधीयत नृपोपिस्तुप्रसन्नात्माह-
ष्टःपुष्टःप्रियायुतः ७७ समायात्पुंरंम्यंनरनारीमनोरमम् सपद्मिन्यांस्तनंलेभेकार्तवीर्यंमहाबलम् ७८ नतंनसदृशःकश्चिन्निषुलोके-

पंक्ती ४२ अत्र ते कथयिष्यामि कथा मे कामनोरमाम् नारदाय पुलस्त्येन विस्तरेण निवेदिताम् ४३ कार्तवीर्येण कारायां निक्षिप्तं वीक्ष्य रावण-
 म् विमोचितः पुलस्त्येन याचयित्वा महीपतिम् ४४ तदा श्रयंतदा श्रुत्वा नारदो दिव्यदर्शनः पप्रच्छ च यथा भक्त्या पुलस्त्यं मुनिगुणवत् ४५ दशाननेन वि-
 जिताः सर्वदेवाः स वा स वाः कार्तवीर्येण विजितः कथं रणविशारदः ४६ नारदस्य वचः श्रुत्वा पुलस्त्यो मुनिरब्रवीत् शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि कार्तवीर्यसमु-
 द्भवम् ४७ पुरा त्रेतायुगे राजन् माहिष्मत्यां महत्तरः हौहयानां कुले जातः कृतवीर्यो महीपतिः ४८ सहस्रं प्रमदास्तस्य नृपस्य प्राणवल्लभाः न तासां त-
 नयं कंचिल्लेभे राज्यधुरंधरम् ४९ यजन् देवान् पितॄन्सिद्धान् प्रचिकित्सान् महत्तरान् तेषां वाक्याद्भूतं कुर्वन् न लब्धस्तनयस्तदा ५० कृतं विना तदाराज्येन स-
 रवाय महीपतेः क्षुधितस्य यथा भोगान् भवंति सूरयप्रदाः ५१ विचार्य चित्ते नृपतिस्तपस्तप्तुं मनोदधे तपसैव सदा सिद्धिर्जायते मनसे सिता ५२ इत्क-
 त्कासौ सभार्यश्च चीरवासा जगधरः तपस्तप्तुं गतः सद्यो गृहं न्यस्य सुमंत्रिणम् ५३ निर्गतं नृपतिं वीक्ष्य पद्मिनी प्रमदोत्तमा हरिश्चंद्रस्य तनया इक्ष्वा-
 कुकुलसंभवा ५४ पतिव्रता प्रियं दृष्ट्वा तपस्तप्तुं कृतोद्यमम् भूषणानि परित्यज्य चीरमेकं समाश्रयत् ५५ जगाम पतिना सार्द्धं पर्वते गंधमादने
 गत्वा तत्र तपस्तेपे वर्षाणामयुतं नृपः ५६ नलेभे तनयं राज्ये ध्यायन् देवंगदाधरम् अस्थिरनायु मयं कांतं दृष्ट्वा सा प्रमदोत्तमा ५७ अनुसूयां महासा-
 धीं प्रपच्छ विनयान्विता भर्तुः प्रतपतः सा धिवर्षाणामयुतं गतम् ५८ तथापि न प्रसन्नो भूत्केशवः कष्टनाशनः व्रतं सममहाभागे कथयत्ययया तथम्
 ५९ येन प्रसन्नो भगवान् समभक्त्या प्रजायते येन मे जायते पुत्रश्चक्रवर्ती महत्तरः ६० श्रुत्वा तस्यास्तवचनं पतिव्रतपरायणा यं प्रव्रजंतं नृपतिं स्व-

४३ प्रातःस्नात्वा निराहारीयस्तिष्ठेद्विनाशं पंचकम् सगच्छेद्देवावस्थानं पितृमातृप्रियायुतः ४४ एकाशनस्तयोभूयाद्विनाशं पंचकं नरः सर्वपापविनि-
मुक्तः सर्वलोके महीयते ४५ स्नात्वा यो भोजयेद्दिशं दिनां पंचकं नरः भोजितं तेन विधिना स देवास्तरमानुषम् ४६ पूर्णकुंभं सक्तो येन यो ददाति द्वि-
जासमे दत्तं तेनैव सफलं ब्रह्मांडं स चराचरम् ४७ तिलपात्रं तु यो दद्याद्ब्राह्मणाय विपश्चिते तिलसंख्यावसेत् स्वर्गे च नरो नाकमंडले ४८ द्रुतपा-
त्रं तु यो दद्यात्स्नात्वा पंचदिनं नरः स भुंक्ता विपुलान् भोगान् सर्वलोके महीयते ४९ ब्रह्मचर्येण यस्तिष्ठेद्विनाशं पंचकं नरः स स्वर्गे भुंजते भोगा-
न् स्वर्गेश्याभिः सममुदा ५० एवं विधं व्रते साध्वि कुरु त्वं पतिनां शक्ते धनधान्ययुता भूत्वा स्वर्गं यास्यति सुव्रते ५१ इत्युक्त्वा सा व्रतं चक्रे कौडिन्येन
यथोदितम् अत्रासि संभावयुता स्नात्वा मासिमलिस्तुचे ५२ पंचरात्रव्रते पूर्णे परायाः प्रियसंयुता सा पश्यद्वाजं भवनादायातं नृपनंदनम्
५३ दत्त्वा नवीनं भवनं दिव्यवस्तु समन्वितम् वासयामास विधिना विधिना प्रेरिता स्वयम् ५४ दत्त्वा ग्रामं वृत्तिकरं ब्राह्मणाय स मेधसे प्रस-
न्नस्तपसाराजा संस्तुत्या स्वगृहं ययौ ५५ मलिस्तुचस्य मासस्य परायाः परमादरात् कृष्णात्कपोषणात् सद्यः पंचरात्रव्रते न च ५६ सर्वपापवि-
निमुक्तः सर्वसौख्यसमन्वितः शुक्लाभोगां प्रियां सौर्द्धमं ते विष्णुपुरं ययौ ५७ ये करिष्यन्ति मनुजाः पराया व्रतमुत्तमम् पंचरात्रं भवेत् पुण्यं मया च कृतं
शक्यते ५८ पुष्कराद्यानि तीर्थानि गंगाद्याः सरितस्तथा धेनुमुख्यानि दानानि तेन चीर्णानि सर्वथा ५९ गयाश्राद्धं कृतं तेन पितरः परितोषिताः व्र-
तानि तेन चीर्णानि व्रतखंडोदितानि वै ६० द्विपदां ब्राह्मणः श्रेष्ठो गोर्वरिष्ठा चतुष्पदाम् देवानां वासवः श्रेष्ठस्तथा मासो मलिस्तुचः ६१ मलिस्तुचे पं-

त्रविचक्षणः नावत्तत्रसमायातः कोटिपयो मुनिसत्तमः दत्त्वासमागतं हृष्टः समेधादिजसत्तमः २६ सभार्यः सहसोत्थायननामशिरसासकृत् ध
 योऽस्यनुगृहीतोऽस्मि सफलं जीवितं मम २७ यदृष्टोऽस्मि महिम्नाद्यादित्कवाचमुनीश्वरम् दत्त्वाऽकविष्टरं तस्मै पूजयामास तं द्विजम् २८ भोजयि-
 त्वा विधानेन पञ्चप्रमदोत्तमा विद्वन्केन प्रकारेण दारिद्र्यस्य क्षयो भवेत् २९ विना दत्तं कथं लभ्येद्धनं विद्यां कुटुंबिनीम् मां मे भर्ता परित्यज्य गंतुं कामो
 यवर्त्तते ३० अन्यदेशे परान् लोकान् याचितुं परपत्तने रक्षितोऽस्ति मया विद्वान् हेतुवाच येर्महत्तरेः ३१ नादत्तं लभ्यते किंचिदित्युक्त्वा स निवारितः
 मम भाग्यान्मुनीन्द्राद्यत्नमत्रैव समागतः ३२ त्वत्प्रसादाद्दरिद्रं मेशीघ्नं नश्यत्यसंशयम् केनोपायेन विभेदं दारिद्र्यं नश्यति ध्रुवम् ३३ कथयस्व कृपा-
 सिंधो व्रतं तीर्थं तपादिकम् श्रुत्वा तस्याः कृशीलाया भाषितं मुनिपुंगवः ३४ प्रोवाच प्रवरं चित्ते विचार्य व्रतमुत्तमम् मलिस्तु चे महाभागे व्रतानामुत्त-
 मं व्रतम् सर्वपापौघशमनं दुःखदारिद्र्यनाशनम् ३५ परमानामविरच्याता विष्णोऽस्ति थिरनुत्तमा मलिस्तु चे तु यारुणा भुक्तिमुक्तिफलप्रदा ३६
 तस्यासुपोषणं कृत्वा धनधान्ययुतो भवेत् विधिना जागरैः साकं गीतवादित्रसंयुतम् ३७ धनदेन पुराचीर्णं व्रतमेतत्कशोभनम् तदा हृष्टेन रुद्रेण ध-
 नानामधिपः कृतः ३८ हरिश्चंद्रेण च कृतं पुराकीतकृतेन वै पुनः प्राप्ता प्रिया तेन राज्यं निहतकंटकम् ३९ तस्मात्कुरु विशालाक्षि व्रतमेतत्कशोभनम्
 विधिनाविधियुक्तेन समं जागरणेन च ४० इत्युक्त्वा तद्विधिं सर्वकथयामास वाडवः प्रीत्या परमसंतुष्टस्ततो भक्त्या प्रसादितः ४१ पुनः प्रोवाच तं विप्रं पंच-
 रात्रव्रतं शृणु यस्यानुष्ठानमात्रेण भक्तिर्मुक्तिश्च प्राप्यते ४२ परमादिवसे प्रातः कृत्वा पूर्वाह्निकं विधिम् कुर्यात्कनियमान् शक्यापंचरात्रव्रतादरात्

महापापहरं स्मृतम् पंचरात्रे च परमापद्भिर्नीपापशोषिणी ६२ साप्यशक्तैः प्रकर्तव्या यथाशक्त्या विचक्षणैः मानुषं जन्म नरासाधनम्
 मल्लिस्तुचः ६३ तेजन्मघातिनी नूनं नो पोष्यति हरेर्दिनम् चतुराशीतिलक्षाणि भ्रमंतो यो निसंकटे ६४ प्राप्यते मानुषं जन्म दुर्लभं पुण्यसंचयैः त-
 स्मात्कार्ये प्रयत्नेन परमायात्र तं श्रमम् ६५ श्रीकृष्ण उवाच एतत्ते सर्वमारव्यातं यत्स्थो हं त्वयानघ मल्लिस्तुचस्य मासस्य परमायाः समुद्भव-
 म् ६६ तत्सर्वं ते समारव्यातं शृणुष्व अवहितो नृप ६७ अत्वे तद्यदुपतिनोदितं महात्म्यं तच्च क्रमेण नुजैः प्रिया समेतः भक्त्या सौ दिवि भुवि दुर्ल-
 भांश्च भोगान्नीतो सौ सारवरमंदिरं कुरु ६८ येष्वेवं भुवि मनुजामल्लिस्तुचस्य कुरुताः श्रमविधिना व्रतं चरन्ति तेषु क्त्वा भुवि विभवं करेद्रं-
 तुल्यं गच्छेयुस्त्रिभुवनवन्दितस्य गेहम् ६९ इति अधिकमासकृषौकादशी परमानास्नीमाहात्म्यं संपूर्णम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥
 ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥
 ॥ हें पुस्तक सुकाम सुबई एथें बापू सदाशिव शेट्टे गिष्टे शत्ये श्रीवर्धन कर याणि आपल्या शिलायें ब्रह्मापस्वान्यांत लापिलें शके १७८७ क्रोधननाम
 संवत्सरे माहे वैत्रकृष्णचतुर्थ्या मंदवासरें तद्दिने इदं पुस्तकं समाप्तम् स्वार्थपरोपकारार्थं यादृशं पुस्तकं दृष्टं तादृशं लिखितं मया यदि शक्यं मशक्यं वाम
 मदोषो न विद्यते १ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥

इति एकादशीमाहात्म्यानि समाप्तानि.

रात्रम्

शिवे
शिव

तोयं न हन्यान्मत्स्यसूकरान् एकादश्यां न भुंजीत यन्मा
 दशी समं नास्ति कृत्वा यज्ञसहस्रकम् ३२ अर्जुन उवाच
 दशीतिथिः ३३ श्रीकृष्ण उवाच पुरा कृतयुगे पार्थ मरुनाम
 स्तेन अत्युग्रेण च पांडव इंद्रेण कथितः सर्ववृत्तांतः शंकराच
 राणां तु का गतिः ३६ ईश्वर उवाच देवराज स्रग्ध्रेष्वयत्रास्ति
 हे सर्वे सनः कार्यं विधास्यति ईशस्य वचनं श्रुत्वा देवराजो महा
 स्रसो हि जनार्दनः ३९ जलमध्ये प्रसृतु दृष्ट्वा देवं जगत्पति
 वदेवैः स्रुषं दित दैत्यारे पुंडरीकाक्षत्राहिनामधुसूदन ४१
 रकः ४२ त्वं माता सर्वलोकानां त्वमेव जगत्पिता त्वं स्थिति
 कः प्रभो त्वं धरा च त्वमाकाशः सर्वविश्वोपकारकः ४४ भवस्त्वं
 मा ४५ हस्यं होमो हुतस्त्वं च मंत्रतंत्रलिंजो जपः यजमान

चरे भगवन्देवदेवेशशरणागतवत्सल ४७ आहिवा

४८ स्थानभ्रष्टजगन्नाथविचरंतिमहीतले रुद्रस्यवचने
हामायोदेवायेनविनिर्जिताः किंस्थानंतस्यकिञ्चामकिंचत्
भगवन्देवदेवेशभक्तानुग्रहकारक ५१ देत्यःपूर्वमहाना
स्यपुत्रातिविरच्यानोमरुतामामहाकरः तस्यचंद्रयतीनाम
रान्त्ववशमानिन्येनिराकृत्यत्रिविष्टपान् ५४ इद्राघियमव
पर्जन्यःस्वयमेवासीदेवंसर्वाश्चदेवताः जहितंदानवविष्णो
शत्रुदेवेन्द्रहनिष्येतमहाबलम् ५७ प्रयांतुसहिताःसर्वचंद्र
देत्येन्द्रोगर्जमानस्तदानवैः असंख्यातसहस्रेस्तदित्यग्रह
त्सृज्यपलायंतदिशोदश ६० ततोदृष्टाहृषीकेशंसंयामेस
दुतान्दृष्टाशंखचक्रगदाधरः विव्याधसर्वगात्रेषुशरैर्गर्भावि

॥ च ॥

॥ एवं प्रीत्या पुरा विप्राः श्री कृष्णो न परं व्रतम् क

योतिर्वेणुलोकं प्रयातिसः पार्थ उवाच उपवासस्य नक्तस्य तथैव
 गुत्वा श्री कृष्ण उवाच हे मन्ते चैत्रसं प्राप्ते मासि मार्गशिरे शुभे ३ श
 क्तस्तु कुर्यात्स दृढव्रतम् ४ नक्तं च तद्दिने कृत्वा दशम्यां दंतधान
 नायाचननक्तं निशि भोजनम् ५ ततः प्रजातसमये संकल्प्य निय
 मरी नद्यांतडागे वाप्यां वात्कृतं मम मध्यमं स्वधः क्रमाज्ञं च तथा कूपे
 ति शिरे मृत्तिके हरमे पापं यन्मया पूर्वसंचितम् ६ त्वया हतेन पापेन
 गारः ७ नालपे त्यति ते श्वोरैस्तथा पारवंडिभिः सह मिथ्यापवादिन
 यो मागामिनस्तथा परद्रव्यापहृतं श्वदेवद्रव्यापहारिणः ११ न संभा
 त्वादिभिः शदरात् १२ दीपं दद्याद्देहे चैव भक्तियुक्तेन चेतसा तर्हि
 नदि वारात्री नयेद्ब्रतीमिच्छुर्द्धा विधुर्गच्छत्वा भक्तियुक्तेन चेतसा १३
 न शोदानवा

गुरुणामान्यावैधर्मतः

कादश्योर्द्वयोराजन्विभेदेनैवकार
क्षरनरः रत्नात्वादृष्ट्यादेवगदाधरम् एकादश्युपवासस्य कलां नाहेति
संक्रातिपुचतुल्लक्षणाददाति धनेन च १८ कुरुक्षेत्रे च यत्पुण्यग्रह
१९ अश्वमेधस्य यज्ञस्य करणाद्यात्फलं लभेत ततः शतगुणं पुण्य
ते षष्ठिवर्षसहस्राणितस्य पुण्यं च यद्भवेत् २१ एकादश्युपवासं
२२ तस्मात्पुण्यं दशगुणमैकादश्युपवासिनाम् नित्यं च भुजते यस्य ते
२३ एतत्साहस्रं भूदाने कन्यादाने ततः स्मृतम् २४ तस्माद्दशगुणं प्रो
ते २५ अन्नदानसमं दानं न भूतं न भविष्यति नृसिमायां तिकौंते
विद्यते एतत्पुण्यप्रभावं च यत्सरेरपि दुर्लभम् २७ नक्तस्याज
वच २८ एतेष्वन्यतमं चापि व्रतं कुर्याद्धरेर्दिने वा वद्भर्जनिती
या अपि तस्मादेकादशी सर्वैरुपाया भवभीरुभिः ३० ननरवेन

योगिभीतानां शरणं भव दानवे निर्जिता देवाः सर्वभूषाः कृता विभो
 तुत्वा विष्णुर्वचनमब्रवीत् ४९ श्रीकृष्ण उवाच कोसो देव्योम
 स्तदाश्रयः ५० एतत्सर्वं समाचक्ष्वमघवानिर्भया भव ईदृ उवाच
 नार्दीजं घट इति स्मृतः ब्रह्मवंशसमुद्भूतो महोयः सरसूदनः ५१ त-
 रीचगरीयसी ५३ तस्यां वसन्सदुष्टात्मा विश्वं निर्जित्य वीर्यवान् कृ-
 तिशसोमनिर्कृतिपाशिनम् पदेषु स्वयमेवासीत् सूर्यो भूतानपस्थपि ५५
 राणां जयमावह ५६ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कोपाविष्टो जनार्दनः उवाच
 गौमहाबलाः इत्युक्त्वा प्रययुः सर्वपुरस्कृत्य हरिः करः ५८ दृष्टो देवैस्त-
 त्पुष्टैः ५९ हन्यमानास्तदा देवा अकरुर्बहुशालिभिः संग्रामं ते समु-
 स्थितम् अन्वधावन्त निःकृत्वा विविधा युधपापायः ६० अथ ताव-
 त्मैः ६१ तेनाहतास्तशतशो दानवानि धनंगताः एकांगो दानवः स्थि-

३५ एतत्तेकथितं सर्वं ब्रतानामुत्तमं ब्रतम् एका-
 काल्यथाकथं देवपुण्येयं सर्वतस्तिथिः सर्वेभ्योपि पवित्रेयसु काल्येका-
 हदानवः अत्यन्तुतो महारौद्रः सर्वदेवभयंकरः ३४ इंद्रो विनिर्जित
 ३५ सर्वलोकपरिभ्रष्टा विचरामो महीतले उपायं ब्रूहि ते मे व भम-
 गरुडध्वजः शरण्यश्च जगन्नाथः परित्रापापशयणः ३७ तत्र गच्छाम-
 निः ३८ पुरस्कृत्य महादेवं सगणं समरुद्रणम् यत्र देवो जगन्नाथः प्र-
 कृतां जलिपुरो भूत्वा रुद्रः स्तोत्रमुदीरयत् ४० ओ नमो देवदेवाय दे-
 व्यभीता इमे देवा मया सह समागताः शरणं त्वां जगन्नाथ त्वं कर्त्ता त्वंचका-
 रं तथोत्पत्तिस्त्वं च संहारकारकः ४३ सहायस्त्वं च देवानां त्वंच शान्ति-
 त्वयं ब्रह्मा त्रैलोक्यप्रतिपालकः त्वं रविस्त्वं शशांकश्च त्वंच देवो हुताश-
 त्वं फलभोक्ता त्वमीश्वरः ४६ न त्वयारहितं किंचिन्नैलोक्ये संचरा-

योगणेशायनमः ॥ ॥ अथ कथा ॥ ॥ सूत
 त्रयत्नेनयः कुर्याद्भुविमानवः १ धुत्काभोगाननेकां
 चितस्यभो २ किंपुण्येकिंविधानंहिब्रूहि सर्वजनार्दन
 पक्षेनथापार्थएकादश्यामुपोष्यच दशम्यांचेवयत्किं
 म् दिवसस्याष्टमेभागेमंदोभूतेदिवाकरे तत्रनक्तंविज
 श्वरेत् मध्याह्नेचतथापार्थशुचिःस्नातःसमाहितः
 दभावेप्रशस्यते ७ अश्वक्रांतेरथक्रांतेविष्णुक्रांतेव
 च्छामिपरमांगतिम् अनेनमृत्तिकारुनानंविदधातुव्रत
 ववेदब्राह्मणनिंदकान् १० अन्यांश्चैवदुराचारानग
 दृष्ट्वापिभास्करंचावलोकयेत् ततो गोविंदमभ्यर्च्यने
 वजयेत्पार्थनिंदामिथुनमेवच १३ गीतशास्त्रविनी

विशेषोदक्षणादत्वाप्रणिपत्यक्षमापयेत् यथाशक्त्वात एका-
द्व्यं हि कुरुते यस्तत्पुनस्तस्यापियत्कलम् १६ शंखोद्वेका
शोम् १७ अतीपाते च दानस्य लक्ष्मिकं फलं स्मृतमर्जितं
चंद्रसूर्ययोः तत्सर्वं लभते यस्तत्त्वेकादश्यामुपोषितः अम-
कादश्युपवासतः २० तपस्विनो गृहे नित्यं लक्ष्यं च भुञ्ज्याम-
लं प्राप्नोति मानवः गौसहस्रे च यत्पुण्यं दत्तं वेदांतपारंगेयः प्र-
चैव द्विजोत्तमाः २३ भवेत्तद्वै दशगुणं भोजनं ब्रह्मचारिणाय दे-
विद्यादाने तथैव च विद्याद्वशगुणं चान्नं यो ददाति बुभुक्षि च का-
र्गस्थाः पितृदेवताः २६ एकादश्यान्नं तस्यापि पुण्यं संख्यागति-
लं तस्य एकं भुक्तं सत्तम एकं भुक्तं च नक्तं च उपवासस्तथा श-
वये प्र-
त्वं फ-
नानि नियमायमाः २९ एकादशीनं सं प्राप्ता यावत्तावन्मपसा